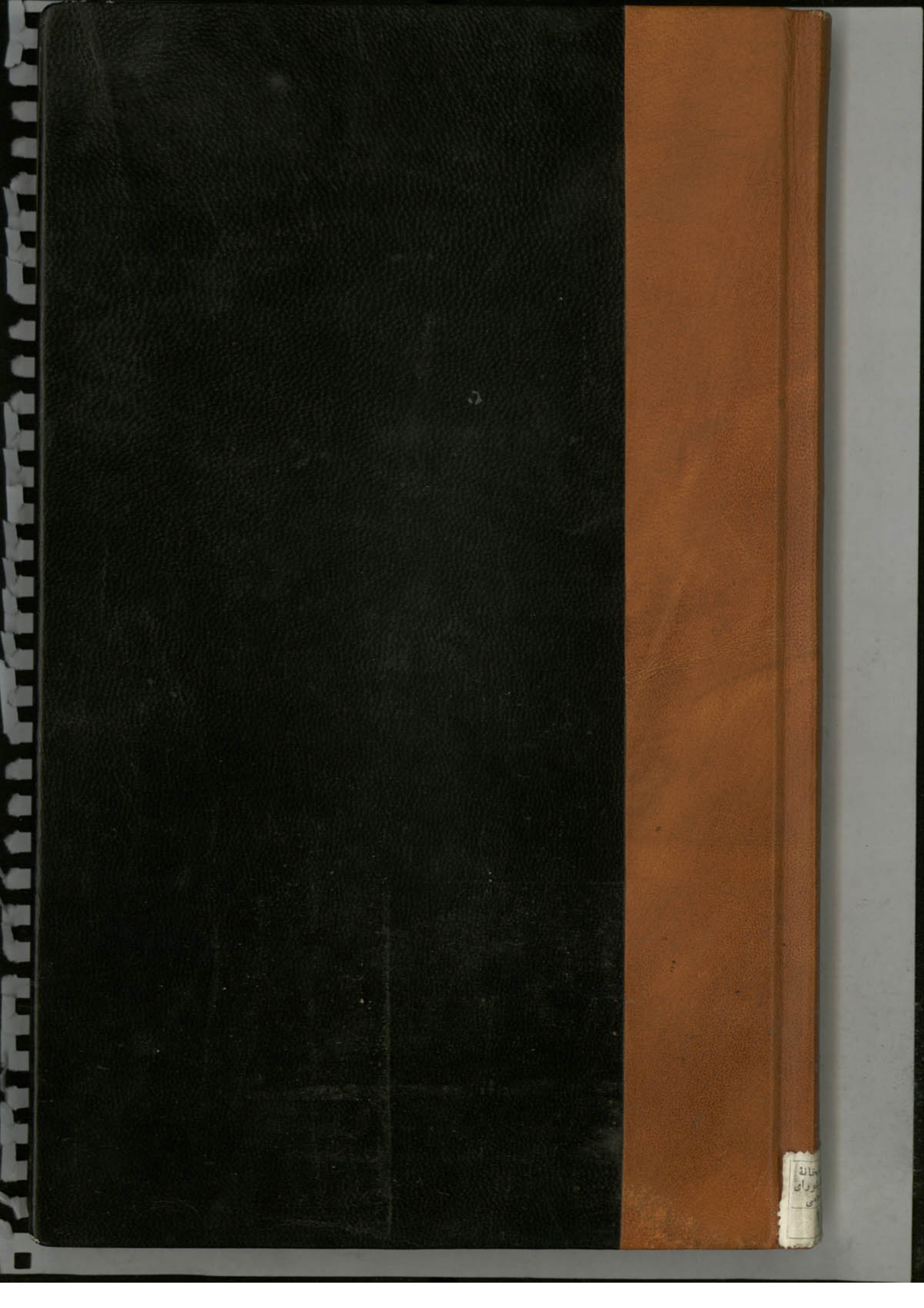
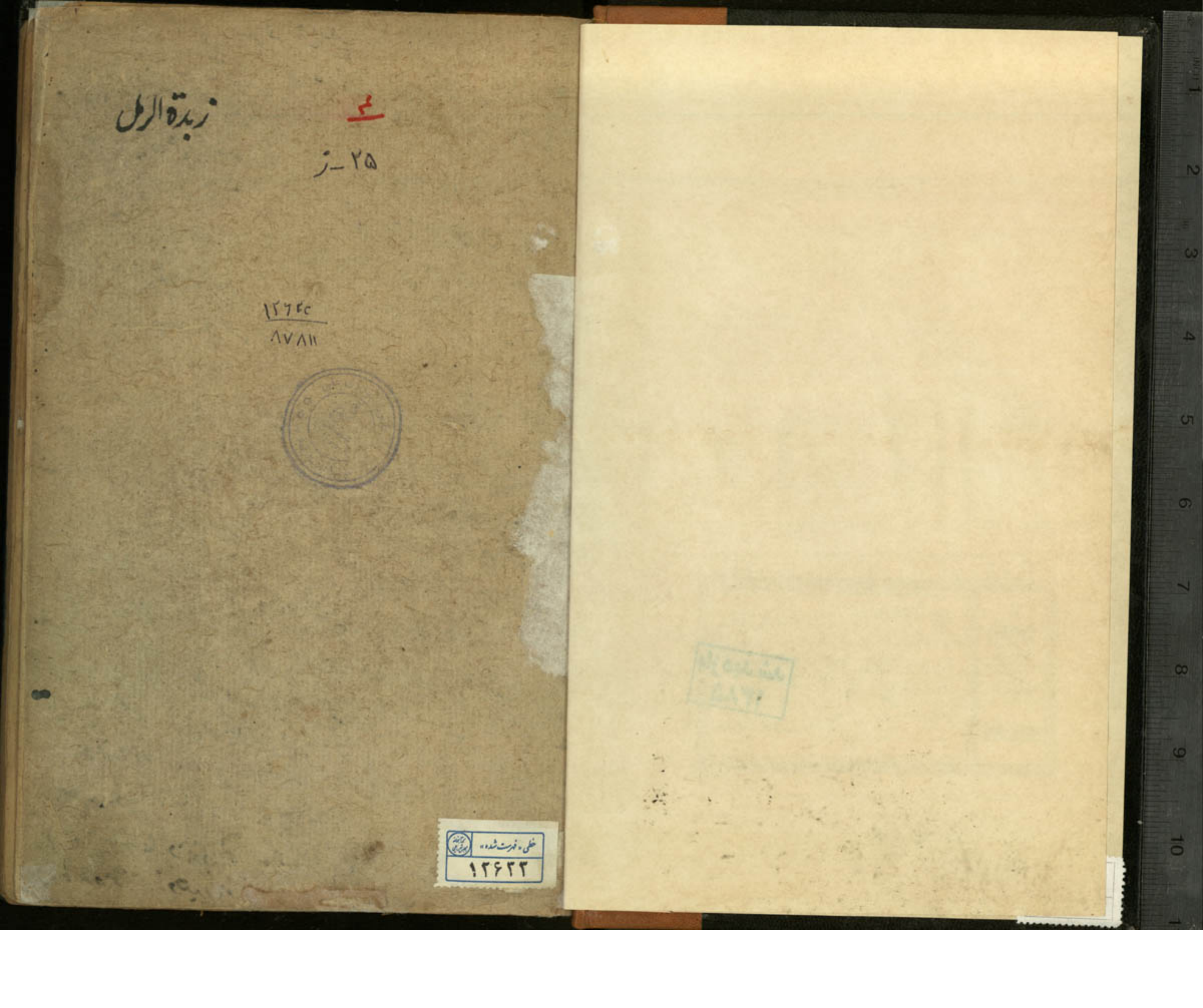

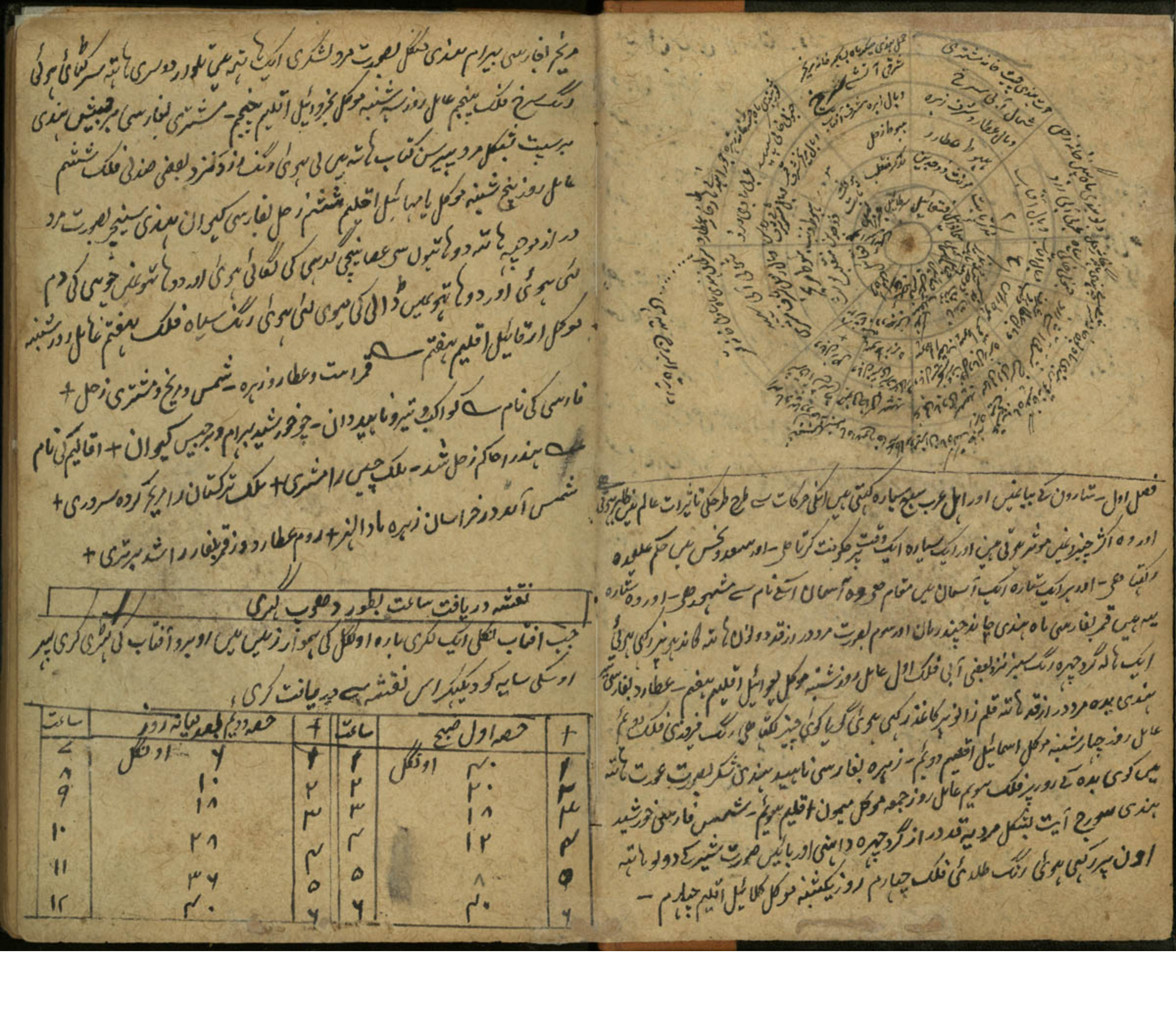

زبدة الرمل
۲۵ ـ ز

بسم اللہ الرحمن الرحیم

فصل دوم بروجونکی بیانمیں — تفسیر فتح العزیز اور مقصود الطالبین میں لکھا ہی — کہ حقیقت بروج کی یہ ہی —
کہ بسبب گردش آفتاب کی آسمان میں دایرہ پیدا ہوتا ہی اور اسکو دایرۃ البروج کہتی ہین — آفتاب اس دایرہ
کو مدت ایک سال مین طی کرتا ہی اور اس برابر بارہ حصون پر تقسیم کیا ہی — اور ہر حصہ کو برج کہتی ہین
دو برج کو موافق اس صورت کے جو کہ بسبب اجتماع ستارونکے جیسی شکل پیدا ہوتی ہی اس شکل پر اس
برج کا نام رکھا اور برج کو اہل ہند راس کہتی ہین — بارہ برج یہ ہیں — حمل ہندی میکہ ماہ [illegible] کو
کہتی ہین بصورت مینڈہی کے دو شاخ رکھتا ہی سر اسکا بجانب مغرب اور دم مشرق کیطرف ہی — دست
بشمال اور پاؤن بجنوب اور منہہ پیچھی پھرا ہوا کہ گویا کسی چیز کو دیکھتا ہی خانہ مریخ شرقی آتشی سرخ
وبال زہرہ شرف آفتاب ١٩ درجہ پر ہبوط زحل مذکر منقلب موکل ہی — اطائیل حرف ا ع ل ی — ثور
ہندی برکھ ماہ جیٹھ کو کہتی ہین بصورت گاؤ سر اوسکا بجانب مشرق اور دم بطرف مغرب خانہ زہرہ جنوبی
خاکی سپید وبال مریخ شرف قمر ٣ درجہ پر مونث ثابت موکل عزرائیل حرف ب و ا — جوزا ہندی
متھن ماہ اساڑہ کو کہتی ہین دو لڑکی برہنہ باہم ملی ہوئی کی شکل ہی — کہ سر بجانب شمال اور مشرق اور پیر
اوسکے طرف جنوب اور مغرب کے خانہ عطارد غربی بادی زرد وبال مشتری شرف راس ہبوط ذنب
مذکر ذوجسدین موکل اسرائیل حرف ف ق ک — سرطان ہندی کرک ماہ ساون کو کہتی ہیں —
بصورت جانور دریائی ہندی جسکو کیکڑا اور کنکڑا ہی خانہ قمر شمالی آبی سپید وبال زحل شرف
مشتری ہبوط مریخ مونث منقلب موکل قیقائیل حرف ھ ح — اسد ہندی سنگہ ماہ بہادون
کو کہتی ہین بشکل جانور صحرائی کہ فارسی میں اسکو شیر کہتی ہین خانہ شمس شرقی آتشی سرخ
وبال زحل مذکر ثابت موکل حرکائیل حرف م ت — سنبلہ ہندی کنیا ماہ اسوج کو کہتی ہین
بصورت دختر کے ہی دامن اٹھائی ہوئی اور سر اسکا طرف مغرب و شمال اور پیر بجانب مشرق و جنوب بایان
ہاتھ لٹکائی ہوئی اور داہنا ہاتھ برابر کاندہی کی اوٹھائی ہوئی اور اسی ہاتھ میں بالی کسی درخت کی
لئی ہوئی خانہ عطارد جنوبی خاکی سبز زرد بعض سیاہ وبال مشتری شرف عطارد
ہبوط زہرہ مونث ذوجسدین موکل [illegible]

میزان ہندی تلا ماہ کاتک کو کہتی ہیں بصورت ترازو کے ہی خانہ زہرہ غربی بادی سپید
وبال مریخ شرف زحل ہبوط آفتاب مذکر منقلب موکل فہم الئیل حرف ر ت ط — عقرب
ہندی برچھک ماہ اگہن کو کہتی ہین بصورت بچھو کی خانہ مریخ شمالی آبی سرخ وبال زہرہ ہبوط قمر
مونث ثابت موکل صدضائیل حرف ل ن ظ ص ز — قوس ہندی ماہ پوس یعنی پوہ کو کہتی ہیں
بصورت ایک مرد کے تیر کمان ہاتھ میں لئی ہوئی خانہ مشتری شرقی آتشی زرد وبال عطارد
ذنب ہبوط راس مذکر ذوجسدین موکل حماخیائیل حرف ف — جدی ہندی مکر ماہ ماگھ کو کہتی ہیں
بصورت بکری خانہ جنوبی خاکی سیاہ وبال قمر شرف مریخ ہبوط مشتری مونث منقلب موکل
سماکائیل حرف ج ح — دلو ہندی کنبھ ماہ پھاگن کو کہتی ہیں شکل ایک مرد کی کہ ڈول
ہاتھ میں لیکر ٹیڑھا کر کے پانی زمیں پر گراتا ہی خانہ زحل غربی بادی زرد وبال آفتاب
مذکر ثابت موکل سماذائیل حرف س ش ص ث ع — حوت ہندی مین ماہ چیت
کو کہتی ہین بصورت دو مچھلیون ملی ہوئی کی ہیں خانہ مشتری شمالی آبی سرخ وبال
و ہبوط عطارد شرف زہرہ مونث ذوجسدین موکل قفعائیل حرف ج حال ستارہ
جان تو کہ اللہ تعالی نی ہر برج اور ستارہ کو نیکی اور بدی اور سعادت اور نحوست میں اثر
جداگانہ عنایت فرمایا — اور حکم اون کا اس عالم میں جاری ہوتا ہی لہذا بروج تین
قسم پر ہیں ثابت و منقلب و ذوجسدین — جب آفتاب برج ثابت میں آوی
عمل محبت و کشایش رزق وغیرہ کا اور منقلب میں ہلاکی دشمن وغیرہ اور
ذوجسدین میں دونو کا بہتر بنا مقرر ہی اور جب کا عمل منقلب میں ہرگز نکری کیونکہ اولٹا
ہو گا اور یہی حال بارہوں مہینوں کا ہی اور اسکی تعیین آگی رو شمسی مہینونکی ہی

خاک رنگ زرد حضرت جبرائیل — باد رنگ سبز حضرت اسرافیل
آب رنگ نیلا حضرت میکائیل — آتش رنگ سپید زرد حضرت عزرائیل

فصل اول ستاروں کے بیان میں اور اہل عرب سبع سیارہ کہتی ہیں انکی حرکات سے طرح طرحکی تاثیرات عالم میں ظاہر ہوتی

اور وہ اکثر چیزوں میں موثر ہوتی ہیں اور ایک سیارہ ایک وقت پر حکومت کرتا ہی اور سعد و نحس میں حکم علیحدہ

رکھتا ہی اور ہر ایک ستارہ ایک آسمان میں مقام ہی وہ آسمان اسکے نام سے مشہور ہی اور وہ ستارہ

یہ ہیں قمر بفارسی ماہ ہندی چاند چندرمان اور سوم بصورت مرد دراز قد دونوں ہاتھ مانند ہنر رکھی ہوئی

ایک ہالہ گرد چہرہ رنگ سبز نزد بعضی آبی فلک اول عامل روز شنبہ موکل جبرائیل اقلیم ہفتم عطارد بفارسی تیر

ہندی بدہ مرد دراز قد ہاتھ قلم زانو پر کاغذ رکھی ہوئی گویا کوئی چیز لکھتا ہی رنگ فیروزی فلک دوم

عامل روز چہارشنبہ موکل اسمائیل اقلیم دوم زہرہ بفارسی ناہید ہندی شکر بصورت عورت ہاتھ

میں کوئی بدہ کی روپر فلک سوم عامل روز جمعہ موکل میموان اقلیم سوم شمس فارسی خورشید

ہندی سورج آیت بشکل مرد میانہ قد دراز گرد چہرہ داہنی اور بائیں صورت شیر کے دونوں ہاتھ

اون پر رکھی ہوئی رنگ طلائی فلک چہارم روز یکشنبہ موکل کلائیل اقلیم چہارم ۔

مریخ بفارسی بہرام ہندی منگل بصورت مرد لشکری ایک ہاتھ میں تلوار دوسری ہاتھ سر کٹا ہوا

رنگ سرخ فلک پنجم عامل روز سہ شنبہ موکل نجروائیل اقلیم پنجم ۔ مشتری بفارسی برجیس ہندی

برسپت بشکل مرد پیر سن کتاب ہاتھ میں لی ہوئی رنگ زرد نزد بعضی صندلی فلک ششم

عامل روز پنجشنبہ موکل یاہائیل اقلیم ششم زحل بفارسی کیوان ہندی سنیچر بصورت مرد

دراز موچہ ہاتھ دو ہاتھوں سی عصا پیچ لدہی کی لگائی ہوئی اور دو ہاتھوں خوبی کی دم

لئی ہوئی اور دو ہاتھ میں ڈالی کی ہوئی لئی ہوئی رنگ سیاہ فلک ہفتم عامل روز شنبہ

موکل اسرافائیل اقلیم ہفتم ہے

قمر است و عطارد و زہرہ شمس و مریخ و مشتری زحل +

فارسی کی نام سے کواکب تیر و ناہید دان ۔ چو خورشید بہرام و برجیس کیوان + اقالیم کی نام

ہے ہندرا حاکم زحل شد ۔ ملک چیں را مشتری + ملک ترکستان را مریخ کردہ سروری +

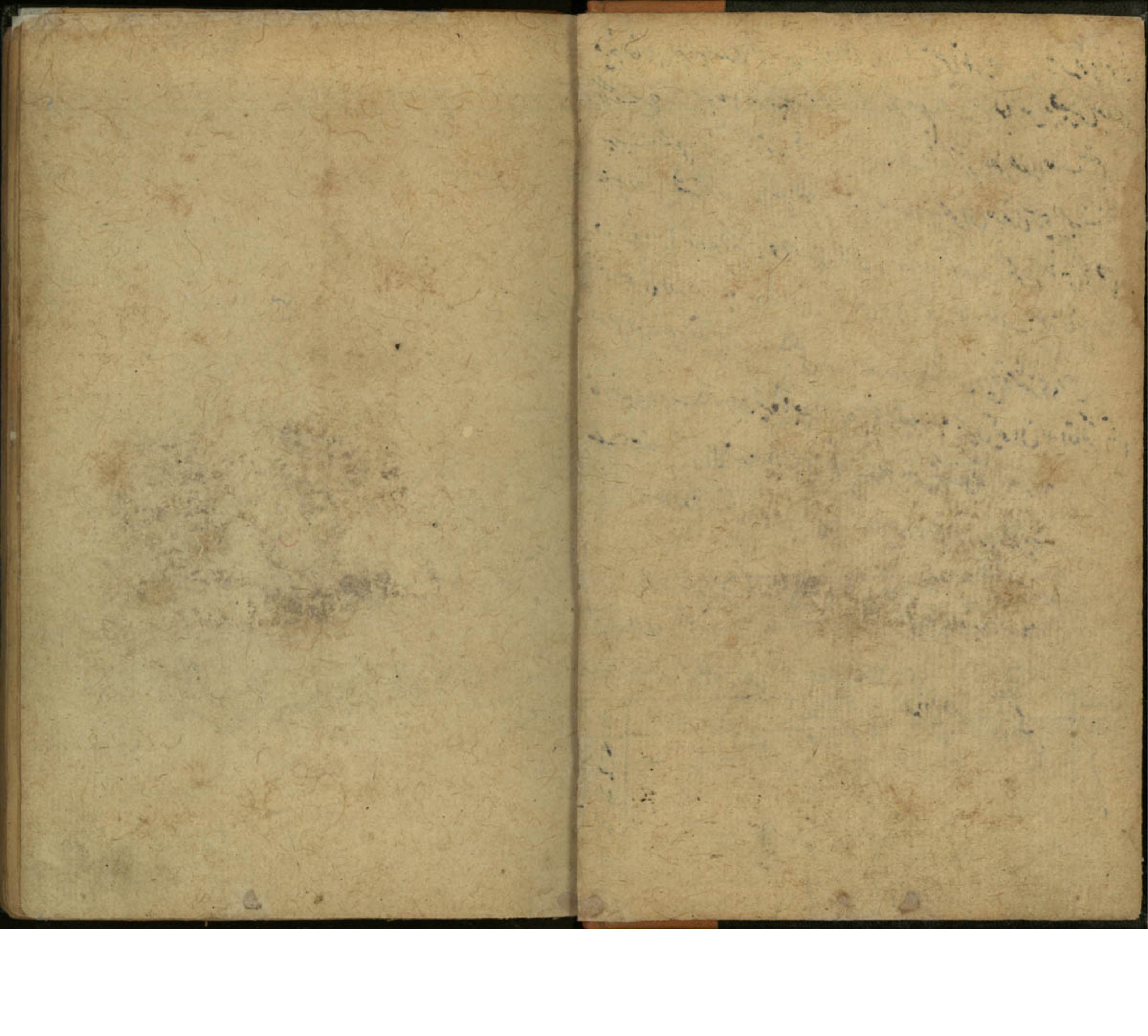
شمس آمد در خراسان زہرہ ماوراءالنہر + روم عطارد و زقمر بغارا شد برتری +

نقشہ دریافت ساعت بطور دھوپ گہری

جب آفتاب نکلی ایک لکڑی بارہ اونگل کی ہموار زمین میں اوپر دو آفتاب کی ہر گھڑی کری پہر

اوسکی سایہ کو دیکہکر اس نقشہ سے دریافت کری ۔

+	حصہ اول صبح	ساعت	+	حصہ دوم بعد نیانہ روز	ساعت
۱	۴۰ اونگل	۱	۱	۶ اونگل	۷
۲	۲۰	۲	۲	۱۰	۸
۳	۱۸	۳	۳	۱۸	۹
۴	۱۲	۴	۴	۲۸	۱۰
۵	۸	۵	۵	۳۶	۱۱
۶	۴۰	۶	۶	۴۰	۱۲

رب یسر بسم الله الرحمن الرحیم وتمم بالخیر

شکر ستار کردگار جهان / خالق خلق راحم و رحمن

آنکه بی خویش و یار و پیوند است / آنکه بی شبه و مثل و مانند است

هر کرا عقل راهبر باشد / کار او سربسر چو زر باشد

در همه کار راه حق جوید / هرچه گوید همه ز حق گوید

نزند دم بجز ثنای خدا / ننهد گام جز رضای خدا

آن خدائی که او بقدرت خویش / کرد پیدا عقول دور اندیش

عقل کل را از آن میانه گزید / نیک و بد خیر و شر از وست پدید

بی شبیه و نظیر ذات وی است / قل هو الله یقین صفات وی است

که ز دود فلک پدید آورد / که ز نور ملک پدید آورد

طفل یک روزه را کند گویا / گل صد برگ را کند بویا

راحم است و رحیم لم یزل است / غافر است و غفور بی بدل است

ناقه از سنگ چشمه از خارا — قدرت او همی کند پیدا

نه بکس ماند و نه او با کس — هر چه هست اوست در دو عالم بس

پادشاهیش را نهایت نیست — عقل را هیبتش ازین بدایت نیست

یا الهی بحق حرمت تو — به بزرگی و نام عزت تو

که زبان معین ثنا خوان کن — مرغ جان را سخندان کن

بهرا ز دو کسالت و کندی — به نمایش ره خردمندی

سوی درگاه خویش راهش ده — در جوار خودش پناهش ده

نعت سرور کائنات خلاصه موجودات حضرت محمد مصطفی صلعم

خواجه آن خواجه که هر دو سرای — کرده از بهر ذات او پیدای

افضل و اکمل و بنی آدم — تاج فرق سر همه عالم

مصطفی آنکه جبرئیل امین — روید لیش بر زبان بحره زمین

روح اعظم یکی زخیل آمد — عالم و آدمش طفیل آمد

بصفاتش عقول ما نرسد — پادشاهی بهر گدا نرسد

رهبر دین پناه ما او باد — عذرخواه گناه ما او باد

باد بر جان پاک او از ما — بیکران هر زمان درود و ثنا

پس بر اولاد پاک یارانش — باد بر جمله دوستدارانش

پس بر اولاد پاک یارانش — باد بر جمله دوستدارانش

خواجگان شاه قاب قوسین است — شاه ملک و سریر کونین است

در سبب تصنیف کتاب گوید

پس ازین حمد بر زبان آرم — سخنی چند در میان آرم

برگشایم زبان ربلی را — بزم خبر طریق اصلی را

روز از روزهای فصل شتا — بودم اندر سراچه تنها

در فرو بسته بر وضیع و شریف — مانده فارغ ز هم نشین و حریف

بود از هجرت رسول امین — هفتصد و شصت و شش زلم به یقین

با خود اندیشه همی کردم — وز ملالان گوشه همی کردم

در گشادم در آمد آن همدم — با دل شاد مانه و خرم

چو که بنشست یار کرد سوال   از من احوالهای ماضی و حال
چون جوابش بگفتم بنشست   سخن از نظم و نثر در پیوست
هر زبان نکته دگر میگفت   هر زمان گوهر دگر می سفت
گاه از نجم و گهی ز فلک   گاه از مردم و گهی ز ملک
پس ازان گفت قطب و محور چیست   آسمان و زمین آخر چیست
جوهر و فصل و نوع جنس کدام   ملک و جن و انس طیر کدام
ششش جهت چار طبع چون انگیخت   آتش و آب از چه رو آمیخت
ممتزج چون شدند چیست مزاج   سبب مرض از چه چیست علاج
چیست سودا و بلغم و صفرا   از چه در جسمها شود پیدا
اسپ خاطر بهر طرف میتاخت   هر نفس بهره ذکری باخت
هر چه از طب منطق و هیئت   در زمانی که بود از حکم است
یکبیک را سوال میکرد او   دنداران قیل و قال میکرد او
تا رسید او بعلم رمل و نجوم   کرده بود او زمن بسی معلوم

پیش او درج نطق بکشادم   هر چه پرسید شرح آن دادم
چون بدانست گفت کای استاد   کس چو تو داد این حدیث نداد
چون توئی در سخن فصیح زبان   حاجتی دارم آن روا گردان
مدخل اندر نجوم بسیار است   آنچه نثر است آنچه اشعار است
لیک در رمل مدخلی که تراست   نظم کن در دل این سخن که قرار است
سخن خوب دلپذیر آید   زانکه در رمل جاگیر آید
گرد از نظم مدخلی تصنیف   که بگوئید از وضیع و شریف
پیش او همدران سرایچه تنگ   بشتاب تمام غیر درنگ
دفتر چند پیش بنهادم   آنچه در یاد بود ز استادم
هر چه پاکیزه بود شایسته   چون نمک با طعام بایسته
جمله را جمع کردم از اول   بنوشتم مفصل و مجمل
نسخه را چون تمام کردم من   زبدة الرمل نام آن کردم
هر که این را تمام گیرد یاد   نبود حاجتش بهیچ استاد

لیک باید که چون بخوانند این — کنند از راه مردمی تحسین

هست در علم رمل حکم تمام — زانکه چون مجربات در احکام

چون خبرهای حکم سر خداست — علم شاهان دانش حکماست

بود لختی بنظم آوردم — دادمش شرح روشنش کردم

لیک از روی راه گرد و غبار — نتوان دور کرد ای هشیار

کنم اکنون عیان بیانک بسند — بزبان فصیح نکته چند

بدعائی مرا بیاد آورد — خاطر خود زمن نیاز آورد

ور خطائی ببینند آن همدم — بصلاح آورد ز روی کرم

هرکه ما را کند به نیکی یاد — نام او در جهان به نیکی باد

بعد ازین نظم دلپذیر کنم — شرح اشکال بی نظیر کنم

به هم شرح صورت اشکال — بازگویم به پیش تو احوال

صفت شکل لحیان گوید

فرد سه زوج شکل لحیان است — علم او بر حکیم آسان است

صاحب خانه نخست بود — ضاحک و خوب خلق و چست بود

در دویم خانه سه عدد دارد — هیچ خاطر ازو نیاز آرد

الف و فاو بخانه اول — دار روای خواجه از حروف حل

پنجشنبه مزاجش از تنظیم — در ششم خانه داد مرد حکیم

برج او قوس گوهرش برجیس — نرو شیرین سعد وان نفیس

شرقی و معدنی و ناری دان — رو همه جائی کامگاری دان

گرم و خشک و بزرگ چون دینار — طالب است او سریع در همه کار

خوش لقا است خوب صورت او — همچو رویش فعال سیرت او

موضعش مسجد و عبادت جای — هست زانسان ادیب مرد خدا

قامت او دراز ریش کلان — دارد از ماهها مه رمضان

بیست و نه درجه شد ورا قسمت — کرده اندر حساب در حکمت

صفت شکل قبض الداخل گوید

زوج و فردی و زوج و فرد دگر — قبض الداخل بود بحکم خبر

بیت ثانی مقام او باشد — لذت و عیشش کام او باشد

عدد او بخانه ده و پنج — تو صد و بیست دان بخرد غم و نج

حرف او کاف ظا شناس مقیم — در ده یک بقول مرد حکیم

چون ده اول بود ز روی قیاس — روز یکشنبه اش مزاج شناس

برج او شیر کوکبش خورشید — سرد و خشک است سعد باده سفید

خاکی است و جنوبی و کاینی — طبع شیرین ثقیل تا دانی

موضعش دار ضرب بازار است — روز و شب خلق را بدو کار است

وز زنان و نبیل خواهی جست — زحل نجار سوق و آتشی و رست?

قامت او میانه و فاخر — دارد از مه جمادی الآخر

درجه اش در فلک تو ده دان — در همه کارها وزارة دان

صفت شکل قبض الخارج گوید

صورت قبض داخل از سر مهر — چون ترا گفتم ای بچهره چو مهر

قبض خارج بعکس آن باشد — این چو جسم است آن چو جان باشد

در سیوم خانه دان مقام او را — نیست جز جنگ و کینه کام او را

در ششم بیست یک عدد دارد — نبود کس کزو نیاز آرد

عدد او بخانه ده و چار — صد و پنج است از طریق شمار

حرف او لام غین از تسکین — داد او ستاد از ده و دو لیقین

در بهشتم ببینش پس از آن — جز شب شنبه اش مزاج بدان

برج او دلو کوکبش زحل است — سخن و نرم گرم خشک بی بدل است?

شرقی و معدنی و تیره برنگ — ناری و تلخ بی ثبات و دو رنگ

جای او فرزله است راهگذر — پس ز انسان بود مغ و کافر

قامت او دراز تیره برنگ — هست بد اهل سال و مه دل تنگ

نزد اوستاد بی جواب سؤال — دارد از ماه‌ها مه شوال

بیست و پنج درجه شد ور اقسمت — داد او ستاد از ره حکمت

☰ صفت شکل جماعت گوید

بشنو از من تو ای یگانه خرد	سخن نغز آبدار دُرّ بود (عجایب سوی)
آنکه در علم رمل بود استاد	او جماعت چهار زوج نهاد
صاحب خانه چهارم اوست	طالب عیش و لهو مردم اوست
در ده و ششش چو باشد ای بخرد	جز سعد و سعی و ششش بدان تو علا
در ده و سه چو حرف دارد میم	هست ز الفان دبیر برد حکیم
در سیوم خانه‌ای بزرگ انام	چارشنبه مزاج اوست مدام
برج او سنبله است کوکب نیز	نحس و سعد آمد و مزاج پذیر
نر و ماده برنگ بوقلمون (گونه‌گون)	در نهادش سرشته مکر و فسون (خو)
ممتزج طبع خاکی و کانی	مسکن او شوره‌زار و ویرانی (وجود، زیب، جایگه)
تیر و خشک و جنوبی و شور است	در همه شکلها بر و زور است
صورتش خوب هیبتش فربه	در دو یک صورت او بود ای مه
قامتش نه بلند نه کوتاه	نیستش جز ربیع الاول ماه

سنبله درجه زاوست از افلاک	قسمت دان ز خالق خلاق

÷ صفت شکل فرح گوید

صورت گو فرح آنکه بود استاد	فرد فردی و زوج فرد نهاد
خانه پنجمش مقام بود	سعد و نر طالب تمام بود
عدد او بخانه اول	جز یکی نیست از حروف جمل
جز نهم خانه حرف او بیقین	طا و ذال است بشنو این ز معین
در دویم خانه روز جمعه مزیج (مزاج)	دار و ای خواجه سر ز پند مپیچ
برج میزان کوکبش ناهید (زهره)	گرم و تر آن برنگ زرد سفید
بادی و غربی است حیوانی	نیست در ذات او پریشانی
هر کجا هست عیش لهو سرور	مسکن اوست ای بحیره جو جوار
و ز بحولش اصل و نصل و نسب	مطلب جز ز اهل لهو طرب
قامت او کشیده روی چو ماه	ابروی او چون کمان چشم سیاه
عاقل و کامل است فاخر او	دارد از مه ربیع الاخر اگر

نوزده درجه شد ورا قسمت — که بود در حساب و در حکمت

÷ صفت شکل عقله گوید

فرد و زوج فرد ای سرور — عقل دان بی خلاف زین بگذر

نیست جز بیت وساوس ازاد — نحس بد اصل فاسد و خود رای

عددش در دو نیم که از تقسیم — پنجاه و پنج داد مرد حکیم

حرف او نون شناس در ده چار — از ره وضع با طریق شمار

پس مزاجش بخانهٔ پنجم — روز شنبه رسید از انجم

برج او دلو کوکبش کیوان — گرم خشک و جنوبی است گران

(زحل)

خاکی و کانی است رنگ سیاه — نر و طعمش ترش قدش کوتاه

جای او گور سبز رو گنده — هست زالفان جهود خربنده

صورتش گربه چشم جنگ آور — بینیش پس بزرگ و کوچک سر

از ازل گاه قسمت یزدان — دارد از ماه مه شعبان

در جهانش ز چرخ بیست و یکست — اندرین قسم مرز را چه شکست

≡ صفت شکل انکیس گوید

ای خجسته خصال خوب سیر — بشنو از شرح وصف شکل دگر

تا به پیشش تو راز بگشائیم — راز پوشیده باز بنمائیم

شکل انکیس عکس لحیان است — علم حکمت بخوان که ایمان است

چون به بینی سه زوج فرد دگر — بجز انکیس نام او مشمر

خانه هفتمش مقام بود — در بدی کردن او تمام بود

عدد او بخانه هشتم — سی و ششش دان نه بیشش نه کم

در دویم با و صاد دارد حرف — بشناس و مکن تو عمر صرف

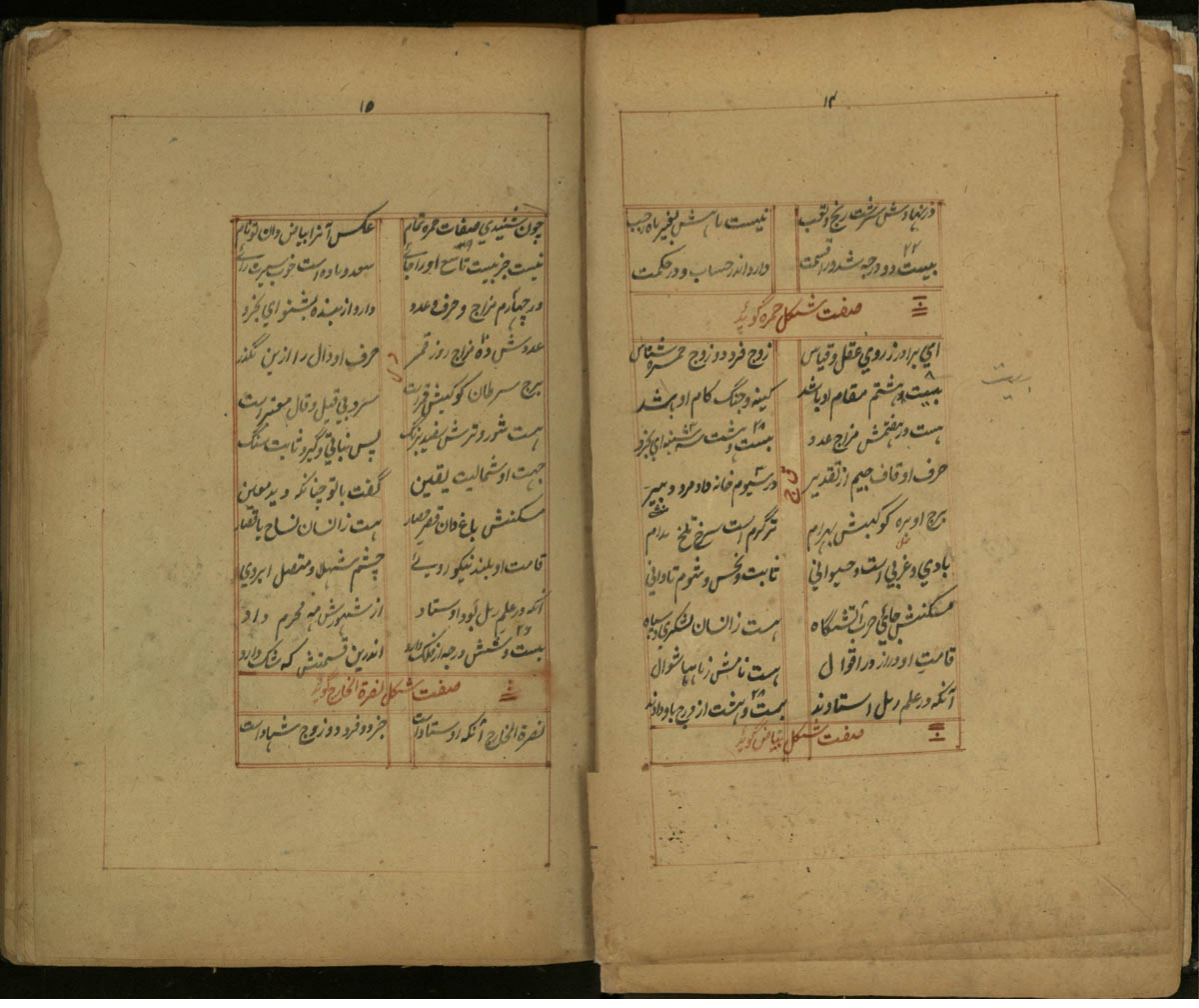
در به پنجم نمائدت دیدار — جز به شنبه مزاج او مشمار

برج او دلو کوکبش زحل است — نحس و ماده گران و با جدل است

خاکی است و جنوبی و کانی — تلخ شور و دراز تا دانی

مسکنش چاه گور و گلخن دان — قامت او دراز پیر فن دان

صورت او سیاه چرده و زشت — هست زالفان جهود مرد کنشت

در نهادش سرشت رنج و تعب — نیست تا هستش بغیر باه رجب

بیست و دو درجه شد در قسمت — وار واندر حساب و در حکمت

صفت شکل حمره گوید

ای برادر ز روی عقل و قیاس — زوج فرد دو زوج حمره شناس

ببیت هشتم مقام او باشد — کینه و جنگ کام او باشد

هست در هفتمش مزاج عدد — بیست و هشت سه شنبه‌ای بگزد

حرف او قاف جیم ز تقدیر — در سیوم خانه داد مرد دبیر

برج او بره کوکبش بهرام — تر گرم است سرخ و تلخ مدام

بادی و غربی است و حیوانی — ثابت و نحس و شوم تا دانی

مسکنش جای حرب آتشگاه — هست زان سان لشکری و سپاه

قامت او دراز در اقوال — هست نامش ز ماهها شوال

آنکه در علم رمل استادند — بیست و هشت از درج باو دادند

صفت شکل بیاض گوید

چون شنیدی صفات حمره تمام — عکس آنرا بیاض دان تو نام

نیست جز بیست تا سعد او را جای — سعد و ساده است خوب سیرت رای

در چهارم مزاج و حرف عدد — دارو از بنده شنوای بخرد

عددش ده مزاج روز قمر — حرف او دال را ازین مگذر

برج سرطان کوکبش قمر است — سرد بی قیل و قال معتبر است

هست شور و ترش سفید برنگ — پس نباتی و گیرد ثابت سنگ

جهت او شمالیت یقین — گفت با تو چنانکه دید معین

مسکنش باغ دان قصر حصار — هست زان سان فلاح یا قصار

قامت او بلند نیکو روی — چشم شهلا و متصل ابروی

آنکه در علم رمل بود اوستاد — از شهورش مه محرم داد

بیست و ششش درجه از فلک دارد — اندرین قسمتش که شک دارد

صفت شکل النصرة الخارج گوید

نصرة الخارج آنکه اوستاد است — جز دو فرد دو زوج شهاد است

بیست و عاشر وزرا مقام بود — کار او جمله زو بکام بود

عددش در نهم چهل و پنج است — عاقل و زیرک و سخن سنج است

در ششم خانه قوتی دارد — که درو حرف واوقی دارد

چون شنید به بیت اول در — روز یکشنبه اش مزاج شمر

کوکبش آفتاب برجش شیر — در همه شغلها است چست و دلیر

شرقی و نر است ناری و زرد — معدنی گرم و خشک تیز بخورد

خوب رو لیک چشم شهلا نیست — چارسوی و بلند بالا نیست

در صفاتش سخن فراوان است — مسکنش جای قصر سلطان است

هست زان سان امیر خواجه و شاه — در شهورش صفر شناس چو ماه

بیست و هفت از درج در قسمت — منزلت یافت از ره حکمت

صفت شکل النصرة الداخل گوید

النصرة الداخل ای گزیده انام — عکس آن دان بقول این نظام

نیست لو خانه ده آمد و یک — سعد و ماده است مرد بری شک

عددش عین حاسب العاقل — در ده و دو مشو از و غافل

چون به پنجم به بینش بقیاس — حرف او غین و شین شناس

روز پنجشنبه اش به بیت و ششم — گو مزاج او بپرسدت مردم

برج او حوت کوکبش برجیس — زرد و نرم و شمالیست نفیس

آبی است و نباتی و شیرین — بشنوی تا بگویمت پس از این

موضعش بوستان قصر بلند — هست زان سان ادیب دانشمند

ستیرش خوب دان نکو روی — بینیش پس بلند عنبر بوی

قامت او میانه دان به یقین — ماه ذو القعد نیست کذب درین

هژده از درجه شد در قسمت — دارد انور حساب در حکمت

صفت شکل عتبة الخارج گوید

صفت شکل دیگر از سر حال — گوش کن تا بگویمت تمثال

هست سه فرد زوج ای مهتر — عتبة الخارج است این بگذر

ده دو از بیوت دار و لیست — کذب و مکر و نفاق کار و لیست

عددش در ده سه مرد حکیم / نود یک نهاد از تقسیم

گرم خشک و دراز پر فن دان / حرف او حا خا و بهشتم خوان

شب شنبه مزاج او باشد / عاقلان را هنر نکو باشد

برج او بره کوکبش ذنب است / اثرش جنگ و فتنه و تعب باشد

صورت او گربه کوچک سر / هست ز الفان و دلیل آنگه

گربه چشم و دراز بالا است / هرزه گو سفله و خود آرا است

موضعش رود خانه و چاه است / رجب از ماهها ورا ماه است

قسمت از درجه از ره او باک / بیست و سه درجه شمر ای چالاک

صفت نقی الخد گوید

فرد زوج و دو فرد آید بس / نام او جز نقی نخواند کس

در ده و سه مقام دارد او / شورش و جنگ کام دارد او

عدد او بخانه ده چهار / صد و پنج آید از طریق شمار

چون کند سوی پنجم و رفتار / عددش هست پانزده بشمار

در دهم خانه چون بود وطنش / حرف او یا و صاد وان ز فطنش

وانکه در هفتمش لعقل و خبر / روز سه شنبه آمد ای مهتر

عقربستش برج کوکبش بهرام / آبی است و مؤنث و خود کام

سرو تر از رقش شناس طویل / وز جهت از شمال دانش و دلیل

ترش و تلخ دان نباتی و خس / نیست خالی ولی ز خوف و ترس

موضعش بوستان آب روان / باشد از جنس ابروان و زنان

تنگ چشم و حقیر و برنا است / سرخ روی و میانه بالا است

گاه قسمت خدای عز و جل / داده ماهش جمادی الاول

هفده درجه از قسمتش میگوی / غیر ازین حرف خود دلیل مجوی

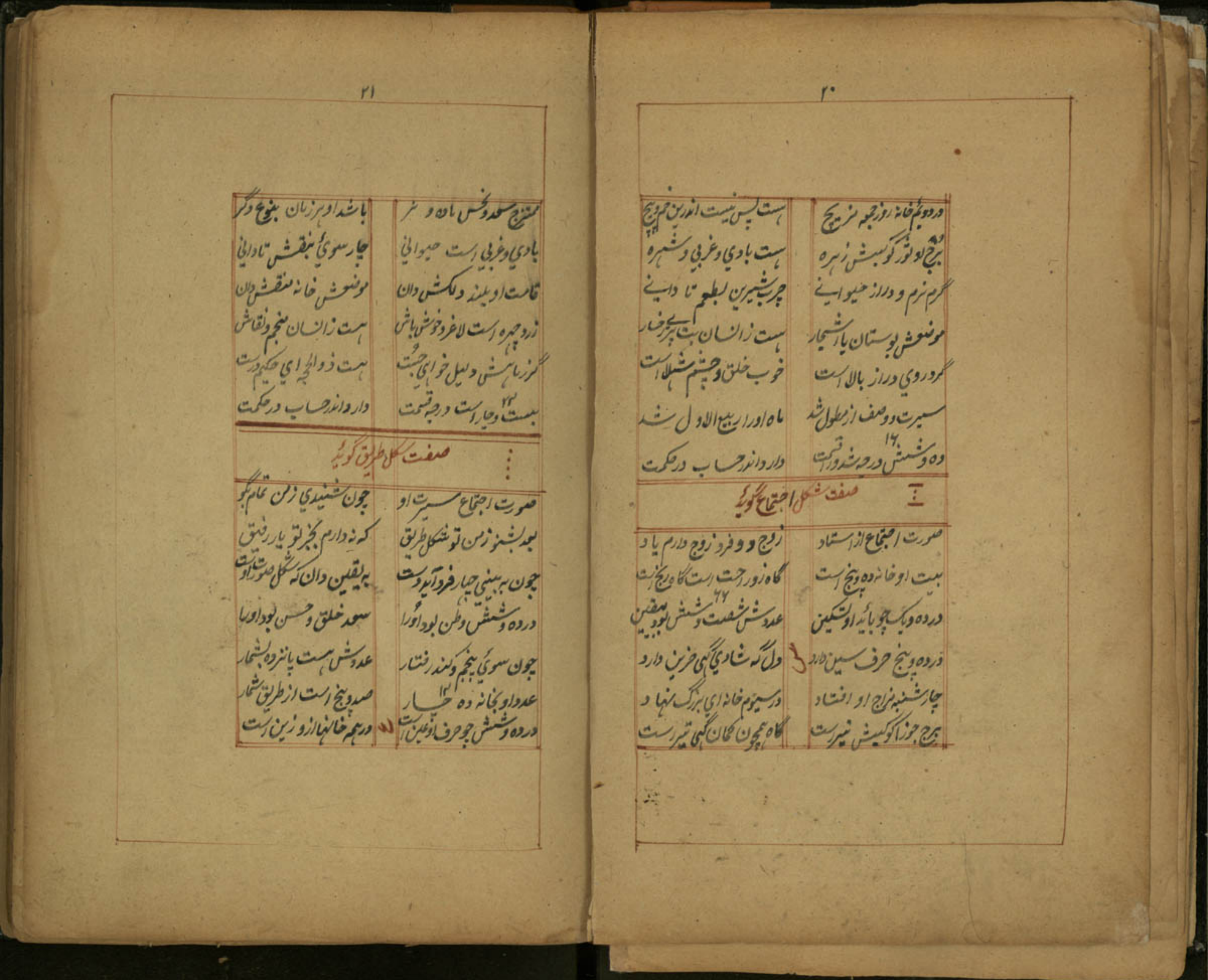
صفت شکل عتبة الداخل گوید

زوج سه فرد بی شک العاقل / نبود غیر عتبة الداخل

صاحب خانه ده و چهار است / ماده و سعد خوب کردار است

غربی و بادی است و قد بلند / هست مطلوب عشق بی مانند

عددش شش بود به بیست و سوم / زاو ثا حرف اوست در هفتم

در دوئم خانه روز جمعه تریج / هست پس نیست اندرین هیچ پیچ
برج او ثور کوکبش زهره / هست بادی و غربی و شهره
گرم نرم و دراز حیوانی / چرب شیرین به طعم تا دانی
مو نعتش بوستان یا اشجار / هست زان انسان بت پری رخسار
گرد روی دراز بالا است / خوب خلق و چشم شهلا است
سیرت و وصف از مطول شد / ماه او ربیع الاول شد
ده و ششش درجه شد و از قسمت ۱۶ / دار و اندر حساب در حکمت

صفت شکل اجتماع گوید

صورت اجتماع از استاد / زوج و و فرد زوج دارم یاد
بیت او خانه ده و پنج است / گاه زو رحمت است گاه رنج است
در ده و یک چو باید او تسکین / عددش شصت و ششش بود به یقین ۶۶
در ده و پنج حرف سین دارد / دل گه شادی گهی حزن دارد
چارشنبه مزاج او افتاد / در سیوم خانه ای بزرگ نهاد
برج جوزا کوکبش تیر است / گاه همچون کمان گهی تیر است

ممتزج سعد و نحس ماده و نر / باشد او هر زمان بنوع دگر
بادی و غربی است حیوانی / چار سوی منقش تا دانی
قامت او بلند و دلکش دان / مو نعتش خانه منقش دان
زرد چهره است لاغر و خوش باش / هست زان انسان منجم و نقاش
گر زباهش و دلیل خواهی جست / هست ذوالحجه ای حکیم درست
بیست و چار است درجه قسمت ۲۴ / دار و اندر حساب در حکمت

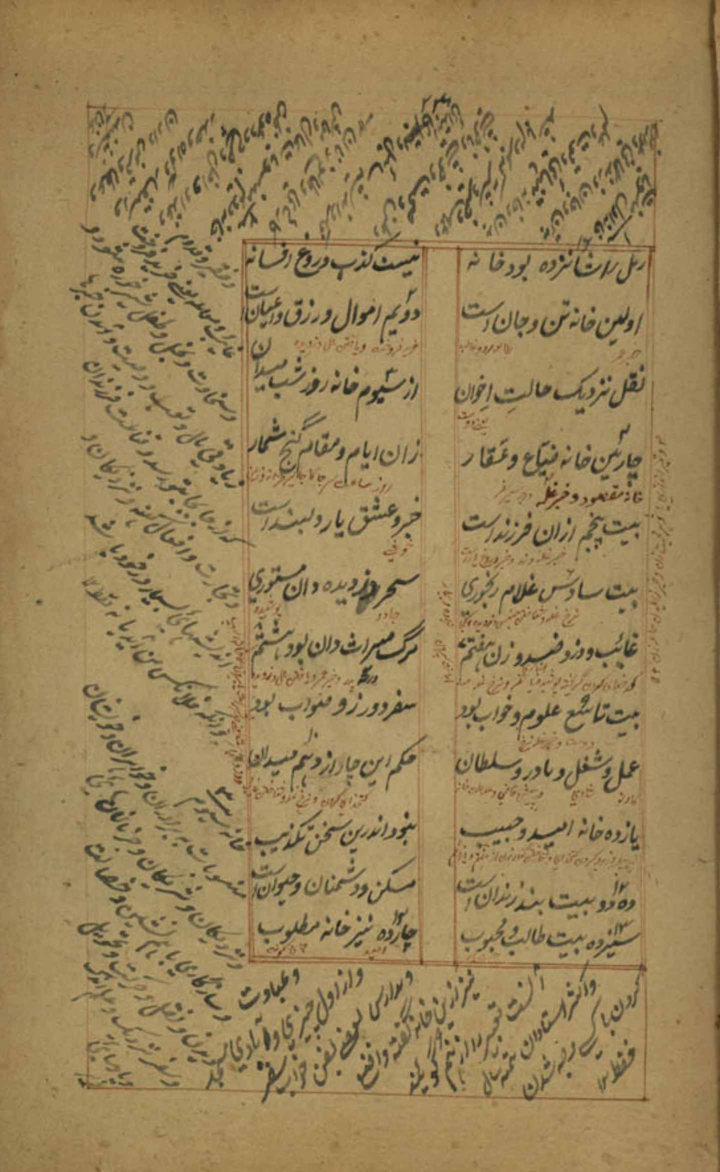
صفت شکل طریق گوید

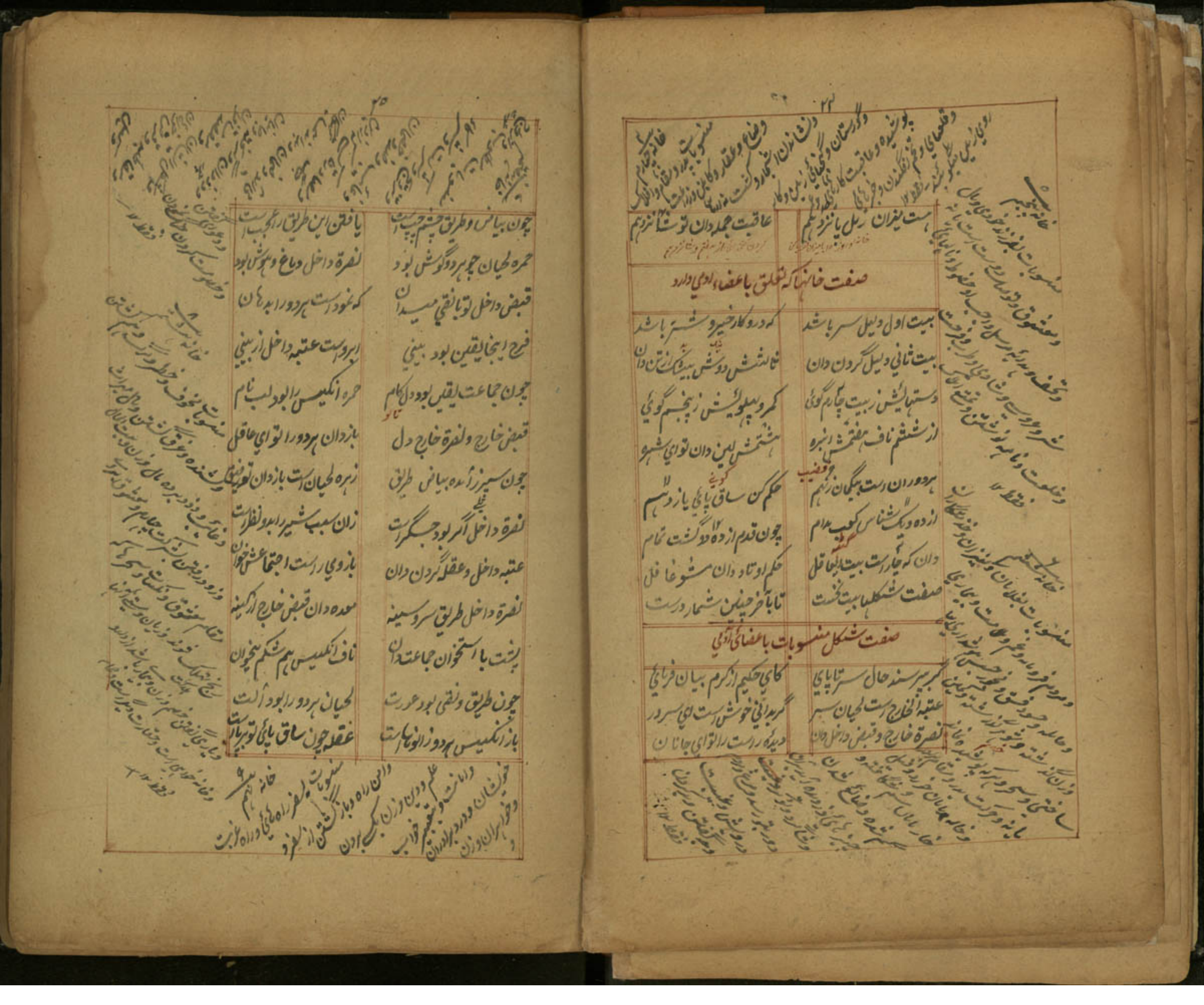
صورت اجتماع سیرت او / چون شنیدی ز من تمام بگو
بعد بشنو ز من تو شکل طریق / که نه دارم بجز تو یار رفیق
چون به بینی چهار فرد آید و ست / به یقین دان که شکل صورت او است
در ده و ششش وطن بود او را / سعد خلق و حسن بود او با
چون سوی پنجم و کنند رفتار / عددش هست پانزده بشمار
عدد او بخانه ده چهار ۱۴ / صد و پنج است از طریق شمار
در ده و ششش چو حرف او طین است / در همه خانها ازو زین است

در چهارم مزاج روز قمر	وارد از قول این مهیجان سر
برج خرچنگ کو کشش قمر است	نحور ماده کبود و سرد و تر است
آبی است و نباتی از اقوال	جهت و هیئتش طویل شمال
موضعش شاه راه از آن اول	راه داران شناس با نیکان
قامت او دراز نیکو روی	بذله گوی و چنینش خندان روی
نیست ماهش و رای ماه حرام	شد صفات طریق جمله تمام
قسمت درجه اش بود ده و پنج	یاد گیر این سخن بعقل و سنج

در شرح خانها که تعلق بچند چیز دارند

ای سخن سنج عالم قدسی	زیر پایست ز عرشش تا کرسی
هر چه خواهی ازین دبیرستان	یاد گیر و بخلق نفع رسان
تا ز علم تو بهره ور گردد	و ز بد و نیک با خبر گردد
صفت شکلهای رمل تمام	چون بگفتم یگان یگان بنظام
شرح احوال خانه باید گفت	در دانشش تمام باید سفت

هست نیران زحل یا نزدهم — عاقبت جمله دان تو شانزدهم

صفت خانها که تعلق با عضاء آدمی دارد

بیت اول دلیل سر باشد — که درو کار خیر و شر باشد
بیت ثانی دلیل گردن دان — ثالثش دوش بیشک از تن دان
دستهااش ز بیت چارم گوی — کمر و پهلوئیش ز پنجم گوی
از ششم ناف هفتمش زهره — هشتمش الین دان توای شهره
هردو ران راست بیگمان زنهم — حکم کن ساق پای یازدهم
از ده و یک شناس کعب مدام — چون قدم از ده دو گشت تمام
وان که چارست بیت ای عاقل — حکم او تا ده دان مشو غافل
صفت شکلها بیت نخست — تا با آخر چنین شمار درست

صفت شکل منسوبات با عضای آدمی

گر بپرسند حال سر تا پای — کای حکیم از کرم بیان فرمای
عتبة الخارج است لحیان سر — گر بدانی خوشش است ای سرور
نصرة خارج و قبض داخل دان — دیده راست را توای جانان

چون بیاض و طریق چشم چپ است — یافتن این طریق را عجب است
حمره لحیان چو هردو گوشش بود — نصرة داخل دماغ و هوشش بود
قبض داخل تو با نقی میدان — که نمودست هردو را بدهان
فرح اینجا یقین بود بینی — ابرو است عتبه داخل از بینی
چون جماعت یقین بود دل کام — حمره انکیس را بود لب نام
قبض خارج و نصرة خارج دل — بازدان هردو را توای عاقل
چون سپیر زاده بیاض طریق — زهره لحیان است بازدان تو رفیق
نصرة داخل اگر بود جگر است — زان سبب شیر را بود نظر است
عتبه داخل و عقله گردن دان — بازوی راست اجتماع خوان
نصرة داخل طریق سر و سینه — معده دان قبض خارج از کینه
پشت با استخوان جماعت دان — ناف انکیس هم شکم بخوان
چون طریق و نقی بود عورت — لحیان هردو را بود آلت
باز انکیس هردو زانو هاست — عقله چون ساق پای تو برپاست

زین حکایت حکیم خوشدل شد		چون قدم هشتم نصرة داخل شد

صفت خوانات رمل گوید

قاضی الرمل پانزده آید		هر یکی گواه میخواهد
تا بیابی مراد از دل و جان		حکم کن خیر و شر تو از میزان
هشتمی زاد و نهم گواه رسد		گر کسی از گم شده خبر پرسد
سیوم نهم را گواه قاضی دان		گر کسی پرسد که حالت اخوان
نهمی را گواه چهارم آر		چون سوال از سفر بود ای یار
پس ده و یک گواه او میدان		پنجمین خانه محبت دان
پس ده و دو گواه او میدان		ششمین خانه بنده حیوان (غلام چهارپای)
قرعه رمل را نکو برخوان		هفتمین را گواه اول دان
شانزده خانه را گواه بود		دهمین خانه پادشاه بود
قاضی الرمل را برو خوانند		سیزده چهارده که می ماند

صفت اشکال که بدایره فراج تعلق دارد		

گر بدانی جواب گوی یکی		گر بپرسند فراج هر شکلی
خانه اولین بود پیدا		نصرة خارج و قبض داخل را
علم این دیده را سراج شمر		روز یکشنبه اش فراج شمر
همچو در بیت او فراج شنود		عتبه داخل اگر فرح بنمود
چارشنبه به بیت [illegible] انباز		اجتماع و جماعت آید باز
بدو شنبه فراج شان انگار		که طریق بیاض شد در چار
چون به پنجم رسیده شد دریاب		هست انکیس و عقله باز حساب
بایدش رمل تاج او باشد		روز شنبه فراج او باشد
روز پنجشنبه اش [illegible] در		نصرة الداخل است لحیان اگر
شد سه شنبه بهفت در همه حال		گر نقی یا که حمره آمد فال
قبض خارج بخانه شب شنبه		عتبه خارج بخانه یکشنبه
افتد ای مرد اهل فرزانه		گر این شکلها بهر خانه

ور ششم شرح حال بیماران	باز گوئی ای حکیم بی پایان
که غلامان میرسد بشفا	خانهٔ هشتمش قران بلا

۴ صفت دایرهٔ مزاج که از روز و شب تعلق دارد

هست یوم الاحد ز شمس برین	شب یوم الخمیس شد بیقین
روز اثنین تابع قمر است	هم شب جمعه را ازو اثر است
هست بهرام را سه شنبه باز	شب شنبه باو بود همراز
چارشنبه بود ز تیر ایدوست	شب یکشنبه ازش عدیل نکوست
پنجشنبه بمشتری زده است	شب اثنین هم بدو پیوست
روز جمعه است تابع زهره	شب ثلثا ازو برد بهره
بر زحل روز شنبه است دلیل	هم شب چارشنبه بود بی قیل
راس را با ذنب بود شنبه	ور شب شنبه زو شناسی به

صفت کواکب که باهم دوست و دشمن اند

گر کسی پرسد از کواکب راز	کو چرا دشمن اند باهم باز

خصم یکدگر چرا باشند	دشمن یکدگر کجا باشند
افتاب زحل بهم دشمن	باز حل ماه دشمن روشن
باز مریخ را قمر دشمن	با تو این رمل را کنم روشن
دشمن مشتری بود زهره	هر دو را اینچنین بود بهره
ضد مریخ را عطارد دان	کردم از دو دنبال رمل آسان
دشمن هر ستاره شد معلوم	پس ازان جو دوستی بکن بفهوم
هست مریخ دوست با خورشید	وانگهی زهره با زحل جاوید
پس عطارد با فتاب دگر	هر دو را دوست دان بیکدگر
مشتری با قمر شناسی دوست	زهره را چو شیعه بهم نیکوست
حکم این هر یکی بدانند چیست	زانکه این رمل ور دنبال نبی است
هست پیغمبری خدای جهان	بروی این فال کرده است آسان
حال هر خیر و شر که میجوئی	ور دو عالم زهر چه میگوئی
بگشاید ز رمل کار همه	مینماید یقین بدار همه

سوال که حاجت من در چند روز خواهد برآید

گر بپرسند چند روز دگر	حاجت من روا شود بنگر
حکم او بین که از چه خانه بود	دور بروج و ورا نشانه بود
در عدد بین و روز کارش گوی	فرده ده حدیث یارش گوی
عددی شکل در بیوت بدان	زانکه بنیاد رمل هست بران

صفت اشکال که با دایره عدد تعلق دارد

عددی اصل آن چو سید آی	حل کنم بر تو این بآسانی
عددی بیت اول است یکی	اندرین قول نیست شکی
تا نه پیش سه سیوم شش ای نحرر	چار شش ده بود ز روی عدد
همگی خانها برین منوال	باشد ای خوب خجسته خصال
عددی خانها بدان تو نیک	تا شود روشن حدیث تو نیک

نوع دیگر در عدد گفتن ابجدی آید که آن را روز گویند

نقطهٔ رمل را بنام بدان	شانزده شانزده بیفگن زان

بنگر تا چه باشد آخر کار	باز آن را بخانه کن ایثار
هرکجا یابد آن عدد را تمام	شکل آن خانه را شناسی نام
آنچه باشد تمام دار نگاه	فوق را فرد و تحت بیگاه
واین را عدد خانه باید گاشت	یا بجز فرد با تو گویم راست
هرچه حاصل شود ازین اعمال	حکم سائل بود علی الاجمال
بهر ضبط و حساب آسانی	جدولش ثبت کردم ار دانی

جدول بروج

١	[figure]	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٣	١٥	١٦
٢	[figure]	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧
٣	[figure]	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩
٤	[figure]	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢
٥	[figure]	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦
٦	[figure]	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١
٧	[figure]	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧
٨	[figure]	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤
٩	[figure]	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢
١٠	[figure]	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١
١١	[figure]	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١
١٢	[figure]	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠	٨١	٨٢
١٣	[figure]	٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤
١٤	[figure]	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦	٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠	١٠١	١٠٢	١٠٣	١٠٤	١٠٥	١٠٦	١٠٧
١٥	[figure]	١٠٦	١٠٧	١٠٨	١٠٩	١١٠	١١١	١١٢	١١٣	١١٤	١١٥	١١٦	١١٧	١١٨	١١٩	١٢٠	١٢١
١٦	[figure]	١٢١	١٢٢	١٢٣	١٢٤	١٢٥	١٢٦	١٢٧	١٢٨	١٢٩	١٣٠	١٣١	١٣٢	١٣٣	١٣٤	١٣٥	[illegible]

روز شنبه درین روز ... و فتح بود
روز دوشنبه ... درین روز حرکت ... اختیار در راه
روز چهارشنبه درین روز ... صحبت علماء و فضلاء و فتح شدن

نوع دیگر بطریق ابیات بر برآرند از خانه چهاردهم گویند

بطریق دیگر بنگر اندر آن	خانه چهارده بکن در باز
شکل آن خانه را بکن تو شمار	تا عدد چند دارد ای هوشیار
شکل این چهارده بجائی دگر	گر بتکرار آید بنگر
عدد آن برو چو بیفزائی	سائلی را تو راه بنمائی
چون چهارده به پنج یافت قرار	پنج دیگر زیاده کن بشمار
پس بدان ای مسلم کامل	که درین علم راه دارد دل
ور کند شکل در چهارده است	عدد شش را ببین که چند شده است
چهارده قبض خارج آمده است	عددی او بیست هم شده است
در بنه ده یافت او تکرار	نه عدد را دگر باو بشمار
جمله اشش چهار و نه عدد باشد	زین عدد دل را سدو باشد

در بیان صدق و کذب اشکال بموجب دایره خط

روز پنجشنبه درین روز طاعات و خیرات و تصدقات و زیارت نمودن و صحبت بزرگان نمودن
روز جمعه درین روز مهمانی و صحبت با علماء و مشایخ ... خصمانی و گرفتگی طلب ... روز جمعیت نقطه

احکام قبض الداخل

یکشنبه درین روز حکم منصب دادن و ملاقات سلاطین و صحبت اتجار داشتن
روز سه شنبه درین روز قهر و غضب ... و ملاقات اهل حکم
روز دوشنبه ...

گر بدانی تو صدق و کذب صور	بشنو تا بگویمت ز خبر
صادق آن شکل باشد ای دانا	که خطی باشدش ازین خطها
ورنباشد درو بود کاذب	نیست جز نیک گفتمش صاحب

دایره معلوم کردن خبر دروغ و کاذب خیر و شر غائب و مرگ

شکل	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	15	5	4	8	4	3	6	11	8	2	5	9	3	2	1	1
2	3	4	1	1	1	1	3	/	3	3	/	1	1	1	4	1
3	2	4	1	3	/	2	4	1	1	2	4	2	2	4	1	2
4	1	1	2	8	4	2	/	/	1	2	3	3	2	2	/	1
5	/	2	1	/	3	6	1	/	4	2	/	10	1	7	/	2
6	2	4	2	3	4	2	1	2	5	/	2	3	/	2	3	X
7	2	3	4	4	1	1	4	2	1	/	5	2	3	/	2	/
8	4	2	4	3	5	2	4	/	/	/	4	3	/	2	/	1
9	2	/	7	4	4	2	1	/	1	3	3	3	3	4	/	1
10	1	2	4	4	2	4	2	2	4	3	2	2	2	4	/	1
11	/	4	2	/	1	/	1	2	/	3	/	/	4	4	3	1
12	2	2	/	/	/	/	/	1	3	/	/	2	/	2	3	1
13	1	2	1	1	/	3	1	6	5	4	4	/	4	3	1	/
14	2	1	1	1	1	4	2	1	/	/	/	/	/	/	/	2
15	/	1	2	1	3	1	2	4	1	/	1	/	1	2	5	1
16	/	/	/	4	/	1	6	5	2	2	1	2	/	1	5	20

درین روز حرکت ... نمودن ... فتح و عشرت و ... روز جمعه درین روز حرکت ... فرحت خاطر از ... محبوب

احکام قبض الخارج

صفت اشکال که تعلق بقد دارد

گر بپرسند شکلها را باز	که میانه کدام شکل دراز
پس بیاض است باز حمره بدان	با طریق است این دراز عیان
نصرة خارج و قبض خارج باز	لحیان با جماعت است دراز
عقله را شکل گردی باشد	نصرة داخل میانه ای بجز د
قبض داخل جماعت لحیان	هست در حال هر سه شکل گران
عقله انکیس در بیاض سوم	سبک اندای حکیم نیکو نام
عتبه داخل تو حمره ز میدان	با فرح نه سبک نه هست گران
قرعه چون بهر غایب اندازی	خانه هفتمین نظر سازی
دزد غایب بحکم گوش باز	که بقد کوته است یا که دراز
یا بهر تن لاغر است یا فربه	باز دانی تو راز از که و مه
بهر آن حکم گر رمل پرسد	از قد غایب از خبر پرسد
قبض خارج جماعت و لحیان	نصرة الخارج و بیاض حمره بدان

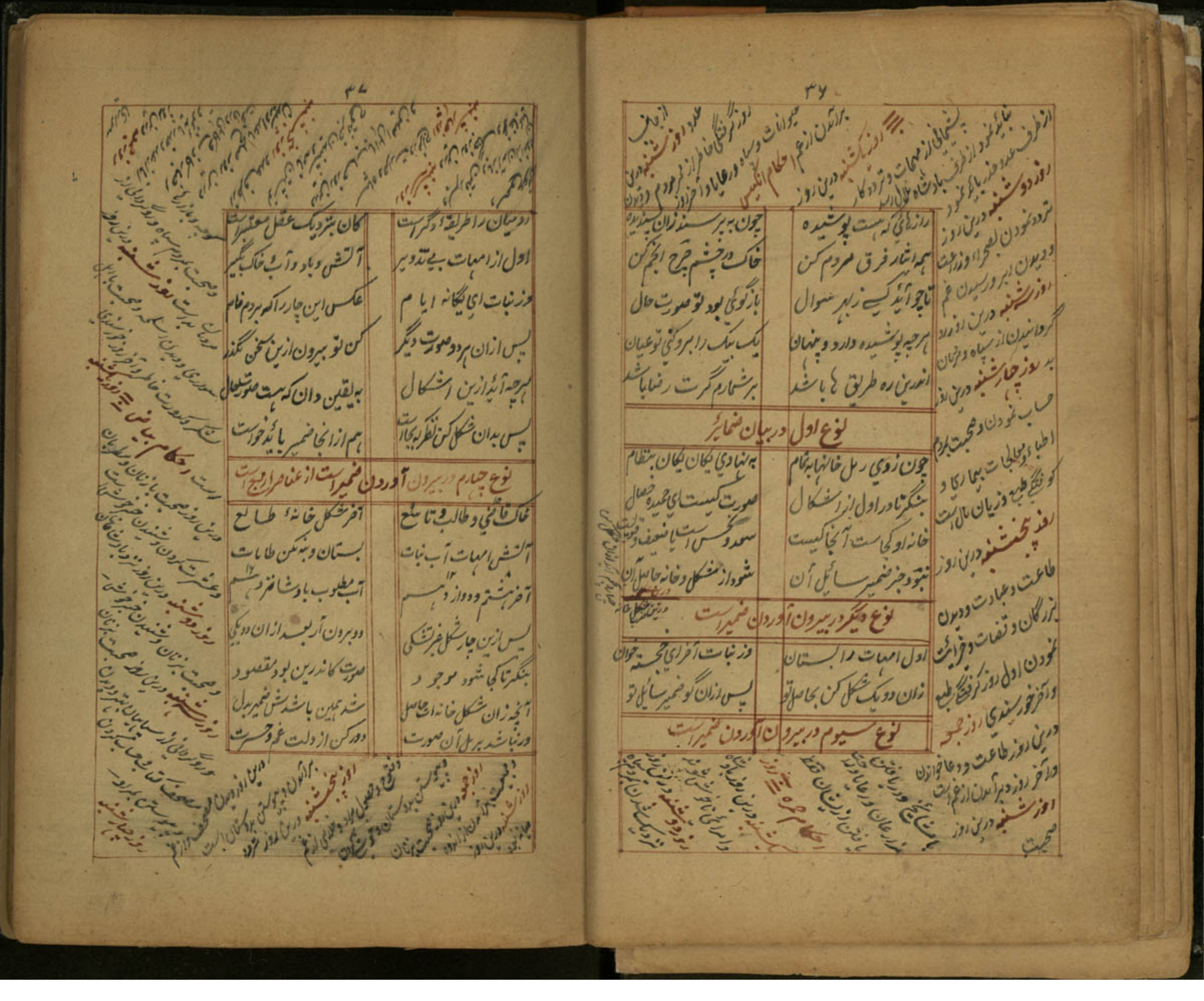
گر ازین ها بهفت آید باز	قد غایب بدانکه هست دراز

صفت در طعم و رنگ اشکال گویند بجهت دزد

گر بپرسند طعم شکل ز رنگ	شکل او را ببین مسازد رنگ
عتبه داخل بیاض شیرین است	پس لقی با طریق هم زین است
عقله انکیس و حمره تلخ شمر	عتبه خارج دگر فرد نگذر
طعم این بود رنگ اش بشنو	عقله انکیس شد سیاه گرو
با لقی حمره سرخ رنگ بود	پس طریق اجتماع کبود شود
قبض داخل طریق با فرح است	به بیاض سفید همچو مه است
نصرة داخل است لحیانی زرد	رمل را دانشش تو از بر کرد

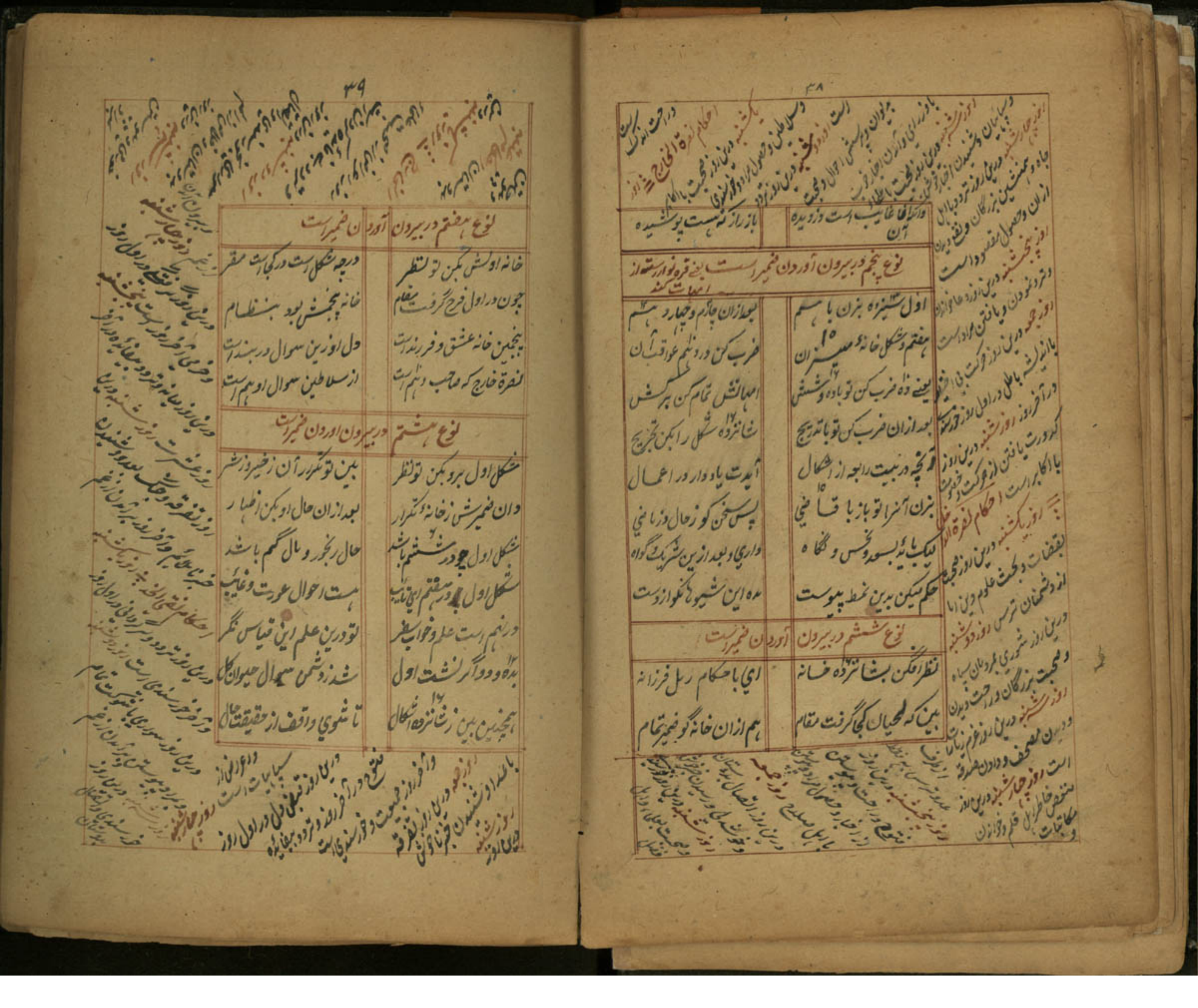
باب اول در بیان ضمایر که باین روشن ضمیر گویند

بازی مرغ عالم افلاک	به پر از آشیان مرکز خاک
سوی روح القدس پناه طلب	وندران بارگاه راه طلب
هر چه آن پیر گویدت آن کن	حکم او را بجان تو فرمان کن

رازهایی که هست پوشیده	چون به بر پرسند زان پوشیده راز
همه اشعار فرق مردم کن	خاک در چشم چرخ انجم کن
تا چو آید کسی ز بهر سوال	بازگویی بود تو صورت حال
هر چه پوشیده دارد و پنهان	یک بیک را بروی تو عیان
اندرین ره طریقها باشد	بر شمارم گرت رضا باشد
نوع اول در بیان ضمایر	
چون زدی رمل خانها به تمام	به نهادی یکان یکان بنظام
بنگر تا در اول از اشکال	صورت کیست ای حمیده خصال
خانه او کجاست آنجا کیست	سعد و نحس است یا ضعیف و قویست
نبود جز ضمیر سایل آن	شود از شکل و خانه حاصل آن
نوع دیگر در بیرون آوردن ضمیر است	
اول امهات را بستان	وز نتایج آخرای خجسته جوان
زان دو یک شکل کن بحاصل تو	پس از آن گو ضمیر سائل تو
نوع سیوم در بیرون آوردن ضمیر است	

رومیان را طریقه دگر است	کان بنزدیک عقل معتبر است
اول از امهات بی تدبیر	آتش و باد و آب و خاک بگیر
وز نتایج ای یگانه ایام	عکس این چار را که بردم نام
پس از آن هر دو صورت دیگر	کن تو بیرون ازین سخن مگذر
هر چه آید ازین اشکال	به یقین دان که هست صورت حال
پس بدان شکل کن نظر بکمال	هم از آنجا ضمیر باید خواست
نوع چهارم در بیرون آوردن ضمیر است از عناصر اربع است	
خاک قائم و طالب و تابع	آخر شکل خانه طالع
آتش امهات آب نتایج	بستان و بنه مکن طامات
آخر هشتم و دوازدهم	آب مطلوب باد شانزدهم
پس ازین چار شکل فرد شکی	دو برون آر بعد از آن دو یکی
بنگر تا کجا شود موجود	صورت کاندرین بود مقصود
آنچه زان شکل خانه ات حاصل	شد همین باشدت ضمیر بدل
ور نباشد بر دل آن صورت	دور کن از دلت غم و حسرت

وانکه او غایب است و زو دیده آن	باز راز نهست پوشیده

نوع پنجم در بیرون آوردن ضمیر است

اول شانزده بزن با هشتم	بعد ازان چارم و چهاردهم
هفتم و شکل خانهٔ ده زان	ضرب کن در دوازدهم عواقب آن
یعنی ده ضرب کن تو با ده و ششم	امهاتش تمام کن بر کش
بعد ازان ضرب کن تو باتدریج	شانزده شکل را بکن تخریج
آنچه در بیت رابعه از اشکال	آمدت یاد دار در اعمال
بزن آنرا تو باز با قاضی	پس سخن گو ز حال و ز ماضی
لیک باید بسعد و نحس و نگاه	داری و بعد ازین شریک گواه
حکم میکن بدین نمط پیوست	ده این شیوه نکو از دست

نوع ششم در بیرون آوردن ضمیر است

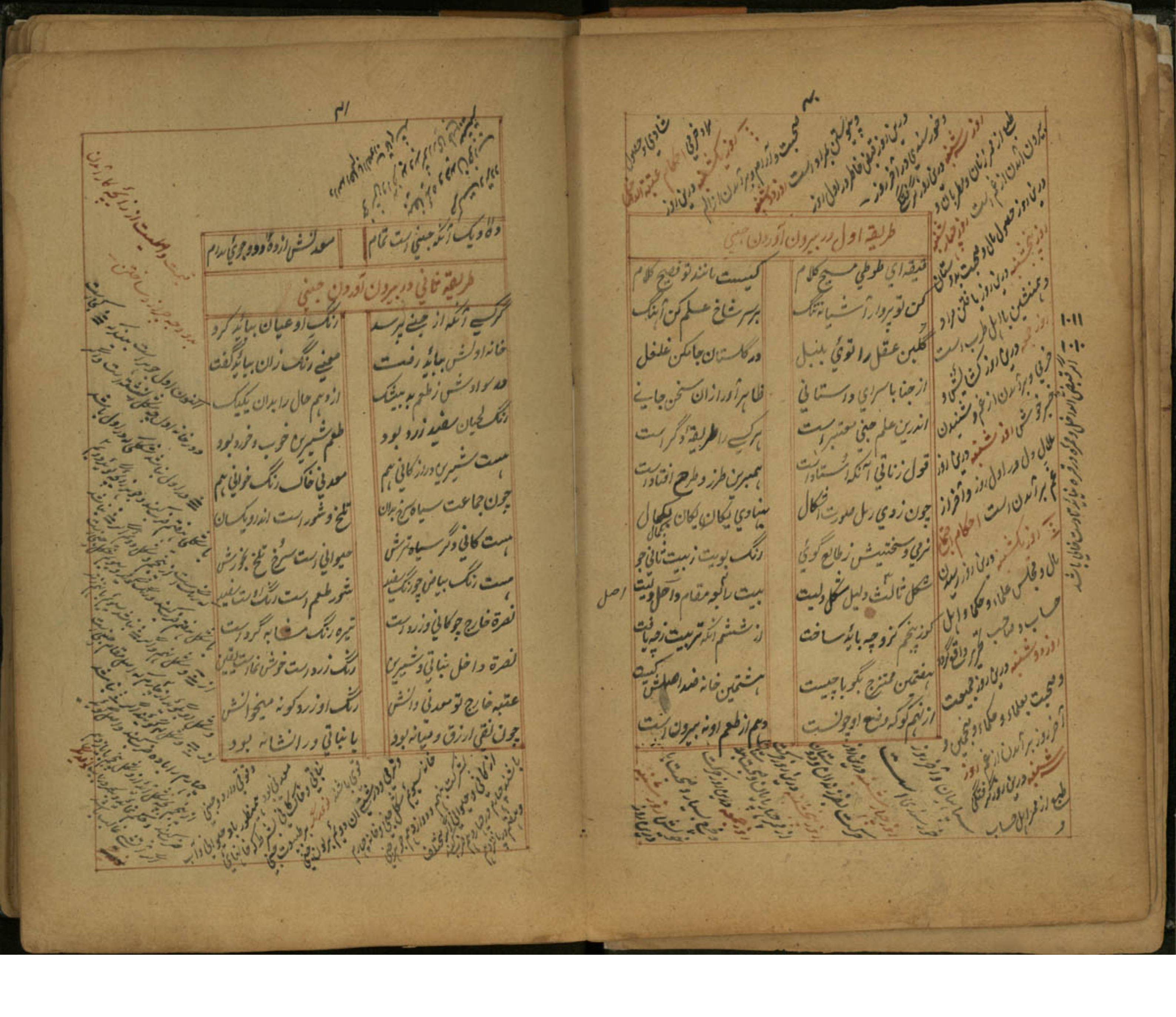
نظر افکن بشانزده خانه	ای باحکام رمل فرزانه
بین که لحیان کجا گرفت مقام	هم ازان خانه گو ضمیر تمام

نوع هفتم در بیرون آوردن ضمیر است

خانه اولش بکن تو نظر	در چه شکل است در کجاست مقر
چون در اول فرح گرفت مقام	خانه پنجمش بود بنظام
پنجمین خانه عشق و فرزند است	دل او زین سوال دربند است
نصرة خارج که صاحب دهم است	از سلاطین سوال او هم است

نوع هشتم در بیرون آوردن ضمیر است

شکل اول برو بکن تو نظر	بین تو تکرار آن ز خیر و ز شر
وان ضمیرش ز خانهٔ تکرار	بعد ازان حال او بکن اظهار
شکل اول چو در ششم باشد	حال رنجور و مال گم باشد
شکل اول چو در هفتم آید	هست احوال عورت و غایب
در نهم است علم و خواب سفر	تو درین علم این قیاس نگر
بده و دو اگر نشست اول	شد ز دشمن سوال حیوان کل
همچنین بین ز شانزده اشکال	تا شوی واقف از حقیقت حال

طریقهٔ اول در بیرون آوردن جفنی

قنیقه ای طوطی مسیح کلام	کیست مانند تو فصیح کلام
کن تو پرواز آشیانه تنگ	بر سر شاخ علم کن آهنگ
گلبن عقل را توئی بلبل	در گلستان جا مکن غلغل
از جنا با سرای و راستانی	ظاهر آور از آن سخن جایی
اندرین علم جفنی معتبر است	هر کسی را طریقهٔ دگر است
قول زناتی آنکه استاد است	همبرین طرز و طرح افتاد است
چون زوی رمل صورت اشکال	بنیادی یکان یکان بکمال
نرمی و سختیش ز طالع گوئی	رنگ بو بیت ز بیت ثانی جو
شکل ثالث دلیل شکل دلیت	بیت رابع مقام داخل و بیت
کوز پنجم کز و چه باید ساخت	از ششم آنکه تربیت ز چه یافت
هفتمین ممتزج بگو با جیست	هشتمین خانه ضد اصلش کیست
از نهم گو که وضع او چون است	دهم از طعم او نه بیرون است

دو دو یک آنکه جفنی است تمام	سعد نحس از دو دو جوی مدام

طریقهٔ ثانی در بیرون آوردن جفنی

گر کسی آنکه از جفنی پرسد	رنگ او عیان بباید کرد
خانه اول شش بباید رفت	صیغی رنگ زان بباید گفت
ده سواد نحس ز طعم بو بینک	از و هم حال را بدان یکیک
رنگ لحیان سفید زرد بود	طعم شیرین خوب و خرد بود
هست شیرین درازکانی هم	سعدی خاک رنگ غوانی هم
چون جماعت سیاه سرخ بران	تلخ و شور است اندرو یکسان
هست کانی و گر سیاه ترش	حیوانی است سرخ تلخ بخورش
هست رنگ بیاض چو رنگ سفید	شور طعم است رنگ او است سفید
نصرة خارج چو کانی و زرد است	تیره رنگ مشابه گرد است
نصرة داخل نباتی و شیرین	رنگ زرد است خورش نخار [illegible]
عتبه خارج تو سعدی و انکس	رنگ او زرد گونه میخوانش
چون نقی ازرق و میانه بود	با نباتی و رانشانه بود

[illegible] شکل و حقیقت آن [illegible] جمی غلام [illegible]

عقبه در شکل سفید و زرد بود	سوی حیوانیش چو خود بود
اجتماع است باز حیوانی	هست نقش میانه تا دانی
چون طریق آمده نباتی شور	عقل باید درین نبایدزور

سوال که چیست در دست من از قسم جنی

گر بپرسند که چیست در دستم	زود بر گو نه خاطرت جستم
هر کرا آفرید حضرت حق	کان او از سه چیز دان مطلق
ضرب ساز و چهارم و اول	تا چه شکل آید اندرین جدول
جنس آنست آنچه زو زاید	این سخن اهل رمل را شاید
ولی خواهی گویی از طالع	طبعی هر دو بود لامع
شکل کانی بود اگر کانی	ور بحیوانی کشیده حیوانی
در نباتی بود نباتی دان	کردم این رمل بر تو من آسان

نوع در باب جنی گفتن [illegible] خانهٔ طالب شکل آمد

ضرب کن شکل اول و تاسع	باز عاشر بزن تو با طالع
پس ازان هر دو صورت دیگر	از ره عقل خود بر وی آور

۰۱۱۱	دراز	[illegible]	
۱۰۱۰	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۱۰۱	دراز	[illegible]	[illegible]
۱۱۱۱	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۰۱۰	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۱۱۰	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۱۱۱۰	دراز	[illegible]	[illegible]
۱۰۱۱	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۱۱۰۱	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۰۱۱	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۱۱۰۰	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۰۰۱	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۰۱۰۰	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۱۰۰۰	دراز	[illegible]	[illegible]
۱۰۰۱	دراز	[illegible]	[illegible]
۰۰۰۰	دراز	[illegible]	[illegible]

پس بطالع کنی مشاهده	چه جنس است ازان میخواهد
بنگر تا دلالتش بر چیست	کان چنان گوهر نفیس و خبیث

نوع دیگر در باب جنی گفتن بقول امام زناتی

از زناتی چنین روایت شد	آنکه قائل بدین حکایت شد
پس دلالت کند باول فال	طبع نری و سختیش در حال
خانه دویمین بکن آهنگ	تا چه گونه است باز گویی رنگ
خانه سیوم کشش شکل به بین	خانه چارمین باصل یقین
خانه پنجمین مکان ولیست	جوهر و قیمتش نشان دیست
گر تو خواهی که گردد او پیدا	کن نظر خاک و آب و باد آتش را
بار دیگر فکن تو قرعه بفال	تا شود روشنت ازین احوال
از ره علم و فضل کن تکرار	مشرق و مغرب یمین و یسار
پس بیاری تو شکلها بدرست	ترک کن همدران طریق نخست
نقطه رمل ناری و بادی	آبی و خاکی ار تو استادی
بشمار و بنه عدد ته بیش	پس بنگر تا کدام آید بیش

نقطه نار را بود غالب | سعد فی وان جنبی تو ای طالب
ور بود باد در عدد بسیار | جنبی حیوانیست باور دار
آبی ار باشد آن نباتی دان | باز خاکیش را تو کانی دان
ور بود نقطها شش جمله برست | پس سه دو از گواه باید خواست
هر کرا قوت وعدد بیش است | حکمش از دیگران ورا پیش است
ور برابر بود دلیل و گواه | گوهر آن چنین بود ای شاه

نوع دیگر در معلوم کردن لون جنبی

چون زدی رمل خانها بنظام | بنهادی یکان یکان بتمام
بنگری سوی خانه یزدان | تا چه شکلی نشسته است دران
عدد عنصرش بگیر درست | طرح کن پنج پنج را بنخست
آنچه باقی ماند از تقسیم | نوع آن باشد از زر و یا سیم
گر ندانی تو این سخن محجاب | مشکل رمل را تو کردی حل
نار نه باد یازده بحساب | چهارده آب شانزده تراب

طریقه بیرون آوردن اسم است

نقطه ناری آنچه هست بگیر | طرح کن نه نه اتش تو بی تاخیر
باز بر هم فزای بادی آن | یازده یازده بیفگن زان
طرح آبی و خاکی ای دانش | ده ده چار است بی شک و ده شش
آنچه ماند بخانه ها قسمت | مسکن از راه دانش حکمت
حرف آن شکل را که خانه بدان | تا کنی اسم را تو حاصل زان

تسکین ابجد

ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی	ک	ل	م	ن	س	ع
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰
ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ	+	+	+	+
۸۰	۹۰	۱۰۰	۲۰۰	۳۰۰	۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰	۱۰۰۰				

احکام خانه اول

مرحبا ای پرنده خوش رفتار | قفل از درج منطقت بردار
مریم عقل را مسیح توئی | دیگران ابکم و فصیح توئی
سخن آغاز کن زبان بگشای | جوهر از درج دانشت بنمای
چون شدی واقف از بیوت ضمیر | سوی احکام بوی بی تزویر

گر کسی از نفس خود سوال کند … یا ز بهر حصول مال کند

بنگر تا در اول و ثانی … هست ز اشکال سعد روحانی

گر بود حکم پر سلامت کن … ورنه بر شر ورد ملامت کن

بنگر سوی شکل بیت المال … تا کجا باز میشود احوال

ور به پرسد که مال من حاصل … از چه رو میشود شو غافل

از کدامین مقام آمده است … ناقص است یا تمام آمده است

حکم آن هم ز شکل خانه اوست … زین سخن پاک باز کردم پوست

ناقص و کاملست بباید گفت … طاق و ناقص شمار کامل جفت

سوال که رزق من فراخ گردد یا نه

گر بزرگی بپرسد زین فال … خواهد او از حکیم نیکو حال

گر باول چهار شکل چنین … داخل آید تمام با تسکین

عتبه و نصرة قبض داخل را … با فرح جمع ساز در یکجا

در ده و یازده اگر تکرار … آفرین دان تو ای هوشیار

نظر افگن بخانه اول … ای حکیم کریم ای اکمل

در سیوم چهارم و دوازدهم … نظر افگن من ایلی را کم

چون بد بنات ز شکل خارج باز … دولتش نیست زحمتش بسیار

سوال که مال من از چه چیز زیاده شود

گر کسی حال پرسد از اموال … از چه چیزم زیاده گردد مال

اولین خانه کن نظر ای یار … شکل بیاب ور تکرار

در دوم خانه چون بود تکرار … گردد از مال خویش برخوردار

ور سیوم خانه اش چون تکرار است … بزرو مال و اورش یار است

چون به هفتم رسید تکرارش … هشتمین مال زن بود کارش

ور دهم خدمت ملوک امیر … هر چه خواهی ازین حساب بگیر

سوال که از کارها کدام کار بهتر است

گر به پرسند ز کارها بهتر … تا کدام است کار ای سرور

ضرب یازده باز اول را … حکم کن مجمل و مفصل را

گر تعلق ورا بود بزحل … با زراعت و عمارت است اول

گر بود مشتری بعلم و کمال … با تجارت بود بمال حلال

چون بمریخ شد تعلق باز … کار خون ریزیش بود نه نماز

یا کشد کار او بقصابی / روز گفتم بتو اگر یابی
گر تعلق بزهره افتادست / با طرب دان تو دایم و شاد است
گر تعلق بآفتاب بود / خدمت شه مرور اصواب بود
گر تعلق و را بود با قمر / کار جاسوسی است روز سفر
با عطارد اگر تعلق یافت / دست اهل نجوم راه بیافت
اوست کاتب یا بود نقاش / یا بعلم منجمین بشناس

سوال که از کار کدام کار بهتر است — از اول

نقل دیگر شنو که معتبر است / گفته دانیال پیر هنر است
خود بطالع نظر کن و بنگر / آتش و باد و آب و خاک نگر
تا کدام است طالعت زنهار / آتش و باد و آب و خاک هوا
آتشی گر بود بطالع بر / کار آتشی ترا بود بهتر
ور بود طالع تو باد وران / سفرت با معامله بهتر دان
ور بود آب طالعت یکسر / زرع و باغت خدا دهد بهتر
ور بود خاک طالعت زنهار / پل برگیر بهر نعمت کار

سوال که تجارت کردن بهتر است — از اول و دویم و دهم

از تجارت اگر کند سوال / باز گوئی حکیم اهل کمال
اول و دویم و دهم بشمار / سعد داخل بود و رستگار
هم معاشش تجارت نیکوست / برود غم مخور ز دشمن دوست
گر دهم سعد یازده داخل / مال ملک و مراد تو حاصل
در ده و شانزده نظر افکن / حکم بر سعد و نحس او میکن

سوال رفتن برای فروختن مال بهتر است یا نه — از دویم

گر کسی پرسد از متاع خبر / که فروشم بکام خویش نگر
در دویم خانه اش نظر فرمای / بنگر عتبه قبض داخل را
نصرة داخل ار بود بمثل / باز گویم ز آخر و اول
زین سه یک که خانه دویمین / باشد ای اهل عقل صاحب دین
بفروشد متاع را با کام / خبرش خوب آید و پیغام
داخل و نحس چون بود انکیس / با غم و غصه باشد و تلبیس
نصرة خارج ار بود لحیان / دولت و نعمتش مزید بدان

گر بود عتبه فیض فساج هم — بسته اش دان بدام محنت و غم

اجتماع و جماعت است بیاض — گر رسد این قرعه مینماید باز

ز آن مقامی که رفته است سفر — رخت را ساکن شد بجائی دگر

آن متاعی که هست او را بار — باشدش رنگ و نقشهای بسیار

از یکی تا امیر باز پدر — نفع بسیار باشدش بسفر

ثابت و نحس حمره دان بدلیل — تا نگردی بنقش قرعه ذلیل

این متاع است سرخ تلخ و زشت — از کشادی نشد برون از دست

آتشین رنگ باشد و بیقین — باشدش دزد وانجا بکمین

منقلب سعد گر بود پیدا — چون که فرح و طریق در یکجا

گر تر از آن متاع معامله نیست — با متاع دگر مقابله نیست

منقلب نحس گر رسد بنظر — یا نقی عقله باشدش همبر

جز زیان نیست در متاع نه سود — نرسد او بمنزل مقصود

هم پریشان هم پشیمان است — اندرین کار صبر در کار است

سوال از برادر و خواهر احکام بیت سیوم و چهارم است

گر سوال از برادر و خواهر — باشدش از ضیا و ملک پدر

بنگر سوی ثالث و رابع — حکم آن کن چو ثانی و طالع

گر بود شکلهای سعد در او — بود احوال شان خوش و نیکو

ور بود شکل نحس آن برادران — بد لیکن بحساب بعید و دان

ور ببین سعد برادر و فرزند — دارد و پاک ساخته پیوند

بنگر سوی خانهٔ هفتم — لیک شکلی که باشد و پنجم

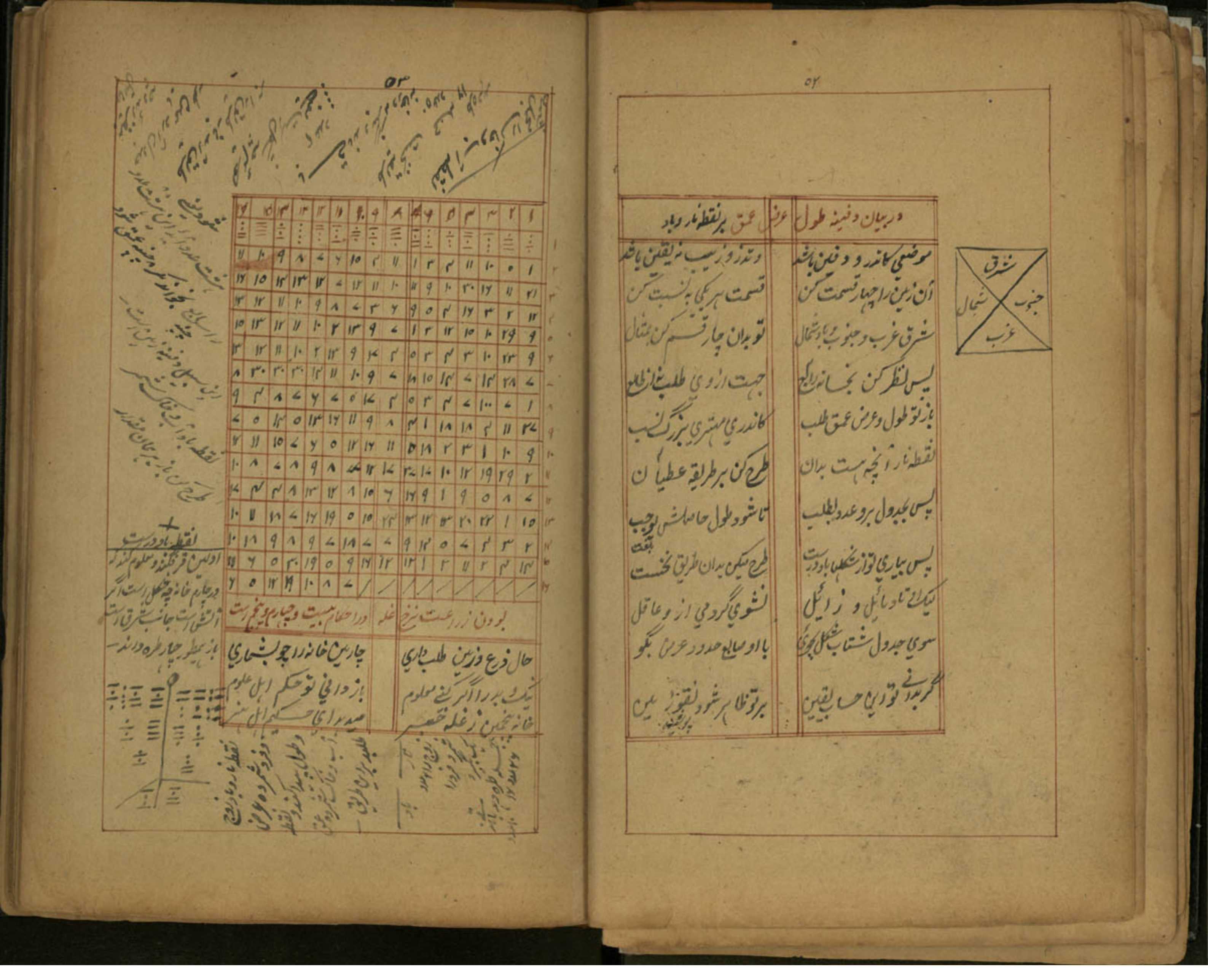
وانکه این پنجمش بود هفتم — باشد از لنفوئی ز بیت سیوم

گر در او شکل داخل و وصل است — گو که فرزند هست زان هم هست

ور ز اسباب پر سد و زیدر — حکمش از چهارم است ای سرور

گر شهادت ز حکم آن مکین — ور بیاید ازان گران تمکین

جمله حالات زاید این منوال — حکم مکن بهفته و مه سال

در بیان دفینه طول عرض عمق بر نقطه نار و باد

موضعی که اندرو دفین باشد | وتندرو نزدیک نه یقین باشد
آن زمین را چهار قسمت کن | قسمت هر یکی به نسبت کن
شرق غرب و جنوب با شمال | تو بدان چار قسم کن بمثال
پس نظر کن بخانه‌ای که | جهت ازوی طلب بغاز طالع
بازتو طول و عرض عمق طلب | کاندری مهتری بزرگ نسب
نقطه نار آنچه هست بدان | طرح کن بر طریقه عطیان
پس بجدول برو عدد طلب | تا شود طول حاصلش بوجب
پس بیاری تو از شکلها بادرست | طرح میکن بدان طریق نخست
لیک ای تا دنائل و زائل | تشوی گردی از و عاقل
سوی جدول شتاب شکل بجوی | با او صالع حدود عرض بگو
گر بدانی تو این حساب یقین | بر تو ظاهر شود نقود زمین

بال و هم چیز را از اول و پنج	خبری میدهد ز پنج و ز رنج
سعد مطلق اگر سه گان و پنج	برسد بر تو نیست محنت و رنج
باز انکیس چون به پنج بود	پر بود ظلم و غله باشد بر
لحیان نصرة خارج اندر پنج	غله بی بلا بود بی رنج
حمره و عتبه خارج اندر فال	با فرح بد بود پریشان حال
چهارم و پنجم و ششم و دهم	باز دان اصل خانه گندم
گوش داری ز من شنو تو چنین	هوشداری بصدق ساز یقین
سعد داخل اگر بود بمیزان	خانه شانزده ببین تو عیان
روز میزان اگر زیاده بود	غله بسیار بنده شاد شود
گر بود شانزده بقوت بیش	اولش نیک آخرش تشویش سخت

خانه چهارم — سوال زراعت بنظم خوش بیان بانه

گر سخن از زراعت پرسد	یا ز حکم عمارت پرسد

در چهارم بحکم این بنگر	سعد نیکست آن نحس بشمر
حال امثال و باز گر پرسد	این بود چار و پنج زان گویم
سعد داخل اگر بود بچهار	خوب باشد وگرنه هیچ شمار

در احکام نرخ طالع چهارم و پنجم و ششم و نهم و دهم گوید

گر بپرسند نرخ گندم جو	از هر سال تا بوقت درو
اولین و چار و پنجمین بشمار	ششم و هفتم و نهم تکرار
باز دهم این همه چو سعد بود	جو و گندم فراخ نرخ بود
نصرة خارج و عتبه را برخوان	قبض خارج طریق حمره بدان
چون که این پنج و هفت شد تکرار	تنگی سال و قحط باور دار
در ششم خانه کن نظر فی الحال	سعد و نحس ببین تو ای خوش حال
نیم گر سعد و نیم گر نحس است	در میان حال غله بر نحس است
غله را میشود میانه بها	ظالمان میکنند جور و جفا

سوال که عمر چند است

گر کسی از عمر خود سوال کند
دند ران قول قیل و قال کند

گر کسی عمر خود بپرسد باز
وانکه این نکته نیست غیر اعجاز

نقطه زوج و رمل فرد بدان
شانزده شانزده بیفکن زان

آنچه کمتر از ان بماند باز
طرح کن بر بیوت گفتم راز

هرکجا آن عدد بگرفت قرار
شکل آنرا بسوی جدول آر

در موازی پی و شکل بهتا بین
تا عدد چیست اندر تن به یقین

اشکال	١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦
[illegible]	٩٦١	٨٢١	٧٤١	١٣٠	٦٢١	٩٥٠	٩٠١	٩٥٠	١٣١	٨٠٣	٨٦١	٨٦٠	٩٢١	٩٣٠	٩٢١	٩٢٠
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

آن عدد عمر او بود بدرست
لیک این شرط را بدار نخست

هست او تا د سال تا یک ماه
زائل از بهر روز دار نگاه

چو بدانستی این سخن به تمام
حکم کن سال و ماه و هفته مدام

سوال که مرگ در کدام سن خواهد شد

گر بپرسند در چه سن زجهان
میروم ای حکیم ساز عیان

شکل اول تو فرض کن تا هشت
که اینچنین حکم رمل او گشت

شکل دیگر برون کن از وی باز
متولد بدان برد ان ساز

گر بیا بکس ماند اندر خانه
گردد او خود بشوخی افسانه

در جوانی رود ز عالم پاک
با دل پر ز درد سینه چاک

گر بود عقله یا به بیت چهار
برود زین جهان برون ناچار

لحیان گر بود ایا سرور
بود شش تا بشصت و پنج خطر

حمره گر زاده نقی عرش شصت
در چهل سالگی رود از دست

در جوانی چو او رسد بکمال
عمر شش دان یقین رسد زوال

در همین بیت اگر فرح بود
او بوقت بلوغ شد نابود

در جوانی قرین زحمت شد
فارغ از صد هزار محنت شد

قبض داخل اگر بود بنگر
تا بهفتاد سال عمر شمر

٥٨

اجتماع ار بود بفال بدان | او بهفت سالگی رود ز جهان
اجتماعت بود یقین مسیران | در ده و پانزده رود ز جهان
همچو سروی شود ز باغ جهان | قامت او شود بکاف نهان
چون گلی تازه بگذرد زین باغ | بر دل بلبلان نهد صد داغ
گر بفالست طریق شد زنهار | او دو ساله گذشت یا سه و چهار
تا رسیده گل از چمن بگذشت | نا کشوده دهن ز هم بگذشت
مادرش ار ز دیده سیل گشاد | پدرش راز سینه داغ نهاد
نصرة داخل ار شود پیدا | شد قرانش ابی و یک زیبا
چون قرانش ابی و یک بگذشت | عمر هفتاد میکند یا هشت
وقع عالم چو اینچنین افتاد | خرم آنکس که دل برو ننهاد
چون نهی دل برین سرای سپنج | که درو نیست غیر محنت و رنج
چون نهی دل برین خراب آباد | کاخرت عمر میدهد بر باد

٥٩

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	١٠
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	٥٦

راست اندر کمند خواهد کرد | زیر خاکست به بند خواهد کرد

سوال که عمر من چند است

گر کسی از حال عمر پرسد سال | که تو از بوعلی بکن این فال
بنگر شکل هشتم و اول | که چه شکل آمده است در جدول
ضرب کن هر دو شکل را فی الحال | تا چه می آید ست برون از فال
گر آن شکل یافتی در حال | عدد شش باز یافتی فی الحال
پس بباید بدانیش احوال | که بروز است هفته یا مه و سال
امهات است حکم بر روز است | هفته را بر بنات فیروز است
متولدات تا بماه بود | زاید لیکن سال را گواه بود
حکم این رمل با جدا نبود | اندرین عمل با خطا نبود

سوال که خبر راست یا دروغ — از خانه پنجم

گر به پرسند دروغ راست خبر | فکر کن یکزمان درین مخبر
خانه پنج سعید آن راست | ور بود نحس آن دروغ خطاست
منقلب نصف راست نصف دروغ | کن بتکرار خانه اش تو فروغ

سوال احکام فرزند و بنده از خانه پنجم و ششم راست

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ور بود در هبوط خوف خطر
عقده یا اجتماع استای مهتر

یا ببایذ بیابانی یا انکیس
یا دگر شکلهائی نحس و خسیس

بیگمان رفتنی است آن بیمار
گویی تا گم کند ور اتیمار

اجتماع و بیابانی ور شش و خشت
کفن است و جنازه تخته و طشت

هست انکیس نیز در اول
عقده در عاقبت ز روی عمل

صفت گویمی زان بچهره چو حور
یادگیر این که یاد آن ز تو دور

سوال که این بیمار چگونه بیمار شده است

گر به پرسند شرح بیماری
گر چه بیمار شد بگو یاری

در ششم خانه اش نظر افکن
تا ز تکرار او شود روشن

خانه اولش اگر دانی
از خودش باشد این پریشانی

در دویم خانه چون نشیند فال
رنج و بیماریش بود از مال

در سیوم خانه فال گر آید
غمش از نقل و خویش افزاید

در چهارم چو فرعه فال نشست
در نهانخانیش ترس جان است

چون به پنجم نشست خانه ششش
از محبت فتاد بود آتشش

چون به هفتم زمل گرفت آرام
رو ز راه زنی فتاده بدام

خانه خوف هشتمین باشد
در نهم خواب اینچنین باشد

ونهم از شغل و پادشاه و امیر
هست بیماریش بدان که ز خیر

ده و یک خانه از محبت یار
کشته تن بحضور دل بیمار

ده و دو خانه از غم دشمن
گشته بیمار ای برادر من

سبب معلوم کردن بیمار که از چه نوع است

رنج بیمار از ششم میدان
که ز گرمی است یا ز سردی آن

عنصر آنی چهار کن تو نظر
نیک و بد را ببین ز خیر و ز شر

آتشش گرم خشک میدانش
گرم تر بادی است میخوانش

سرد تر آبی است در همه حال
خاک را سرد و خشک دان احوال

چار این خانه سعد گر باشد
داروی او مفید تر باشد

ور بود بر خلاف سعد نظر
نحس دانش مقام خوف و خطر

ور بود سعد اینچنین خانه
شربتش هست نیک فرزانه

گر نظر سوی شربت بیمار
باشدت ای حکیم نیکو کار

خانه چار پنجم آنکه نشست
داروی شربتش مفید تر است

خانه دویم از غذائی اوست	همچنین گونه کار کن که نکوست

سوال که بیمار از چه نوع بیمار شده است

گر بپرسند ز حال بیماری	گرچه او را رسید غم باری
رمل بکشائید و نگاه کنند	ششمین خانه را گواه کنند
شکل آتشی اگر نماید راست	از حرارت و گرمیش پیداست
شکل بادی بتو بگویم هم	هست قولنج باد و درد شکم
درد پهلو درد دل دیگر	هست بادی بسختی دیگر
شکل آبی است بلغم و سردی	هر که دانست او بود مردی
سینه را صاف کن از این سودا	خویش را پاک کن ز علتها
قوس طاس بوعلی گن گوش قریب	بود او را شفا و تو هم میکوشی
شکل خاکی یقین بود سودا	گر نهاد درون معده ترا
باد را همو نام بود	جائی سودا و ران مقام بود
گر بخود دارد آه و وا و یلا	باد از بینا نگهدار خدا

خطره جان بود از این به یقین	خویش را در نظر بیمار چنین
رفع این غم باندکی نکنی	چون بلائی خدا رسد چه کنی

سوال که این بیمار به خواهد شد یا نه

گر بپرسند ز حالت بیمار	گر بماند و یا رود ناچار
گر ششم خانه امهات بود	وانکه بیمار را حیات بود
یک در بیک روز یا که سه روز	روز او میشود همه نوروز
در ششم خانه آتشی بنات بود	روز هفتم ورا نجات بود
گر ششم در تولدات نشست	تا بیک ماه و را ملالت بود هست
گر ششم خانه زائدات بود	بعد سالی و را نجات بود
امهات اولین بود ناچار	پنج تا هشت از بنات شمار
از نهم تا دوازده اشکال	متولد شمار ای خوشحال
زائدات از ده سیوم بشکر	ده و تا شش بود بیکدیگر

سوال از خانه سیوم که گریخته پیدا خواهد شد یا نه

گر کسی پرسد ای حکیم ترا	که گریخته فلان شود پیدا
گر سیوم خانه داخل آید باز	نحس داخل بدو بود انباز
سعد داخل اگر بود بوطن	نحس داخل بغایت رفتن

امهات آتشی	بنات باد	تولدات آب	زائدات خاک
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

۱۰۰۰ ۰۱۱۱
۱۰۱۱ ۰۰۱۱
۱۰۰۱ ۰۰۰۱
۰۰۱۰ ۰۱۰۱۰
آتشی بادی

۱۱۰۰ ۱۰۱۰
۱۱۰۱ ۱۱۱۱
۰۱۰۰ ۰۱۱۰
۰۰۰۰ ۱۱۱۰
آبی خاکی

متحرج رفته و پریشان است	هست سرگشته نیز حیران است
گر روند از قفا بدست آید	ورنه خود هیچ وا بدست آید

سوال که این گریخته کجا رفته است

گر بپرسند گریخته بکجا	رفته باشد مرا عیان فرما
حکم از رمل خود کنند فی الحال	شرق و مغرب و جنوب شمال
اولین و نه اگر بود داخل	هفت یا پانزده شود حاصل
چون ازینها ترا رسد تکرار	سعد داخل بود بدینها باز
در دویم خارج است یا میزان	تا بسالی نخورد آید آن

سوال که گریخته کدام سو رفته است

ور بپرسند از کدامین سو	رفته باشد گریخته برگو
جمع کن نقطهای رمل شمار	طرح کن نقطهای چار چار
گر بماند یکی ز مشرق دان	ور بماند دو سوی مغرب دان
سه بماند شمال چار جنوب	رمل ما را همین بود مطلوب

سوال که گریخته در شهر است یا بیرون رفته است

ور بپرسند رفته که کجاست	آن ز بیست و چهار ده پیداست
خارج اخراج داخل اینجا دان	تا شود مشکل شما آسان

سوال

خانه دویم

سوال در خریدن و فروختن بنده است

از خرید و فروخت بنده اگر	باز پرسند کسی ز اهل هنر
در دویم خانه نحس گر آید	بنده بفروختن نمی شاید
در سیوم خانه شکل آید راست	بنده بفروشش که قیمت او راست
عقلا اگر وطن بود میزان	خانه اول و سیوم یکسان
باز در خانه چهار وطن	کرده تکرار او بود روشن
اینچنین بنده گر خرید شود	پیش تو همچو نور دیده شود
در سیوم خانه حمره آید باز	بود رنجور یا بود غماز

سوال که جنس دزدیده یابم یا نه

ور بپرسند ز جنس دزدیده	باز یابم من ای پسندیده
گر دویم سعد داخلت یابی	ور بود خارج آن کجا یابی
منقلب سعد او میانه بود	ور بود زانکه هم نشانه بود
گر دویم ثابت است توقف کن	راست گو رمل را تکلف کن
سعد در خانه سعید بود	نیک و ان ورنه بد پدید بود
گر کسی را دویم دخول بود	از بلا و غم و خطر برهد
مال با جاه و زیب و فر یابد	کامرانی و سیم و زر یابد

سوال که مال دزدیده بدست آید یا نه

گر بپرسند که مال دست آید — ور دویم سعد گر بود شاید
هشتمین سعد گر بود در فال — مال یابد بدست دزد زوال

ایضا سوال که مال بدست آید یا نه

گر کسی از تو فال بخواید — مال رفته بدست باز آید
ضرب کن چارده تو با اول — شکل بیرون بکن ازان بمثل
گر ازان شکل داخلست بفال — مینماید بدست آید مال
ور بود خارج او نیابی زر — فال نحس است زو بپرس خبر
گر بود ثابت او توقف کن — بعضی از منقلب تصرف کن
شکل اول چو در دویم آید — یا سیوم در چهارم افزاید
این دو سه خانه است در تکرار — دزد یابی بخت دولت یار
غیر ازین خانه گر شود تکرار — بحساب عدد او را بشمار
گر یکی دزد هم یکی باشد — گر دو شد هم دو بیشکی باشد
ور سه شد هم سه تا شود ناچار — اینچنین است رمل را تکرار

سوال که جنس دزدیده چه رنگ دارد و چه چیز است

گر بپرسند زدزد برده بحال — حمره انکیس عقله بین در فال
این سه شکل ار بیاید اندر فال — دزد آن مال را کند پامال

گر درین پرسه شکل بنماید — مال در دست صاحبش آید
در ششم خانه فکر کن بنگر — تا چه شکل آید اندرین محضر
گر بیاض است قبض داخل یار — نقره زردی کشیده است و زر
ور بود نقره داخل و لحیان — هست اجناس قیمتی و گران
عقله انکیس را کنم روشن — خاکیست ازین سفال یا آهن
قبض خارج و عتبه خارج فال — هست بی قیمت و پریشان حال
اجتماع و جماعت است اگر — رنگ آمیز مختلف نشمر
فرح است و نقی و باز طریق — چون جو و ماش گندم است و دقیق
شکل آتش جواهر است و زر است — اندرین قرعه گر ترا نظر است
شکل بادی و خاک حیوان است — شکل آبی نبات ریحان است

سوال که دزد مال خرج کرده است یا نه

مال دزدیده را اگر جویند — گر سخن از دزد و حال او گویند
هشتم ار داخلی است ای عاقل — مال او خرج نیست ای مقبل
خارج ار شد هشتمین خانه — خرج کرده است مال بیگانه
مختلف بعضی خرج کرده بود — بعضی اندر کفش سپرده بود
ور بود نحس و آن بد شواری — بکف آید ز من شنو یاری

سوال که دزد آشنا است یا بیگانه

شکل هفتم در اولین خانه — دوم و سیوم و ششم نه بیگانه
هشتمین خانه یازده ده و دو — هست بیگانه تر ز شکل بدو
پنجمین خانه باشد از فرزند — در ششم بنده پرستار شنو و ببند
او ششم نحس یازده خانه — رنج بیند ز خویش و بیگانه
اول و یازده چو نحس تمام — رنج دشوار پیشش رسد ناکام
چون در این دید خانه داخل شد — مال دزدیده تو حاصل شد
رزق بسیار نجم بود اندک — یابد و نعمت و درم بی شک

سوال که دزدیده کجا نهاده است

گر بپرسند گم شده کجاست — در ششم حال ز دل ناپیدا است
شکل آتش اگر بود در ششم — هست آن چیز در ته آتش
یا در آن جا که هر صباح و مسا — آفتاب آید اندر آن ماوا
در ششم شکل آب گر باشد — هم بنزدیک آب تر باشد
ور بود باد در بلندی جای — هست آویخته در آن ماوا
گر بود شکل خاک ای مسکین — دفن کرده بود بزیر زمین

سوال که دزد مال کجا پنهان کرده است

گر کسی باز پرسد از احوال — که کجا کرد دزد پنهان مال

ضرب کن چار و ششش با یکدیگر — شکل بیرون کن و در او بنگر
باز کن شکل ضرب خویشتن بمثل — باز کن ضرب ده تو با اول
باز کن شکل ضرب ها را باز — تا چه حاصل شود نظر انداز
تا بیابی تو موضع هر شکل — آنزمان حکمها کنی بر اصل
لحیان گر نماید اندر فال — مسجد و معبد است موضع مال
قبض داخل اگر بود بنگر — پشت بازار دفن کرده مگر
یا در آن موضع که دار الضرب — مال پنهان نمود دزد بضرب
ور جماعت بدان یقین چالاک — مال در راه خلق هست بخاک

موضع
جماعت

سوال که دزد در میان جمع کدام است

گر کسی پرسد ز دزد نشان — همه را جمع کن بهم بنشان
قرعه را زن بنام هر یک باز — ساز نسبت بر و دل انداز
از دو شکل که هست آن داخل — گر جماعت از او شود حاصل
قرعه بر نام آنکه هست به بین — غیر آن شخص دزد نیست یقین
ور بود خارج زان دو شکل بدان — نیست دزد آنکه فال گفت عیان

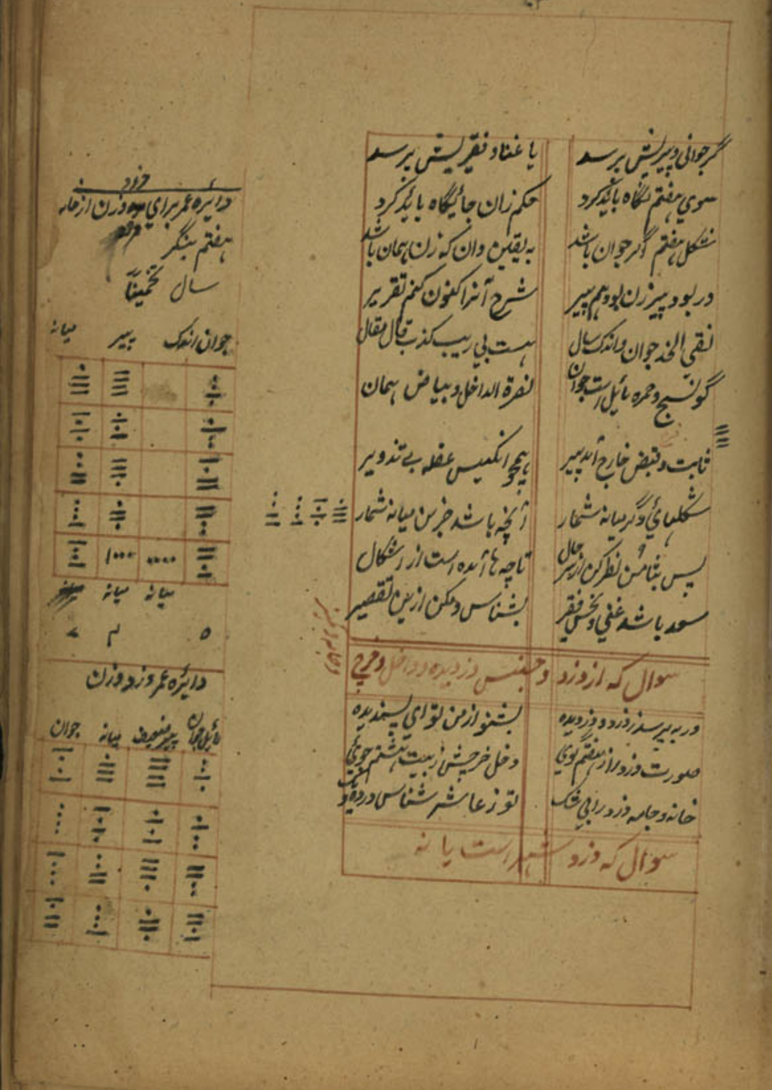
منقلب گر بود سپرده بود — دزد آن مال را که برده بود
ثابت آید توقف اندر فال — در ده و هفت کن نظر فی الحال
سعد داخل اگر بود انجام — یا بود جاه و مال و نعمت کام
مال در دست خود بود بازش — حق رساند بنعمت و نازش
سربلندیست باد آتش را — پستی است آب و خاک را پیدا
آب و آتش اگر بود غوغاست — اثر فتنه است و جنگ و بلاست

سوال که دزد مرد است یا زن

ور بپرسد که زن بود یا مرد — هفتمین را النظر بباید کرد
شکل نر مرد شکل ماده زن است — واندرین رمل من همین سخن است
ور بپرسد که از کدامین راه — جمع کن نقطها به بین تو همه
طرح کن چار اول از مشرق — ور دوئم مغرب است ای عاشق
سیوئمین دان شمال و جنوبا — بعد ازین ره نمائی او را خوب

سوال که از دزد و زن و انباز خانه هفتم است

گر کسی از دزد و از زن و انباز — پرسد است باز مرگ و خوف و نیاز
سوی هفتم نظر کن و هشتم — تا در احکام او نگردی گم
گر سوال از برای زن دارد — بنگر تا در وچه فن دارد

۴۳

گر جوانی و پیریش پرسد — یا غناء و فقیریش پرسد
سوی هفتم نگاه باید کرد — حکم زان جایگاه باید کرد
شکل هفتم اگر جوان باشد — به یقین دان که زن همان باشد
در بود پیر زن بود هم پیر — شرح آنرا اکنون کنم تقریر
نقی الخد جوان و اندک سال — هست بی ریب کذب تجال مقال
گو نسیج و حمره مائل است جوان — نصرة الداخل و بیاض همان
ثابت و قبض خارج آید پیر — همچو انکیس عقله بی تدویر
شکلهای دگر میانه شمار — آنچه باشد خرس میانه شمار
پس بنا من نظر کن از سر حال — تا چه ها آمده است از اشکال
سعد باشد غنی و نحس فقیر — بشناس و مکن ازین تقصیر

سوال که از دزد و جنس دزدیده و داخل و خرج

ور بپرسد ز دزد و دزدیده — بشنو از من تو ای پسندیده
صورت دزد را ز هفتم جوی — دخل خرجش ز بیت هشتم جوی
خانه و جامه دزد را بی شک — تو ز عاشر شناس در ده و یک

سوال که دزد شهر است یا نه

ور بپرسد که دزد هست بشهر / باز گویی که ای یگانه دهر

بنگر سوی عاشر و رابع / تا چه شکل است ای نکو طالع

حکم از خارجش بکن و داخل / تا نگردی میانه خلق خجل

در سوال از حضور غیبت او / دوم و چارم اندرین نیکوست

شکل هفتم اگر بود سه چهار / عدد دزد آن همان مقدار

ور بپرسند باز باید مال / گفته باید ز هشتمین احوال

وانچه مال آیدش بکف یا نی / دانش آن از هشتمین اولی

شکل هشتم که اوفتد بدو نیم / نشود جمع زر مالش کم

ور بود بر خلاف این احوال / نشود حاصلش جوی از مال

سوال کدخدایی بگفتم خوب شایانه

کدخدایی اگر سوال کنند / در چنین سوال از زن حلال کنند

رمل باید ز دل نظر کردن / هفتم و شانزده خبر کردن

خبر عاقبت ازین دو بیاب / خارج از هست نحس اکبر دان

خانه چارمین ملک اکبر است / گر نخارج همی کند بیوه است

هفتم و شانزده اگر باشد / عقلة الکیس یا نگر باشد

گر ازینها بجای خود نبود / عقد و کابین برای خود نبود

طالع خویش را و طالع زن / باز بینند از رمل تا روشن

طالع هر دو گر بیاید خوب / زن شود آن تو طالب و مطلوب

آب و آتش بهم درین منزل / جنگ و تشویش باشد اجا قل

اول و شانزده چو سعد بود / عهدشان تا بحشر پابند بود

گر بود نیک از زنان پرسد / باز مستوری زنان پرسید

پنجم و هفت گر بیان بود / زن مستور سرفراز بود

عتبه خارج فرح نقی و دیگر / حمره و اجتماع انکیس و سعد

باز انکیس عقله گر بسیار / هست این شکل باشد اش تکرار

زن مکاره باشد و ناپاک / کور یا دادو چشم و سر بر خاک

گر ششم و نهم بیاید باز / حکم بر سعد و نحس باشد تار

سوال که در میان زن و شوهر محبت باشد یا نه

از خانه پنجم هفتم

گر بپرسد زننده باز خبر / دوستی در میان زن و شوهر

پنجم از قبض و خارج است طریق / عتبه خارج بود بهر دو رفیق

هست در هر دو دوستی انگیز / آخر ایشان جدا شدن بی‌شک
همچنین نحس هفتمین داخل / مرد و زن را تو خواهد ای عاقل
اول و پنج سعد داخل باز / یازده پنج را ببین تکرار
تا چهل سال دوستی قایم / باشد اندر میان‌شان دایم

سوال که این نکاح بهم خوبست یا نه

گر کسی از نکاح پرسد حال / پی زن خواستن زند فال
اگر شش سعد داخل است اول / در دهم خانه یازده بمثل
اندرین خانه هر ده تکرار است / شوهر و زن بیکدگر یار است
نهم و هشت یازده اول / گر بیاض است نیکدان بمثل
آن نکاح هست یقین بود محکم / تا بشصت و چهار سال بهم
اگر یکی آتش و دگر باد است / طالع هر دو نیک افتاد است
عمر زن شصت و پنج مرد هشتاد / کرده از علم این شمار استاد
حق سه فرزندشان دهد بنظر / دو پسر باشد و یکی دختر
بود از قبض عتبه خارج یار / در چهارم طریق همدم ساز
پس جدایی فتد بشوهر و زن / آب و آتش چنین شود دشمن

گر بپنجم فرح بود بفروغ / قول او تا تمام هست دروغ
نصرة داخل و قبض داخل را / چون بهفتم یکی بود زیبا
در دهم خانه چون کند تکرار / آن زن از نسل پادشاه شمار
عتبه خارج و حمره اندر فال / گر بود آن نکاح نیست حلال
در سیوم چون برآید اجلال / حمره و عتبه خارج اندر فال
آن نکاح از برادر و خویشان / نشود راست ای برادر دان
در دهم شکل گر همین افتاد / مادر او یقین رضایی نداد
عتبه خارج اگر بود در هفت / زن و شوهر بکو همیت بی گفت
میل آن زن بجانب شوهر / نبود هیچ تا کنی باور
عتبه گر در ششم بود اینجا / زن چو رنجور باشد و خودرای
نصرة الداخل ار بود فالش / دوستی باشد و بود بالش
اجتماع ار بود شنو از من / ظاهرش دوست باطنش دشمن
نیک او دشمنی کند ظاهر / قصد ناموس تو کنند آخر
شد طریق میانه حال یقین / بجماعت نبود غصه و کین
در فرح جنگ و فتنه شد در کار / نیک باشد مطیع تو و یار

خانه کدخدا ۱
خانه کدخدازن ۸

قبض داخل و عتبه و داخل	گر یکی زین بهفت شد واصل
نبود جنگ و فتنه یکسر سوی	شرف دولتش بود هر سوی
هفتمین شکل نحس اگر باشد	اینچنین زن بشوهر فر باشد

ز خانه هفتم یازدهم سوال که این زن فسق کرده است یا نه

گر کسی پرسد است که از خوبان	فسق کرده فلان با هستان
رمل باید کشید بر نامش	تا ببینی نکو سرانجامش
هفتمین گر بیازده تکرار	بکند کرده باشد آن مکار
که درین قرعه نام زن باشد	کرده و یا از نی شدن باشد
میل سازد لقوم و شوهر خود	نشود یا بگذارد و برادر خود

ز خانه هشتم دوازدهم سوال که بیمار غایب چگونه است

گر بپرسد کسی ز غایب باز	که شده خسته یا بصحت و ناز
گر کند شکل اولین ای یار	زو بهشت و دوازده تکرار
خوف باشد در اول لیک خطر	تا چهار روز بعد از ان بگذر
شکل اول چو سعد باشد کام	او بدین خانه ها کند تکرار
تندرست است غایب خوشحال	اینچنین می نماید اندر فال

گر باول ده و شود دلشاد	گردد از هر بلا و غم آزاد

حساب نقطه الف در حال غایب که چگونه است

گر کسی حال پرسد از غایب	بار تو تم اگر بود طالب
نقطهای تو رمل جمع آور	طرح کن هشت هشت خوش بنگر
هر چه باقی ز طرح میماند	بخش کردن بخانه ها باید
حال غایب بسعد نیکو دان	ور بود نحس هست سرگردان
خانه اول و نهم بنگر	یازده را دگر در اثر نظر
چون درین هر سه شکل داخل هست	غایب آنجا که هست می بایست
سعد داخل اگر بود در هفت	غایب زود پر سعدی گفت
سعد خارج اگر بهفت آید	غایب زود بی شکفت آید
نحس خارج اگر بود بنظر	دورتر میرود از ان کشور
شکل اول اگر بنه آید	سیزده را بدو گذر باید
چون شود خارج او با فانه	غایبش دور باشد از خانه
پنجم و پس نهم و شانزدهم	هفتم اندر ثبات و پانزدهم
چون درین خانه ها بود داخل	غایبت در زمان شود حاصل

باز غایب خبر رسد فی الحال
نصرة داخل و قبض داخل باز
اگر این چهار شکل باشمار
غایبت زود با خبر برسد
که رسد شادمان بیقین بوصال
اجتماع و نقی بهم دمساز
گرده باشی بشادمان تکرار
حکم اسرار زین اگر پرسد

از خانهٔ اول و یازدهم — سوال که غایب بجائی آید

حال غایب اگر پرسد باز
سعد داخل اگر بود اول
غایب آید بعیش شادی باز
گر نهم عقله گر بیاید فال
کی بجا میشود بگو دمساز
باز تکرار یازده بمثل
با همه دوستان شود دمساز
غایبت پرسد ولیک بسال

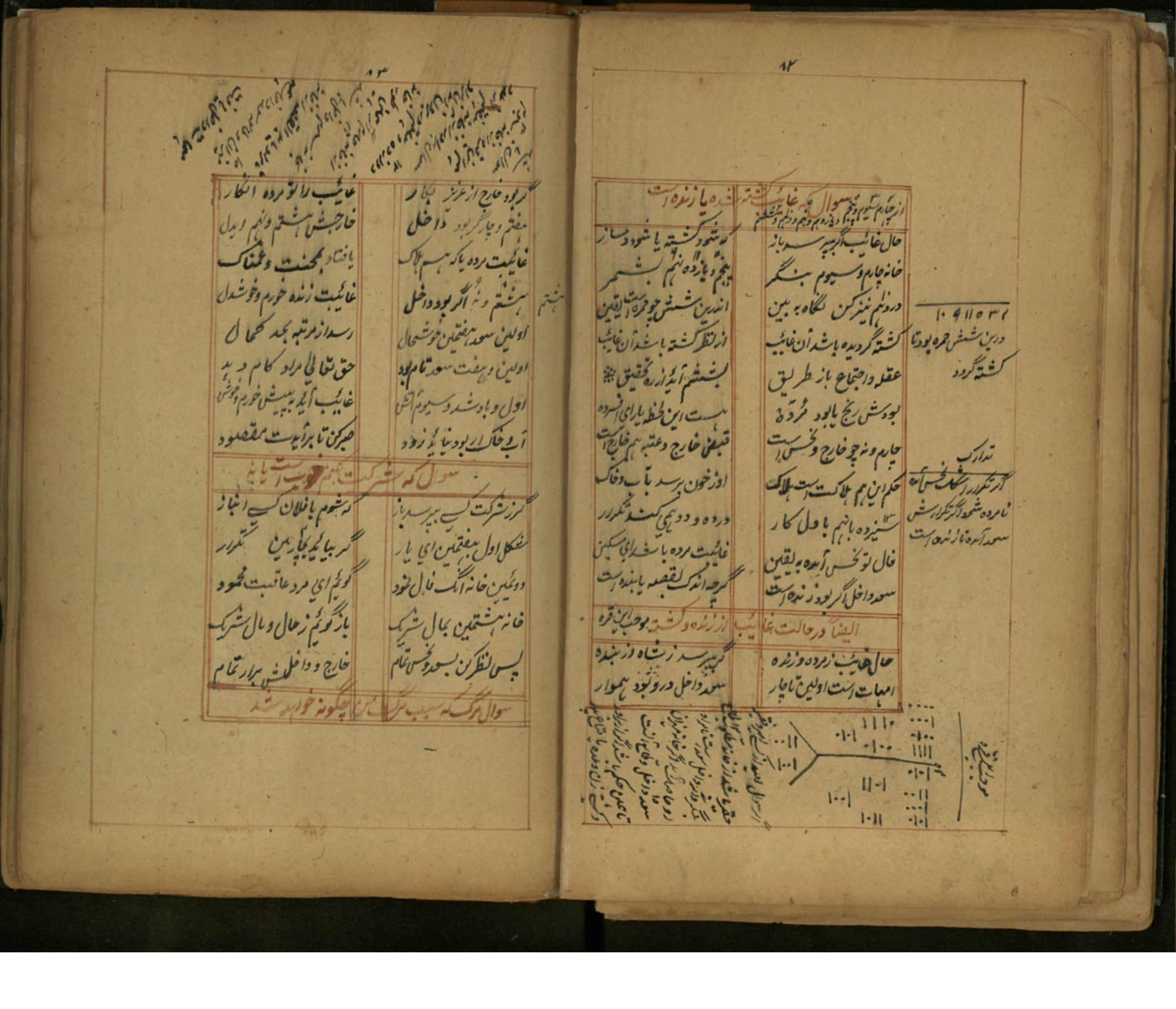
از خانهٔ هفتم و هشتم — سوال که حالت غایب چگونه است

گر به پرسد که حال غایب چیست
حال غایب ز هشتمین میجو
هفتمین سعد حال غائب خوب
هفتمین غایب است هشتم کیست
داخل و سعد حال و خارج گو
ور بود نحس حالی او مطلوب

از خانهٔ ... — سوال که غایب زود می آید یا دیرتر

گر به پرسد که غایب آید زود
هفتمین امهات تا چهار است
هفتم از نهم و دوهم دور است
یازده و ششش که میرود غایب
هفتم ار سعد داخل آید راست
باز ز انجا بفرد با اقبال
گر بود نحس داخل او بجائی خود است
قبض داخل اگر بیاید باز
چون لطائع فرح بود بظفر
گر نهم سعد داخل آید راست
بمقامی دگر رسد ناگاه
روی در قبله و ز جانب چپ
بر همه سروران شود معتبر
باز گردد از آن سفر دلشاد
بوطن آید و بیابد کام

بشنو از من اگر بر این مقصود
باز آید بحکم تکرار است
یازدهم تا دوازدهم دور است
دورتر میرود ایا طالب
با تو گویم اگر بپی درخواست
بوطن باز آید و خوشحال
پنجمین خانه خارج است بد است
یا بد از سروری رود افراز
باز آید بخود بساز سفر
با تو گویم اگر کنی درخواست
باز آید قرین نعمت و جاه
بر سد او نیاز و عیش و طرب
همه باشند پیش او کمتر
باز رو سیم و گنج و فتح و گشاد
گردم این فصل را بنظم تمام

سوال که غایب کشته شده یا زنده است

از چهارم سیوم و پنجم و یازدهم و دوازدهم و ششم

حال غایب اگر ببرسد باز | که نشود کشته یا نشود دمساز
خانه چهارم و سیوم بنگر | پنجم و یازده هم بشمر
در دوازدهم نیز کن نگاه به بین | اندرین شش چو نحس است ای یقین
کشته گردیده باشد آن غایب | از نظر کشته باشد آن غایب
عقل و اجتماع باز طریق | لب تشنم آید از ره تحقیق
بودش رنج یا بود مرده | هست این لحظه یار ای افسرده
چهارم و نه چو خارج و نحس است | قبض خارج و عتبه هم خارج است
حکم این هم هلاکت است هلاک | او ز خون برسد با آب و خاک
سیزده با نهم با اول کار | مرده و دو یمی کند تکرار
فال تو نحس آید به یقین | غایبت مرده باشد ای مسکین
سعد داخل اگر بود زنده است | گرچه اندک لقبضه پاینده است

ایضاً در حالت غایب از زنده و کشته بموجب این قره

حال غایب ز مرده و زنده | گر ببرسد ز شاه و ز بنده
امهات است اولین تا چار | سعد داخل درو بود هموار

۱۰۹۱۱۰۳۲
در این شش جمره بود تا کشته گردد

گر بود خارج از عزیز نگار | غایب را تو مرده انگار
هفتم و چار گر بود داخل | خارجش هشتم و نهم ای دل
غایبت مرده یا که هم هالک | یا فتاده بمحنت و غمناک
هشتم و نه اگر بود داخل | غایبت زنده خرم و خوشدل
اولین سعد هفتمین خوشحال | رسد از مرتبه بجد کمال
اولین و هفت سعد تام بود | حق تعالی مراد کام دهد
اول و باد شد و سیوم آتش | غایب آید به پیش خرم و خوش
آب و خاک ار بود نیاید زود | صبر کن تا بر آیدت مقصود

سوال که شرکت با هم خوب است یا نه

گر ز شرکت کسی ببرسد باز | که شوم با فلان کس انباز
شکل اول بهفتمین ای یار | گر بیاید بجای همین تکرار
دویمین خانه آنکه فال نمود | گویمت ای مرد عاقبت محمود
خانه هشتمین بمال شریک | باز گویم ز حال و مال شریک
پس نظر کن بسعد و نحس تمام | خارج و داخلش برار تمام

سوال مرگ که بسبب مرگ من چگونه خواهد شد

سبب مرگ گر بپرسد باز — سوی هشت و چهار چشم انداز

تا چه شکل آید از دو خانه برون — باز تکرار او ببین همچون

اولین هست نقش صاحب فال — دومین هست از تجارت مال

سیومی هست نقل خویش تبار — تا به آخر همین قیاس شمار

ایضاً سوال که — از مرگ که چه نوع خواهد شد مشکل یا آسان

گر کسی از مرگ باز پرسد حال — که بیا کن ازین رمل فی الحال

خانه هشتمش تو خوب کن بکار [?] — نظر هشتش ساز شکل بیرون آر

شکل گر سعد خارج افتاده است — مرگ او بی شک از مفاجات است

مرگ آسان بود برو بنگر — بلکه بیند جمال پیغمبر

ور بود نحس خارج اندر فال — زیر دیوار گردد او پامال

یا بدار کشند یا بکشند — یا بزیر هلاکتش بخشند

نحس داخل اگر بود ای یار — مرگ او صعب باشد و دشوار

شکل داخل و سعد گر بنمود — هم بمرگ خود او شود نابود

گر بود حمره فال باشد بد — گردنش تیغ دزد خواهد زد

غم و رنج ارچه بیند او افزون — او سلیم از جهان رود بیرون

یافته از بلندی اندر چاه — یا شود زیر خاک او ناگاه

یا شود پای بند در زندان — مرگ او را ازین قیاس بدان

منقلب سعد گر بفال بود — جان او از مرض هلاک شود

مرضش یا تو گویم ای دانا — از سموم است بلغم و سودا

گرچه گاهی خوشش است گاهی بد — همدران رنج عافیت بمرد

ور بود نحس منقلب در کار — دارد و رنج حسرت و بسیار

هست بی برگ غصه اش در دل — باشد اش درد قصه اش مشکل

باشد او را قران بهشت دریغ [?] — چون شود شصت آخرت به [?]

ثابت او سعد گر بود ای جان — مرضش سخت دان درو گران

گرچه دارد سبب پریشانی — مرگ او خوش بود بآسانی

ثابت و نحس گر بود در فال — بینوائی دلیل دان و ملال

قوت کم یا جراحت اندام — یا بناسور برود تا کام

وی بزخم از جهان رود بیرون — یا کشند و کشندش اندر خون

سوال که خوف و خطر دارد — یا میرسد در خانه مظلوم و [illegible]

باز گر پرسدت ز خوف و خطر — باز میراث و مرگ ای مهتر
سوی هشتم نگاه باید کرد — حکم از آن جایگاه باید کرد
گر درو شکل سعد و روحانیت — نیست خوف و خطر چو او جای یار است
باز گر پرسدت که مرگ کجاست — گو ز تکرار هشتمین که رواست
ثابت ار منقلب هم او باشد — حکم میراث هم ازو باشد

سوال که چرخ را ملال برسد در سفر

اگر از خوف و ترس پرسد حال — که مرا میرسد ز چرخ ملال
شکل اول چو سعد آمد ذه — هم شود هشتمین ز سعد اگه
هیچ خوف و خطر نباشد زان — بسعادت رسی و فتح آسان
عتبة الخارج است فرح نقی است — حمره در رمل این چهار یکی است
چون که تکرار کرد زین هر چهار — خوف بسیار باشدش بسیار
در ده و یک سر سعید بود — بعد زحمت ز غم بعید بود
چارم و هشت ذه اگر باشد — سعد را سوی شان اگر گذر باشد
عتبه و قبض خارج است طریق — دشمن مال تست کن تصدیق
ذه دو آب و آتش اندر رنگ — که بود فتنه و خصومت جنگ

سوال از سفر و عمل از خانه نهم و دهم است شده [illegible]

از سفر گر بپرسد و ز عمل — گوش کن تا بگویمت مجمل
سوی تا نهم نظر کن و عاشر — سعد و نحسش بدان و هم ناظر
اول ار پرسدت ز حرکت راه — که شود رفته یا نه کن تو نگاه
گر بطالع درو به بیت سیوم — شکل خارج نشیند و به نهم
آن سفر بالیقین برآید زود — نحس با خوف سعد با مقصود
به نهم خانه ثابت و داخل — بسفر رفتنت شود مشکل
گر بود خارج او رود بیقین — اینچنین است حکم رمل چنین
منقلب گر بود ز راه آید — در فتح بر دلش نکو شاید
گر نهم سعد خارج آید خوب — در بود نحس حال او مطلوب
داخل و سعد گر بود بهتر — داخل و نحس گر بود بگذر
گر کسی پرسد ای حکیم سیر — کین مکان خوب یا مکان دگر
چارم ار سعد باشد ای عاقل — کار تو به بود درین منزل
گر سعید است هفتمین خانه — بسفر کار تست فرزانه

سوال که سفر [illegible] طرف کنم

از سفر گر کسی بپرسد حال   که کدامین طرف روم امسال
در سیوم یا نهم نظر افکند   شکل آن بیند و خبر بکند
یا کدامین ستاره شد منسوب   شکل آن خانها ببیند خوب
اولین شرق و دومین مغرب   سیومین شد شمال ای طالب
چارمین رجنوب نام بود   چار جانب چنین تمام بود
جانب شرق است خوف تمام   گر گزشتی ز خوف یابی کام
بر بلندی رود برای نگاه   مال خود را بیابد و ناگاه
سعد آبی است نام او است شمال   عاقبت خوف لیک یابی مال
پس جنوب است خانه خاکی   راه او حسیتی است و چالاکی
گر بده روز او نیاید کام   بکشد تا چهار ماه تمام

سوال سفر دریا بگفتم خوب است یا نه

گر کسی حال پرسد از دریا   که سفر رفتنم بود اولی
نظر افگن بقرعه فال ببین   خانه چار اول و ششمین
هفتم و هشتم و نهم بشمار   و دهمین را بیازده تکرار

حمره انکیس گر بگردی جا   اندرین خانها کند ماوا
مال از دست او رود فی الحال   بلکه با مال و زر شود پامال
عتبه الداخل طریق و بیاض   اگر این شکلها بیاید باز
فتح باشد ترا و گنج و ظفر   روز از روز نو شود خوشتر
هفتمین نحس گر بیاید فال   اندکی کم شود ورا از مال
گر بود نقره خارج و لحیان   مال یابد ز شاه و ز سلطان
اول و دو اگر بود داخل   باشد و مال یابد ای عاقل
هفتم ار خارج است با ده و دو   بشنو این رمز را ز بنده نکو
مال او دزد یا ره برد   یا که زخمی ز دست او بخورد
گر سیوم یا نهم شود داخل   مال او در زمان شود حاصل
چارپایی ز دست او ببرد   یا غلامی ز دست او بجهد

سوال که شغل عمل در پنجا بگفتم خوب است یا نه از خانه دهم بگو

باز گر پرسدت ز شغل و عمل   حال او باز گو ز علم رمل
سعد داخل بدان با اول و ده   چارمین نحس گردد ت اگه
علت زین مقام نیکو نیست   غمت اندر سفر برون نیست

شادیست در سفر خدا ابرهه … در وفی خریت دوا بر به
در نهم سعد گر بود درکار … مال و ملکت خدا دهد بسیار
سعد در خانه نهم برخور است … رمل فال تو خوب آمده است
بمقامی دگر رود دلخواه … باز گردد بمال و نعمت جاه

سوال اینکه عمل شغل سعد است یا نحس این از خانه دهم بگو

گر کسی پرسدت ز شغل و عمل … ضرب کن شکل عاشر و ثانی
باز دانی تو این سخن مجمل … پس از آن حکم کن تو باسانی
گر بود شکل داخل و مسعود … زود حاجات شود و را مقصود
ور بود شکل خارج و منحوس … ماند اندر بلا و غم محبوس
ور بپرسد از این دو کار کدام … به بود تا نمائیش اتمام
سوی رابع نظر کن و عاشر … تا از آن بر سخن شوی قادر
حال از عاشر است مستقبل … نیست جز رابع ای بزرگ مجل
هر کرا زین دو هست قوت بیش … کار آن شکل گیر اندر پیش

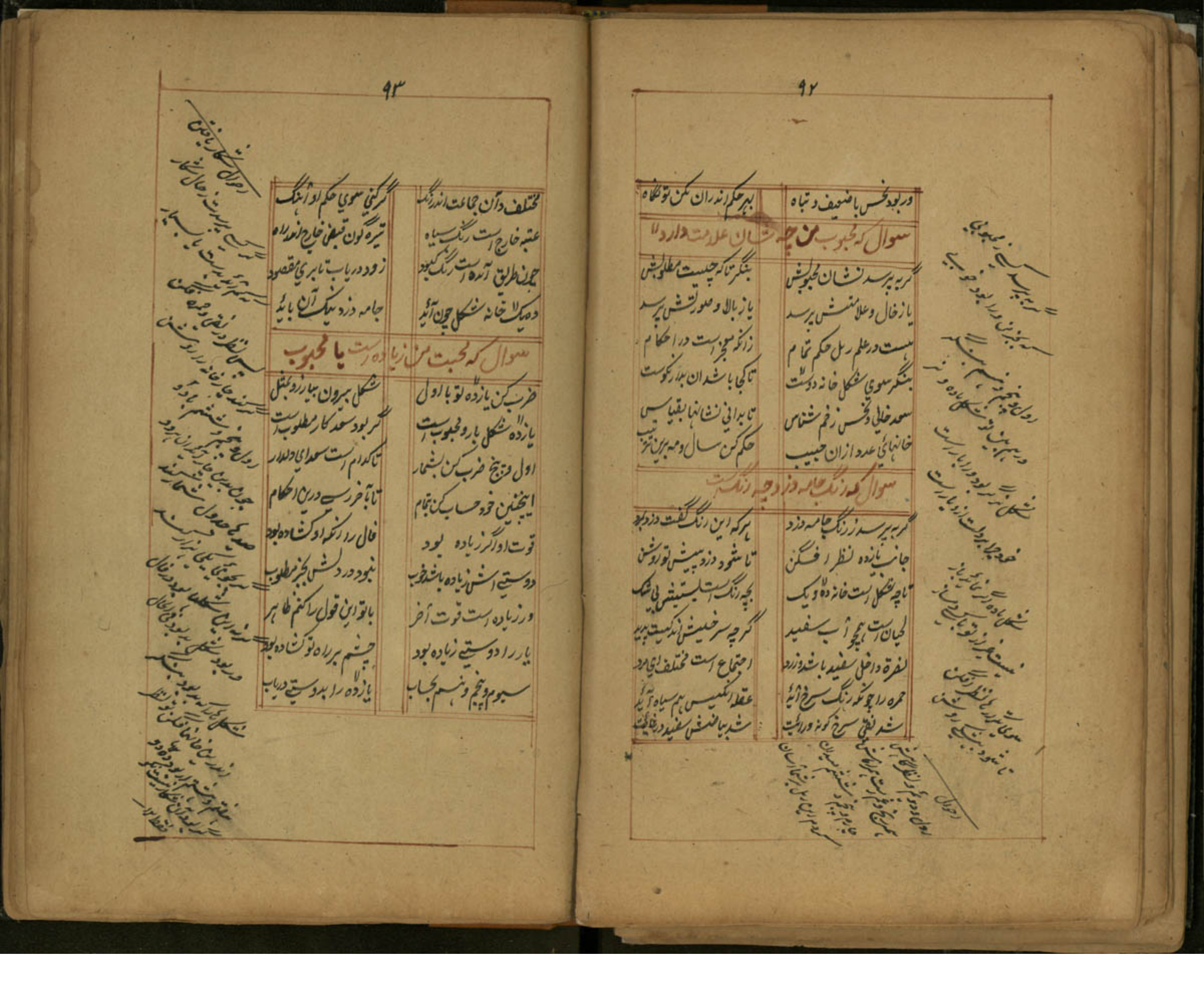
سوال که از کارها کدام کار بهتر است از دهم بگو

گر بپرسد ز کارها بهتر … تا کدام است کار ای سرور
ضرب باده بساز اول را … حکم کن مجمل و مفصل را
گر تعلق ور ابود بزحل … با زراعت عمارت است اول
ور بود مشتری بعلم و کمال … با تجارت کنند بمال حلال
گر بمریخ شد تعلق باز … کار خونریزیش بود نه نماز
یافتند کار او بقصابی … راز گفتم بتو اگر یابی
گر تعلق با فتاب بود … خدمت شاه مر او را صواب بود
گر تعلق بزهره افتادست … با طرب دان تو دائم و شاد است
با عطارد اگر تعلق یافت … دست اهل نجوم را بر تافت
او است کاتب و یا بود نقاش … یا بعلمی منجمین بشناس
ور تعلق ور ابود بقمر … کار جاسوسی است و را سفر

رأس و ذنب را بمثل … با زحل دارد راه گیت

سوال که این شخص با این دوست یا دشمن از یازدهم بگو

گر ز امید پرسد و دشمن … شرح آن را تو گوش کن از من
در رده و یک نظر کن و ده و دو … تا چه شکل آید اندرین هر دو
گر بود شکل سعد با قوت … حکم کن بر نکوئی شوکت

ور بود نحس با ضعیف و تباه ... بهر حکم اندر ان مکن تو نگاه

سوال که محبوب من چه نشان علامت دارد

گر بپرسد نشان محبوبش ... بنگر تا که چیست مطلوبش
یا ز خال و علامتش پرسد ... یا ز بالا و صورتش پرسد
هست در علم رمل حکم تمام ... زانکه معجز است در احکام
بنگر سوی شکل خانه دوم ... تا کجا باشد ان بدار نکوست
سعد خالی و نحس زخم شناس ... تا بدانی نشانها بقیاس
خانهائی عدد ازان حبیب ... حکم کن سال و مه برین ترتیب
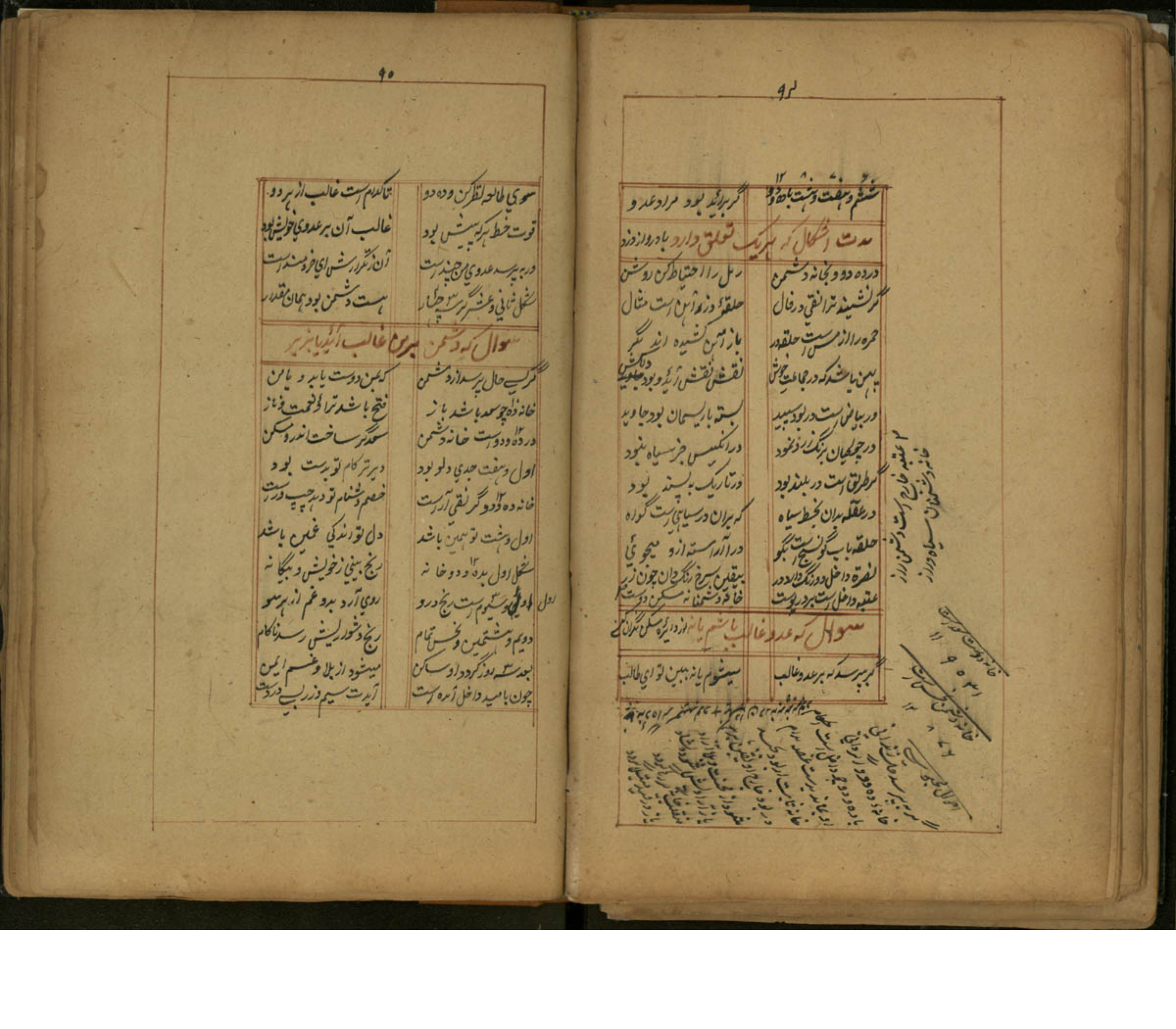
سوال که رنگ جامه دزد چه رنگ است

گر بپرسد ز رنگ جامه دزد ... هر که این رنگ گفت دزد بود
جانب یازده نظر افگن ... تا شود دزد پیش تو روشن
تا چه شکل است خانه دهم و یک ... بچه رنگ است لیستیش بی شک
لحیان است همچو آب سفید ... گرچه سرخیست اندکیست پدید
نصرة داخل سفید باشد و زرد ... اجتماع است مختلف ای مرد
حمره را چونکه رنگ سرخ آید ... عقله انکیس هم سیاه آید
شد نقی سرخ گونه و راکت ... شد بیاض نقی سفید ...

مختلف دان جماعت اندر رنگ ... گر کنی سوی حکم او آهنگ
عتبه خارج است رنگ سیاه ... تیره گون قبض خارج اندر راه
چون طریق آمده است رنگ کبود ... زود دریاب تا بری مقصود
ده و یک خانه شکل چون آید ... جامه دزد نیک آن باید

سوال که محبت من زیاده است یا محبوب

ضرب کن یازده تو با اول ... شکل بیرون بیار ز و بمثل
یازده شکل یار و محبوب است ... گر بود سعد کار مطلوب است
اول و پنج ضرب کن بشمار ... تا کدام است سعد ای دلدار
اینچنین خود حساب کن بتمام ... تا بآخر رسی درین احکام
قوت او اگر زیاده بود ... فال را زانکه او گشاده بود
دوستی اش زیاده باشد خوب ... نبود در دلش بجز مطلوب
ور زیاده است قوت آخر ... با تو این قول را کنم ظاهر
یار را دوستی زیاده بود ... چشم بر راه تو گشاده بود
سیوم و پنجم و نهم بحساب ... یازده را بدوستی دریاب

سوی طالع نظر کن و ده دو	تا کدام است غالب از هر دو
قوت خط هر که بیشش بود	غالب آن بر عدوی خویش بود
ور به پرسد عدوی من چند است	آن ز تکرار شکل ای خردمند است
شکل ثانی و عشر گر سه و چهار	هست دشمن بود همان مقدار

سوال که دشمن بر من غالب آید یا نه بر

گر کسی حال پرسد از دشمن	که من دوست یابد و یا من
خانه ده چو سعد باشد باز	فتح باشد ترا که نعمت و ناز
ور ده و دو است خانه دشمن	سعد گر ساخت اندرو مسکن
اول و هفت جدی دلو بود	دیر تر کام تو بدست بود
خانه ده و دو گر نقی آراست	خصم دشنام تو دهد چپ و راست
اول و هشت تو همین باشد	دل تو از اندکی غمین باشد
شکل اول بده و دو خانه	رنج بینی ز خویش و بیگانه
اول و سیوم است رنج درو	روی آرد بدو غم از هر سو
دویم و هشتمین و نحس تمام	رنج دشواریش رسد ناکام
بعد سه روز گردد او ساکن	میشود از بلا و غم ایمن
چون بامید داخل آمده است	آیدت سیم و زر بی دردست

ششم و هفت و هشت با ده و دو	گر برآید بود مراد عدو

صدف اشکال که هر یک تعلق دارد باد و از ده

در ده و دو و بخانه دشمن	رمل را احتیاط کن روشن
گر نشیند ترا نقی در فال	حلقه در ز آهن است مثال
حمره را از مس است حلقه در	باز آهن کشیده اند نگر
همین باشد که در جماعت جوش	نقش نقش آید و بود جلوه دلکش
ور بیاض است در بود سپید	بسته با ریسمان بود جاوید
در جیلیان برنگ زر نمود	در انکیس جز سیاه نبود
گر طریق است در بلند بود	در تاریک به پسند بود
در عقله سران بخط سیاه	که بران در سیاهی است گواه
حلقه باب گو نسیج است بگو	در آزار بسته ازو میجوئی
نصره داخل دو زنگ دارد در	بیقین سرخ رنگ دان چون زر
عتبه داخل است بر در پوست	خانه دشمنانه مسکن دوست

سوال که عدو غالب باشد یا نه از دایره مشکل گران کنی

گر بپرسد که بر عدو غالب	سیوم یا نه همین تو ای طالب

زرق بسیار غم بود اندکی | یابد از نعمت و درم بی شککی
اول و دوم یازده سعد است | دولت ملک و نعمت آید دست
اول و ده و شانزده به تمام | زود یابی ز سعد داخل کام
هم پشیمان هم پریشان است | اندرین کار صبر و رحمان است

سوال که از دو کس کدام کس غالب است

آنکه اول کشیده باشی فال | خانه او شش به بین احوال
هفتمین آنکه باشد ش دشمن | سعد فتح است و نحس رنج و محن
خانه گر سعد اول آید باز | فتح باشد ترا ز نعمت و ناز

سوال که فلان کس دوست است یا دشمن

در پی سه ز دوست در دشمن | در ده و دو لنظر کن در روشن
از دهم جوی شکل خانه دوست | هم ز نگر مغز خواه نه پوست
ور بود شکل دشمنان دشمن | حکم رمال است بشنو این از من
خانه دوست اول و سه دوست | پنجم و یازده شنو نیکوست
خانه دشمن شش و ده و هشت | باز هفتم که بد بد بنیاد گشت
خانه ده اگر سعید بود | نیک دان ور ز بد پدید بود
در دهم نحس گر کند آهنگ | باشد ش از زمانه فتنه و جنگ

نیک اگر رسا بود بجنگ ظفر | ز منت یاد این سخن یادر
باز دشمن ور اشود جویان | بادی هر دم کند غزای جان

سوال که حالت کار من چگونه است

گر ز احوال کار میجوئی | در پی نیک و بد همی پوئی
خانه ده دو بکش تو لنظر | سعد نیک است هست نحس خطر
منقلب را میانه دان در رو | حکم ثابت دگر بدان نیکو

سوال غالب و مغلوب از دوست و دشمن از اساتد بیانه است

آنکه اول کشیده باشی فال | اینچنین بین بر رمل از احوال
تا چهار اولین ز صاحب فال | باز دان ای حکیم اهل کمال
پنجمین تا بهشت از اعدا است | نقطها کن حساب از چپ و از راست
گر بود نقطه بیشتر ز اول | صاحب رمل شاد شد مقبل
ور بود کم ز پنج تا هشتم | دشمنت خوار زار گردد کم

سوال که امسال چارپایه فربه کنم خوب است یا نه

گر کسی پرسد از فال سوال | کاملی فربه چارپایه را امسال
نیک و بد را بجا عیان فرمای | اینکه ای حکیم نیکو رای
حمره آنکس گر نماید فال | بخر آن چارپایه را امسال

ربود از روشنگی پیدا است | در سیاه و سفید آن اعلا است
ور بپختنه باکه جمع نخورد | چارپایه که از آنکه بهره خورد

سوال که فلان شخص را به بینیم یا نه

گر بپرسند ای حکیم خبیر | که فلان را به بینمش دیگر
نظر افگن بر آن تو ای عاقل | گر به هفت و دوازده داخل
روئی غائب بخواهد دیدن | خواهد از وصلت او کلی چیدن
سعد گر هست زود بیند یار | ور بود نحس دیدنش دشوار
ور بود خارج و نه بیند هیچ | نگذرد آن خویش را بخاطر هیچ
هفتم و اول و دوازدهم | گر لفالت بیاید ای مردم
سعد داخل اگر بود اول | یار او شاد گردد ش به بغل
خارج ار سعد دوازده باشد | عاقبت دیدنش فرح باشد

سوال که فلان شخص ضامن با نعم خوب است یا نه

گر کسی فال افگند مثلا | که ضمان میشوم فلان کس را
اولین خانه شکل را بنگر آر | دوم و سیوم و چهارم شمار
هفتم و دوازده گر بگیری تو حساب | زندرین پنج شکل اول یاب

سعد داخل بود ضمانی خوب | ور بود نحس نیست آنش مطلوب
گر بود سعد در یمین وی نحس | بد بود کار هست در وی و بس

سوال که عاقبت کار من چگونه خواهد شد

گر کسی حال عاقبت پرسد | که بجا نیک مهر سد یا بد
نظر اندر چهارم و مقصود | بکنند تا چه خواهدش بنمود
سعد داخل اگر بود نیکوست | کام یابی میان دشمن و دوست
نحس داخل اگر بفال بود | از بد و نیک دان ملال بود
اولش نیک دان و آخر بد | آخر این فال با تو گفتم بد
سعد خارج بعاقبت خوب است | یافتی آنچه زود مطلوب است
نحس خارج ابدست در همه حال | منقلب را میانه دان احوال
طالع و ششمش چو نحس شد ناکام | در سه روزی ز غم فتند در دام
طالع در هفت گر کند تکرار | از زنی چند روز گردد خوار

سوال که امانت بفلان کس بسپاریم یا نه

گر کسی پرسد از امانت راز | مید هم و دیگرش بیابم باز

اول و دویمین سیوم بچهار	سعد داخل بود برآید کار
عتبه خارج طریق درده وچار	اوکشش خوب دان آخر خوار
هفتم ار سعد باشد اوست این	ور بود نحس هست اوبکین
مال خود را بدو تو نسپاری	تا نه بینی از و زیان کاری

سوال که حالت امروز چگونه است

گر بپرسند روز را احوال	اولین روز کن نظر فی الحال
خانه پنجم و چهار و ببین	شانزده را که گویمت بیقین
گر بود سعد داخل این همه را	روز سعد است [illegible] بصفا
ور بود خارج این همه خانه	روز نحس است نیست فرزانه
شکل ثابت توقفش میدان	منقلب نیم حال فتح بدان
هست آن روز منقلب احوال	گاه زو شادی است گاه ملال
رهنمای فال هست گردانی	نحس و شور و سعد آسانی
خانه‌ها را که باتو گفتم بعد	گه بود نحس گاه گاهی سعد

سوال که امروز باران خواهد شد یا نه

گر بپرسند زباد و ز باران	که ازین خانه‌ها بیاریش آن
قرعه باید فکند اول روز	بادعا و نیاز از سر سوز
بایدت شکلهای رمل تمام	دیدنش پس شمار کرد بنام
شکل بادی اگر بود غالب	باد و باران نیست ای طالب
غالب از آنکه باد و آب بود	پس همین حکم را حساب بود
غالب از آنکه باد آید و باد	باد بسیار باشد ای استاد
آب گر شد ز باد و باران است	ز نیمه حکم [illegible] غفران است
خاک گر غالب آید از آنها	شد غبار و [illegible] پیدا
شکل آتش چو غالب آید باز	روز گرم است افتد آب دراز

منسوبات دائره باد و باران و آفتاب و گرفتگی و گشادگی هوا

آفتاب	باران و باد و گرفتگی هوا و غبار	گرفتگی هوا اندک آفتاب و آب اندک	آفتاب و گرفتگی اندک آفتاب غبار
آفتاب و باد	باد و باران مطلق غبار	آفتاب و غبار آن	و آفتاب اندک و گرفتگی هوا و خاک
آفتاب و باد	باران و غبار	ابر و غبار	آفتاب و نیم آب
باران	تاریکی هوا و خاک	باد و باران و غبار	آفتاب و غبار و باران و باد

سوال که تیر اندازی امروز باشد یا نه

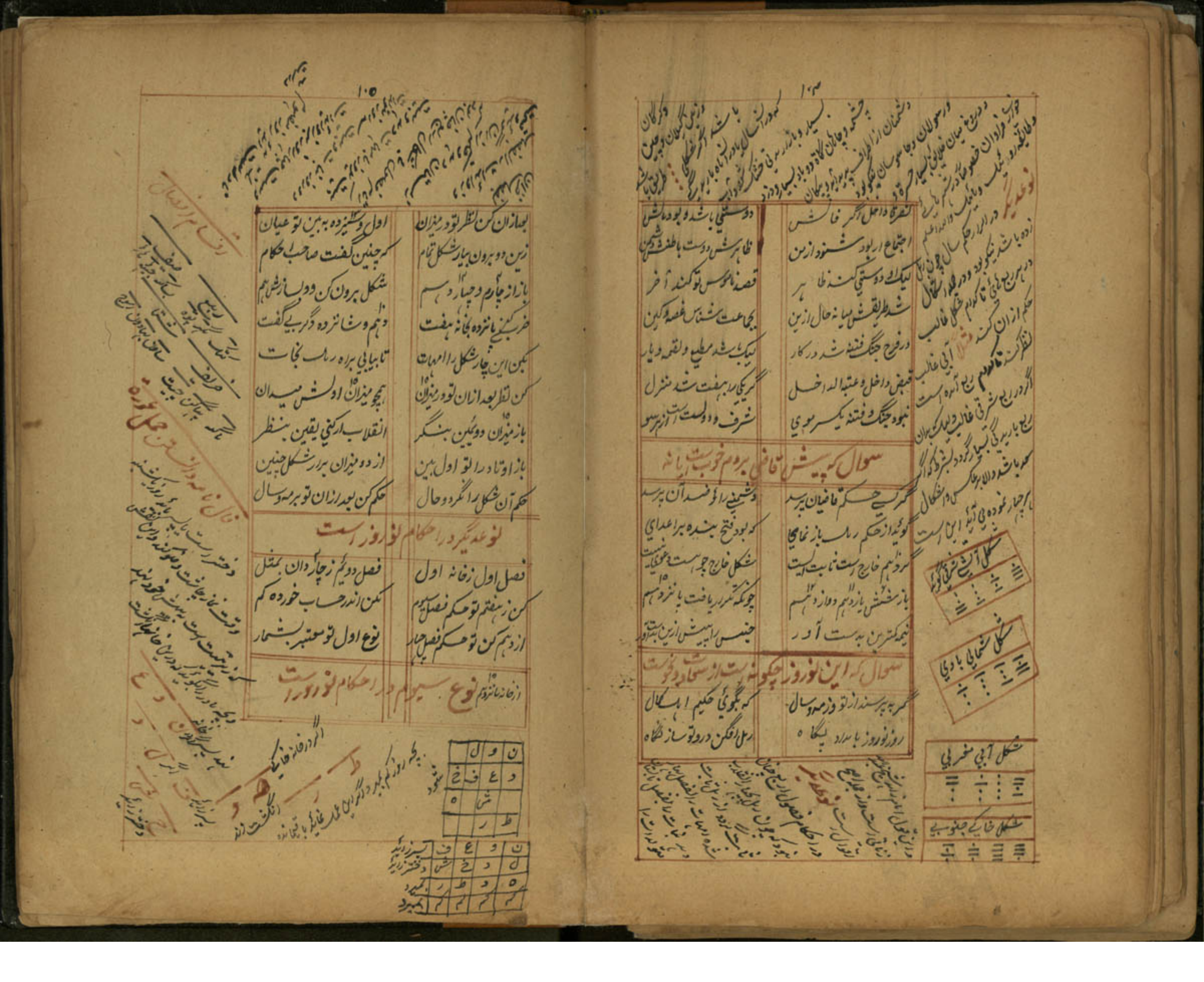
گر کسی پرسد ز تیر و کمان — نیک و بد را بکن تو عیان
در بود لفرة خارج و لحیان — پنجمین خانه را گرفت عیان
تیر انداختن بود نیکو — ملک تیرت رسد بجان هدو
داخل ار هست خانه اول — نیک میدان ز راه علم و عمل

در بود خارج آن بدست یقین — بشنوی قول را تو با تمکین
خانه سیزده بود غالب — چونکه بر اول ای لحق طالب
جمع باشند تیر انداز مقدر — دشمنان را زبون خود سازند
سیزده را اگر بود اول — غالب ای اهل معرفت بمثل
پس جداگانه تیر اندازند — تا که دشمن ذلیل خود سازند

سوال که بفلان کس امید دارم حاجت من برآید یا نه

گر کسی پرسد ای حکیم سعید — که مرا هست با فلان امید
آیا از وی مراد من حاصل — یا که بر دارم از مراد ای دل
سعد داخل چو در چهارده است — کرده تکرار او کشش بهتر است
حاجت آید ز دوستان کارش — می برآید بر وی نا کشش
ور دهم چونکه یافت او تکرار — صبر باید نمود کشش در کار
ور بود یازده ورا تکرار — بیشتر خاطرش بود افکار
بر تخیزان نحوس عقده در است — روزگارش بکینه غصه ور است
سعد داخل به پنج چون تکرار — باز باید مراد یا بد یار
گر بسعدت رسد ز فال سوال — خوری یا بد از جهان اسال

سوال که در عقده سوال نیکی باشد یا نه

نظره داخل اگر فالش شد	دوستی باشد و بود مالش
اجتماع ار بود شنو از من	ظاهرش دوست باطنش دشمن
لیک او دوستی کند ظاهر	قصد ناموس تو کند آخر
شد طرائقش میانه حال از این	بجماعت شناس غصه و کین
در فرح جنگ فتنه شد در کار	لیک باشد مطیع و لقمه و یار
قبض داخل و عتبة الداخل	گر یکی را بهفت شد منزل
نبود جنگ و فتنه یکسر موی	شرف و دولت است از هر سو

سوال که پیش قاضی بروم خوب است یا نه

گر کسی حکم قاضیان پرسد	دشمنی را که قصد آن پرسد
گوید از حکم رمل باز نمای	که بود فتح بنده بر اعدای
گر دهم خارج است ثابت است	شکل خارج چو هست عونیست
باز ششش یازدهم دوازدهم	چونکه نگر رایافت پانزدهم
نیمه کمترین بدست آور	جنس را بیش از این بدست آور

سوال که این نوروز چگونه است از سعادت و نحوست

گر به پرسند از تو زمره و سال	که بگوئی حکیم اهل کمال
روز نوروز بامداد پگاه	رمل افکن در و تو ساز نگاه

شکل آتشی مشرقی

شکل شمالی بادی

شکل آبی مغربی

شکل خاکی جنوبی

بعد از آن کن نظر تو در میزان	اول و گشنیزده ببین تو عیان
زین دو بیرون بیار شکل تمام	که چنین گفت صاحب احکام
باز از چارم و چهاردهم	شکل بیرون کن و دو سازش هم
ضرب کن پانزده بجانه هفت	دهم و شانزده دگر بی گفت
بکن این چار شکل را امهات	تا بیابی براه رمل نجات
کن نظر بعد از آن تو در میزان	همچو میزان اولش میدان
باز میزان دومین بنگر	انقلاب ار کنی یقین بنظر
باز او تا در الو اول بین	از دو میزان برار شکل چنین
حکم آن شکل را اگر دو حال	حکم کن بعد از آن تو بر مه و سال

نوع دیگر در احکام نوروز است

فصل اول ز خانه اول	فصل دوم ز چار دان مثل
کن ز هفتم تو حکم فصل سیوم	بکن اندر حساب خورده کم
از دهم کن تو حکم فصل چهار	نوع اول تو معتبر بشمار

ز خانه پانزدهم **نوع سیوم در احکام نوروز است**
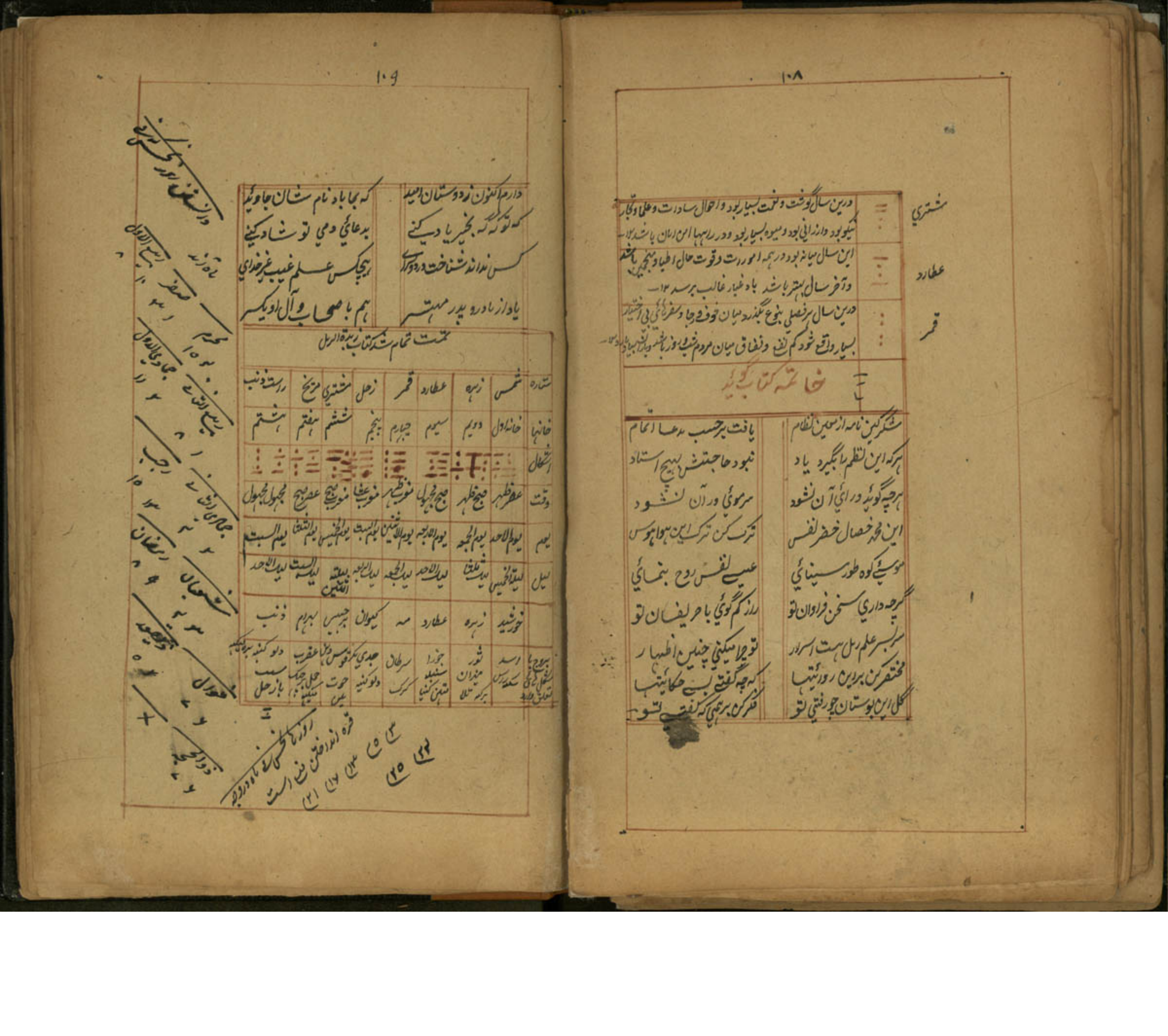

حکم میزان ز قبض و زحل کن — خویشتن را بر حل کامل کن
اینچنین است سال پر نعمت — کسب و ارزانی است بی زحمت
هست جمعیت بزرگان باز — راه بر ایمن است نعمت و ناز
باز بسیار نوع حیوانی — سال پر نعمت و فراوانی
گر بود قبض خارج اندر سال — سال پر زحمت است رنج و ملال
اهل بازار چند یکدیگر — خلق عالم حسود تنگ نظر
پس بزرگان مخالفت جویند — همگی روی یکدیگر پویند
گرچه ایمن نباشد کس ره رو — خلق رو آورند از هر سو
دو برادر غنیم یکدیگر — قصد ناموس هم کنند بنظر
پسران راست باید رعایتی — دختر آید بمادرش باقی
در عطارد بود بطالع سال — باز گویم بشنو توای خوشحال
کسب بسیار رونق و بازار — کم سفر دان و میوه بسیار
مردمان را نگشت سیر باغ — میل باشد بسی زروی فراغ
گر زحل آمده بطالع سال — کار باشد میانه در همه حال
حیله بسیار رازیان باشد — مکر تدویر در میان باشد

ایمن

خلق باشد جمله سرگردان — ملک بسیار و خوار و زار بدان
هست این سال قیمت و نعمت — آبها کم بود پر از زحمت
طالع سال اگر رسد باشد — نیک باشد یقین نه بد باشد
نعمت ارزانی و فراوانی — گاه گاهی بود پریشانی
کار بازار نیم حال بود — گاه شادی گه ملال بود
مشتری گر رسد بطالع سال — قیمتش بشمار تو این سال
حال بازار ها میانه بود — بسفر کم کسی روانه بود
هر که را عقل با نظام بود — اینقدر مرد را تمام بود

جدول حال سال عالم

شمس	سالی بود با نعمت و با فرح و امن و امان و استقامت و مردم خاص در ملوک و سفرها با نفع و سعد میانه بود و گوشت عزیز بود و بسیار کم بود
راس کیت	سالی بود پر تشویش و اندک نعمت و مردم با هم دشمن و مخالفت میان ازواج و امرا و سلاطین و نقل و حرکت بیفایده و باران و بی محنت بود الفراع
عطارد	درین سال رونق علما و صوفیان و اطبا و منجمین و بیان خاص و گوشت بی قیمت بود اگرچه مردم تنگ بود اما خرید و فروخت باشد و نفع گردد
زحل	سالی میانه بود و مردم تنگ دل و دلتنگ شوند و بیماری بسیار باشد و ستور گوشت ارزان بود و غله عزیز بود و غباری تا روی رنگ سیاه باران کم
راس شمشی	درین سال بادشاهان و رعایا جمله مسافر باشند و با نفع بودند و نعمت بسیار باشد و ارزانی بود و غله بسیار بود و مردم جمعیت باشند و نقل و حرکت بسیار باشند

مشتری		درین سال گوشت و نعمت بسیار بود و احوال سادات و علما و تجار نیکو بود و ارزانی بود و میوه بسیار بود و در راهها امن امان باشد
عطارد		این سال میانه بود در همه امورات و قوت حال اطبا و منجمین باشند و آخر سال بهتر باشد باد غبار غالب برسد
قمر		درین سال بر فصلی بنوع بگذرد میان خوف و جا و سفر کی بی اختیار بسیار واقع شود کم نفع و نفاق میان مردم شب و روز باشند

خاتمه کتاب گوید

شکر کین نامه از معین نظام
یافت بر حسب مدعا اتمام

هر که این نظم را بگیرد یاد
نبود حاجتش بهیچ استاد

هرچه گوید ورای آن نشود
سر موئی و را آن نشود

این محمد خصال خضر نفس
ترک کن ترک این هوا هوس

موسی کوه طور سینائی
عیسی نفس روح بنمائی

گرچه داری سخن فراوان تو
راز کم گوئی با حریفان تو

سر بسر علم رمل هست اسرار
تو چرا میکنی چنین اظهار

مختصر کن برین روایتها
که چه گفتی ببی حکایتها

گل این بوستان چو رفتی تو
فکر کن بر همی که گفتی تو

دارم اکنون ز دوستان امید
که بجا باد نام شان جاوید
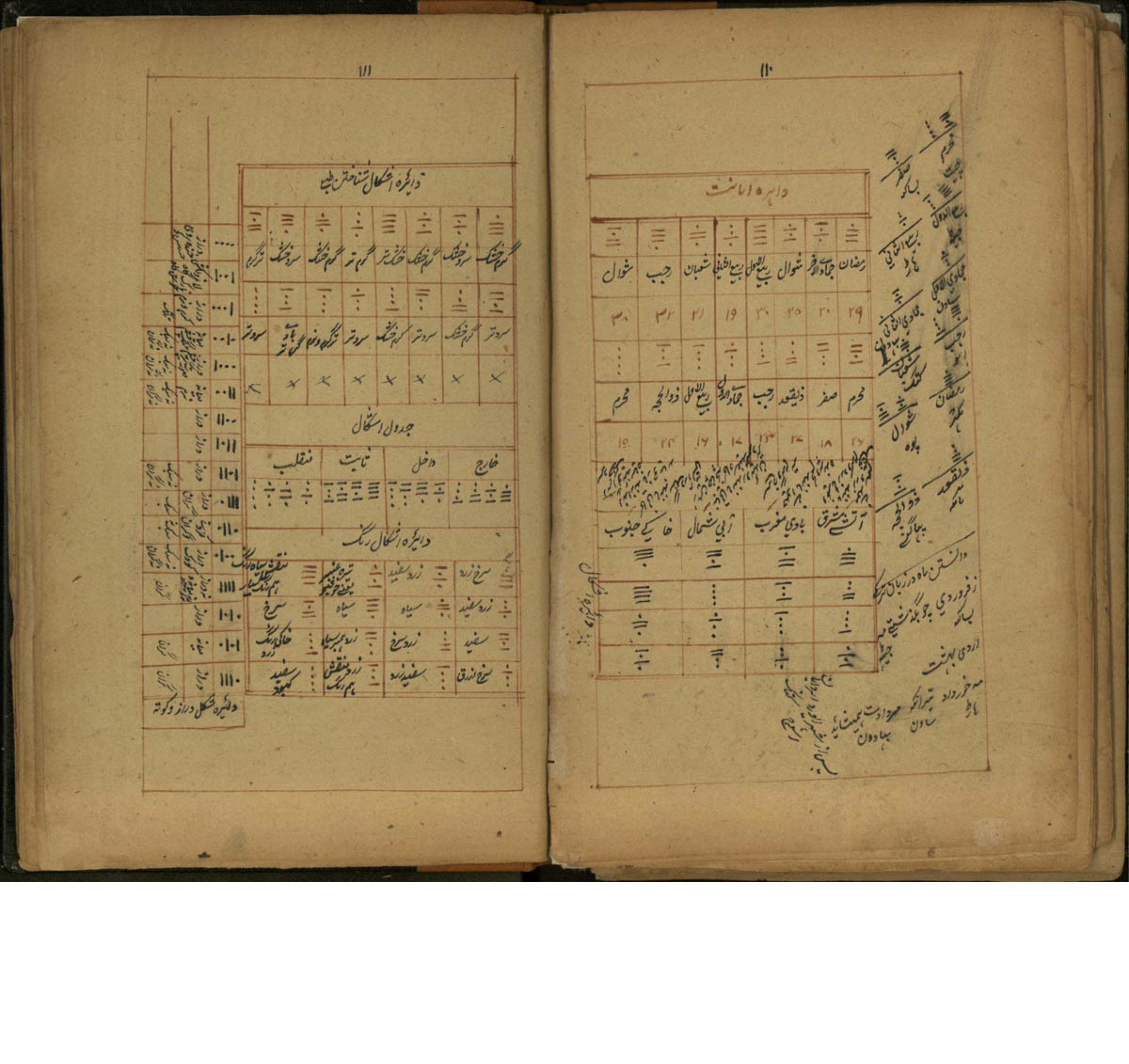
که تو گر نه بخیر یاد کنی
بدعائی دمی تو شاد کنی

کس نداند شناخت در دو سرای
هیچکس علم غیب غیر خدای

یاد از مادر و پدر مهتر
هم با صحاب و آل او یکسر

تمت تمام شد کتاب زبدة الرمل

ستاره	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	راس و ذنب
خانها	خانه اول	دویم	سیوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم
اشکال								
وقت	عصر ظهر	صبح ظهر	صبح مجهول	منو ظهر	منوب عشا	منو صبح	عصر صبح	مجهول مجهول
یوم	یوم الاحد	یوم الجمعه	یوم الاربعه	یوم الاثنین	یوم السبت	یوم الخمیس	یوم الثلثا	یوم السبت
لیل	لیلة الخمیس	لیلة الثلثا	لیلة الاحد	لیلة الجمعه	لیلة الاربعه	لیلة الاثنین	لیلة السبت	لیلة الاحد
	خورشید	زهره	عطارد	مه	کیوان	برجیس	بهرام	ذنب
بروج با شکل ... تعلق دارد	اسد سعد ...	ثور میزان ...	جوزا سنبله ...	سرطان کرک	جدی دلو ...	قوس حوت ...	عقرب حمل ...	دلو کننده ... باز حمل

دایره امانت

رمضان	جمادی الاخر	شوال	ربیع الاول	ربیع الاخر	شعبان	رجب	شوال
۲۹	۳۰	۲۵	۳۰	۱۹	۲۱	۳۲	۳۰
محرم	صفر	ذیقعده	رجب	جمادی الاول	ربیع الاول	ذوالحجه	محرم
۲۶	۱۸	۲۴	۲۳	۱۴	۱۶	۲۲	۱۵

آتشی مشرق	بادی مغرب	آبی شمال	خاکی جنوب

دانستن ماه در زبان ترکی

دایره اشکال شناختن طبایع

گرم خشک	سرد خشک	گرم خشک	خشک تر	گرم تر	گرم خشک	سرد خشک	ترگرم
سرد تر	گرم خشک	سرد تر	گرم خشک	سرد تر	[illegible]	[illegible]	سرد تر

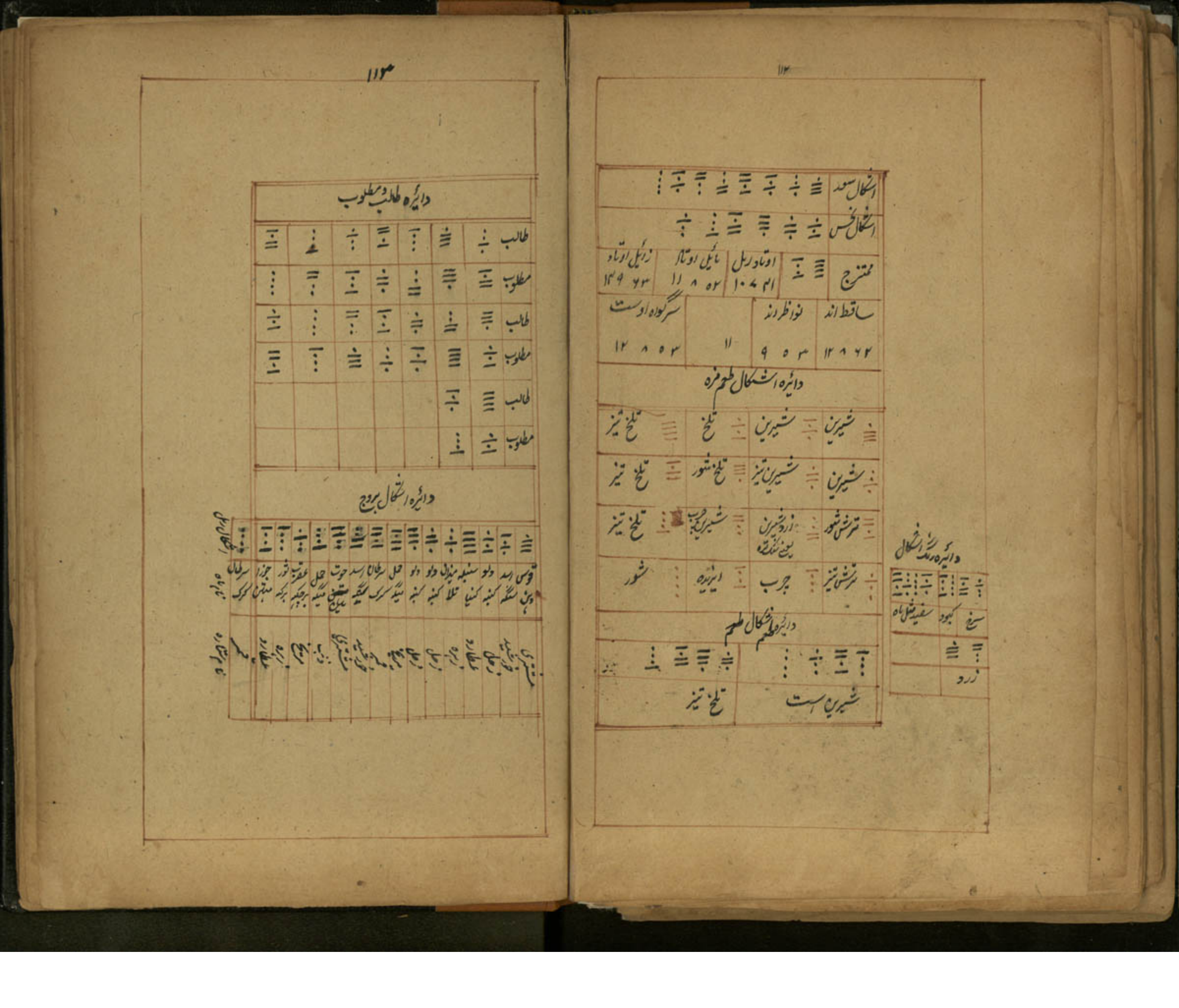
جدول اشکال

خارج	داخل	ثابت	منقلب

دایره اشکال رنگ

سرخ زرد	زرد سفید	[illegible]	[illegible]
زرد سفید	سیاه	سیاه	سرخ
سفید	زرد سرخ	زرد عبیر سیاه	خاکی رنگ زرد
سرخ ازرق	سفید زرد	زرد منقش هم رنگ	سفید کبود

دایره اشکال دراز و کوته

اشکال سعد	
اشکال نحس	
ممتزج	

اوتاد ربل	مائل اوتار	زائل اوتاد
۱ ۴ ۷ ۱۰	۲ ۵ ۸ ۱۱	۳ ۶ ۹ ۱۲

ساقط اند	نواظر اند		سرگواه اوست
۲ ۶ ۸ ۱۲	۳ ۵ ۹	۱۱	۳ ۵ ۸ ۱۲

دایره اشکال طعم مزه

شیرین	شیرین	تلخ	تلخ تیز
شیرین	شیرین تیز	تلخ شور	تلخ تیز
ترش شور	زرد شیرین یعنی [illegible]	شیرین چرب	تلخ تیز
ترش تیز	چرب	ایزیده	شور

دایره طعم اشکال طعم

شیرین است	تلخ تیز

دایره رنگ اشکال

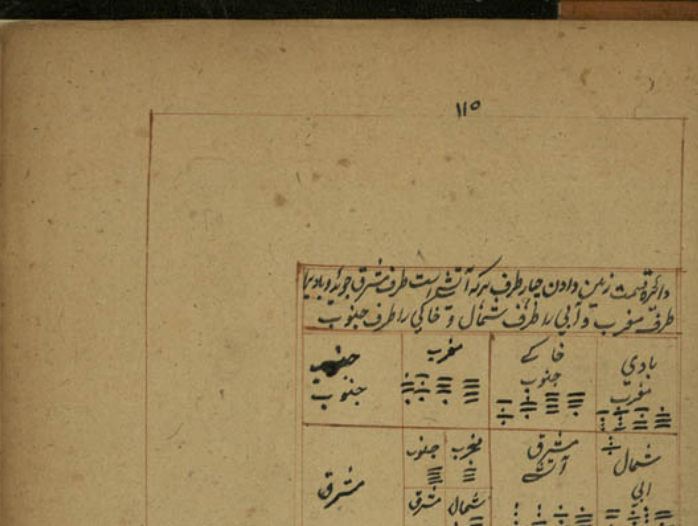
سرخ	کبود	سفید [illegible]
زرد		

دایره طالب و مطلوب

طالب
مطلوب
طالب
مطلوب
طالب
مطلوب

دایره اشکال بروج

قوس	اسد	دلو	سنبله	میزان	دلو	حمل	سرطان	اسد	حوت	حمل	عقرب	ثور	جوزا	سرطان
دهن	سنگه	کنبه	کنیا	تلا	کنبه	میگه	سرک	سنگه	مین	میگه	برچک	برکه	متهن	کرک

دائرهٔ قسمت زمین دادن چهار طرف هرکه آتشی است طرف مشرق جوید و بادی را طرف مغرب و آبی را طرف شمال و خاکی را طرف جنوب

جنوب	مغرب	خاکی	بادی
جنوب		جنوب	مغرب
مشرق	مغرب / جنوب / شمال / مشرق	مشرق آتشی	شمال / آبی

آبی

میانه عمر	میانه عمر	پیر	پیر	جوان و کودک	پیر	پیر	جوان	جوان	میانه عمر	جوان	میانه عمر	جوان کودک
میانه عمر	میانه عمر	میانه عمر										

فقط

دائرهٔ ابجح

دائرهٔ مسکن در خانهٔ چهاردهم حکم کنند

۸ روز	۲ روز	۳۰ روز	۴۰ روز	۳۰ روز	۵۰ روز	۱۰۰ روز	۶ روز
۸ روز	۲ روز	۳۰ روز	۶۰ روز	۳۳ روز	۱۱ روز	۷۰ روز	۱۵ روز

اهل بر بر عدد از خانهٔ چهاردهم گیرند که خانهٔ مطلوب در آئینه حال است در خانهٔ چهاردهم هر شکلی که بیرون آید حکم عدد از آن کنند ۱۲

دائرهٔ نر و ماده

نر آتشی	
ماده	
نر و ماده	

ـــــ ١ در بیان منسوبات خانها اول خانه آتشی خواه آب خواه
باد خواه خاک دلالت بر نفس طالع و ابتدای کارها و صحت و سلامتی
و فکر و خیال و شکم و لیل و سکونت خانه دویم ٢ از نقطه خانه مال و یار و طفل
شیرخواره و غذا و آمدن غایبها و معامله و داد و ستد مال و گواه و مستقبل
طالع خانه سیوم ٣ از نقطه گفته مشهور از نقلت و حرکت نزدیک و خویشان
و برادران و خادم و علم غیر شرعی چون اسمای و قلعه و علم از خواب
و همنشین و دیدن چیزی رفته شده یا پریده و دایه و داماد و دوست
ـــــ ٤ از نقطه مقام حلیم عمر زندگانی و خوشی عمر و بید و گنج و عافیت عمر و اقامت
و ثبات چیزها و آنچه پیدا شود از جنس زراعت و تجارت و املاک و شهر و خانه
ویران بر سینه و بر پشت ـــــ ٥ از نقطه فرزند و خبر و عشق و ملبوس
و کسی بجائی فرستادن و احوال روزگار و نامه کشتی و مسخرگی کردن
و بازی و خنده و آشتی و مهربانی و عروسی و خواستگاری و هدیه دادن
و عاشقی و چیزی با آهنگ خواندن و گویندگی و صید و شکار و شطرنج و نرد با خلق
و شتر گرفتن و تیر انداختن و دیهات که نزدیک شهر این خانه دلیل
در خانه و دلیل پهلوی خانه ـــــ ٦ از نقطه ششم گویند خانه بیماری
و بند و زندان و سحر و جادو و کمین و ملامت و غیبت و بدی

کردن و فسق و فجور و جنس و دفین و کشتن کت هشتم و حیوان کوچک از جنس
غلام و کنیز و خدمت و کسب و زفاف و اجناس گم شده و دزدیده
و فراموش شده خارج و حامله و دیوانگی و شفاعت مردم و بستان ـــــ ٧
از نقطه هفتم گویند زن و انباز و دزد و متقاطعه دارد خونی و فضیان و وکیل
و رسالت و نکاح و بایع و مشتری و معامله و شراب خوردن و گواه
خانه چهارم است در گنج و دفین و جنگ و دعوی و سایل و غایبان و دیگر خراج
و ذکر ـــــ ٨ از نقطه هشتم گویند خانه مال غایب و مال میراث
و مرگ و خوف و قتل و نکبت و قرض و غرق و مقاطع دارد و گورستان
و مال شریک و باغ و حمام و دفینه و اشیاء زن بنزدیک بود نه حمل
و چیزهای پنهان و عشره خانه و مهمان خانه و گنج و جنس و مقصد و
ـــــ ٩ ترک چیزی کردن و خیال دور و مقصود بول و غایت کردن
از نقطه نهم گویند که دورش تمام شود یعنی تا هشت سیر دور از پیش
او باید گرفت از هر جنس که باشد مثل طریق آتشی را پیش باد و باد را
پیش آب آب را پیش خاکش غرض آنکه نقطه هر عنصر او از سمت نگیرند
و تو خواهی که بخش نقطه بر دوازده خانه پیدا کنی پس لازم آید که سیر دور

باید گرفت پس نقطهٔ نهم دلالت بر سفر و علم و تدبیر و رای و اعتقاد
و احوال آخرت و جدائی بزرگ و خواب دیدن و مسافر از سفر گردیدن
دکان و قطع چیزی و زن برادر و شوهر و خواهر و برادران و دران و بادگیر کلان
در شهر و اجناس خود در مقام و چیزی پنهان در مقام فرزند زاده

۱۰

از نقطهٔ دهم دلالت کند بر بادشاه و مادر و استاد و ضعیف
و شغل و عمل و رزق و روزی و بزرگی رسیدن و قاضی و بر مردم بزرگ
مثل خواجه و سید و مسجد و جائی بزرگان باشند مثل رانها و زانوهائی و بام
خانه و کو شک و ایوان و مقام زن و صندل است

۱۱

از نقطهٔ یازدهم گوید دلالت کند بر دوستان دوستی کردن و امید
و سعادت و ایمنی و نا ایمنی و داماد و عروس و فرزندان همسایه
و زن از شوهر دیگر لباس دزد و رشوت و خزینه بادشاه و تکیه گاه
بزرگان و امر اجوزائی و مادر قاضی و بیماری غلام

۱۲

از نقطهٔ دوازدهم گوید دلالت کند بر دشمنان و چهارپائی بزرگ شل
رسپ و شتر و گاو و بیماریهائی کینه و بند و زن بران و علامت

و نکبت تمام مردم دون و دشمن کردن و بد گفتن و بد شنیدن و
کفش و نعل و خانه دشمن و دزد و دریا و دور دره و پیرایه و خاک
و خانه کعبه و دوستان و منزل و سفر و کاروان سرائی در راه ماندن
و شکر و کسب بجای سر و حبس بجائی و غلام گران بها و قدوم بجائی

این دایره جهت شگونت ستارگان است
کتین شامل نرود در میان بسیند سرود

آیسان
داخل
قمر
رکتین
عطارد مریخ
جنوب
شمال
نیرة
بایر

دایره تکن خارج داخل منقلب

خارج	داخل	منقلب
سیگمه	برکیه	مثمن
کرک	سنگه	کمنیان
تلد	برجیک	درن
تکر	کنبه	مین

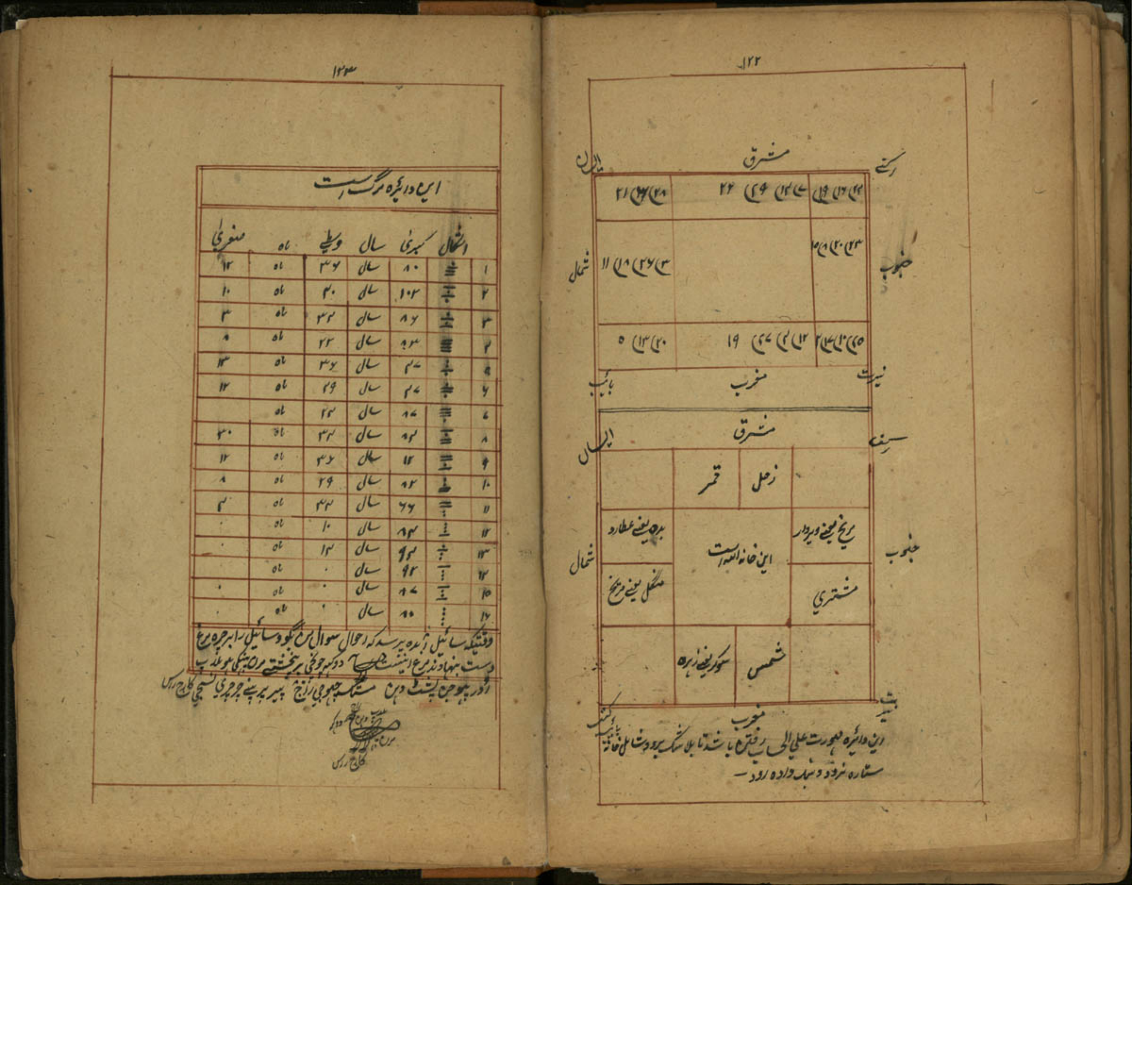
دایره مهورة شناختن ساعت نیک طریقه نجوم استشیعنی چکر جوکنان

سوای	منگل	سوک	بده	سوار	آفتاب	بیه	ازگر	منگل	برسپت	سنی	سنی	دیرفار
رنگ	سرخ	سفید	زرد	سفید	سرخ	زرد	سفید	سرخ	زرد	سیاه	سیاه	سیاه
مزاج	[illegible]	داخل	منقلب	خارج	داخل	منقلب	خارج	داخل	منقلب	خارج	داخل	منقلب
راس	میخ	برکه	متکس	کرک	سنگه	کنیان	تلا	برچیک	دهن	مکر	کنبه	مین
اگوار یعنی	حمل	ثور	جوزا	سرطان	اسد	سنبله	میزان	عقرب	قوس	جدی	دلو	حوت
یعنی بروج ستارگان	مریخ	زهره	عطارد	قمر	شمس	قمر	زهره	مریخ	مشتری	زحل	زحل	مشتری
رنگ ستاره	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×
	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×	×

هر که ساعت را نگوارد ستاره کست او زنیک کار است که کند با منتج راست

آفتاب گرور	قمر گرور	مریخ گرور	عطارد گرور	مشتری گرور	زهره گرور	زحل گرور	راه کیت
۱۲ صدقه سرخ	۱۲۹۲ صدقه سفید	۱۲۹۲ صدقه سرخ خاکی	۱۲۹۲ صدقه سبز	۱۲۹۲ صدقه زرد	۱۲۹۲ صدقه سفید	۱۲۸۲ صدقه سیاه	۱۲۸۲ صدقه [illegible]

دین دایره ستارگان گرور خانه های ۱۲۸ و صدقه اش کنند

مشرق

۲۲ ۱۰ ۹	۷ ۱۲ ۶ ۲۲	۲۰ ۲۷ ۲۱
۲۳ ۲۰ ۱۰		۳ ۲۶ ۱۰ ۱۱
۵ ۱۰ ۱۴ ۲	۱۲ ۲ ۲۷ ۱۹	۲۰ ۱۳ ۵

رکستی — ایال — جنوب — شمال — نیرت — بایب

مغرب

مشرق

	زحل	قمر	
ریخ یعنی ویردار	این خانه الله است		بدھ یعنی عطارد
مشتری			منگل یعنی مریخ
	شمس	سوکر یعنی زهره	

سیف — ایسال — جنوب — شمال — بیش — اگنی

مغرب

این دائره صورت علی الی رفتن باشد تا بال سنگ برود شمال خانه ستاره نرود و دنبال داده رود —

این دائره مرگ است

	اشکال	کبری	سال	وسطی	ماه	صغری
۱		۸۰	سال	۳۶	ماه	۱۲
۲		۱۰۲	سال	۴۰	ماه	۱۰
۳		۸۶	سال	۳۲	ماه	۳
۴		۳۹	سال	۲۲	ماه	۹
۵		۴۷	سال	۳۶	ماه	۱۳
۶		۴۷	سال	۲۹	ماه	۱۲
۷		۹۷	سال	۲۳	ماه	
۸		۹۳	سال	۳۳	ماه	۳۰
۹		۱۲	سال	۳۶	ماه	۱۲
۱۰		۹۲	سال	۲۶	ماه	۸
۱۱		۶۶	سال	۴۴	ماه	۴
۱۲		۸۴	سال	۱۰	ماه	۰
۱۳		۹۳	سال	۱۳	ماه	۰
۱۴		۹۲	سال	۰	ماه	
۱۵		۹۷	سال	۰	ماه	۰
۱۶		۹۰	سال	۰	ماه	۰

وقتیکه سائیل زبره بپرسد که احوال سوال من بگو و سائیل را ابر چهره مرغ دست بنهاد و ندمرغ اینست [illegible] دو که چوکی بر بخشتی مرا بینکی بو ملد پ اگر بهو جن نیست وهن مستگه جهوجی راز نج پیپر بر بینے جرجری نسچی کلاج ررس

[illegible]

~~ੳਅੲ ਸਹ~~ ~~حساب ...~~

~~حساب ...~~

੨੯ [illegible] ۱ حساب ...

ੳਅੲਸਹ	ਗਰੁੜ	ا ء گرر
ਕਖਗਘਙ	ਮੇਢਾ	س ح میش
ਚਛਜਝਞ	ਬਿਲਾ	ق خ گ ک ز گربه
ਟਠਡਢਣ	ਛੇਰ	پ ج ش چ ظ ذ شیر
ਤਥਦਧਨ	ਸੁਆਨ	ط ٹ سگ
ਪਫਬਭਮ	ਸੂਪ	ت د ں مار
ਯਰਲਵੜ	ਚੂਹਾ	پ ف ب م موش
	ਹਰਿਨ	ی ل و آهو

گرو میشش وگربه اسد بخوان چو سگ و مار را موش آهو بدان

فقط

دیگر دفین راست معلوم طول عرض و عمق

شکل	طول	عرض	عمق	شکل	طول	عرض	عمق
[illegible]	۱	۷	۴	[illegible]	۶	۶	۱۲
[illegible]	۲	۶	۱۰	[illegible]	۲	۸	۱۲
[illegible]	۷	۵	۱۲	[illegible]	۵	۶	۱۲
[illegible]	۲	۷	۱۱	[illegible]	۲	۷	۹
[illegible]	۳	۷	۱۰	[illegible]	۳	۶	۹
[illegible]	۷	۶	۱۳	[illegible]	۶	۵	۱۱
[illegible]	۸	۵	۱۳	[illegible]	۹	۵	۱۴
[illegible]	۵	۶	۱۱	[illegible]	۱۰	۴	۱۴

بلغت سالبه سالبه بلغت سالبه سالبه

بدانکه در قوس الله تاویل بسیار گفته اند اما آنچه خواجه ابومعشر بلخی
بیرون آورده است از جهت محمود غزنوی پسر سبکتگین انار الله برهان
این است که روزی سلطان محمود خواجه را طلب فرمود خواجه با هفتصد
شاگرد که حکما و روزگار بودند آمد فرمان شد که ای خواجه تو در عصر
با علامه روزگاری بگو که تا سیر این کمان که برمی آید از کجا است

این دائره درجه میگوید

۲۸	۱۸	۱۹	۳۰
۱۳	۲۳	۲۵	۲۶
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
۱۵	۱۶	۱۴	۴۰

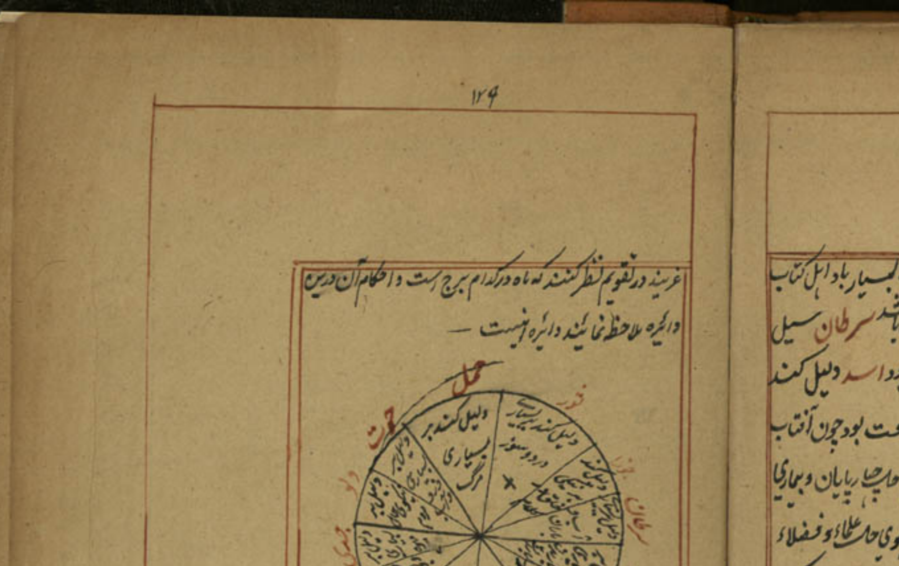
این راز را آشکار اکن که جمله ماهیت این معلوم شود خزینه از جمله کتاب نجوم و رمل و زیج و با آنچه بدین مانند تعلق دارشت این راز پنهان آشکارا کرد و نسبت افتاد و کیفیت این کمان که برمی آید اگر آفتاب جانب مشرق باشد جانب مغرب برمی آید و اگر آفتاب جانب مغرب باشد جانب مشرق برمی آید و ظهور این آن چنانست که چون عکس آفتاب در زمین نمناک که در دریا خلیس شده باشد بیفتد از عکس آن در هوا القوة هوا این قوس پیدا میشود خواجه نوشته اند که بنگرند که آفتاب در کدام برجست در هر برجی که باشد تاثیر آن نوشته شده است بدین طریق حمل چون آفتاب در حمل باشد و میل کند بر گرمی حالت هوا و مولود یعنی پیدا شدن تلخه و عفونت و علت و موی چنانکه قیب و گرد خارش و دنبل و اماس از خون و آب بدین مانند فاما پادشاه اسلام را القوت باشد و بد شدن آتش و برق و چون آفتاب در برج ثور باشد ثور میل کند بر تباهی حال اهل طرب که در آن سال آتش الحمان بنا شود و چون

دائره قوس پیدا که سبب شده است

این است شکل دائره قوس

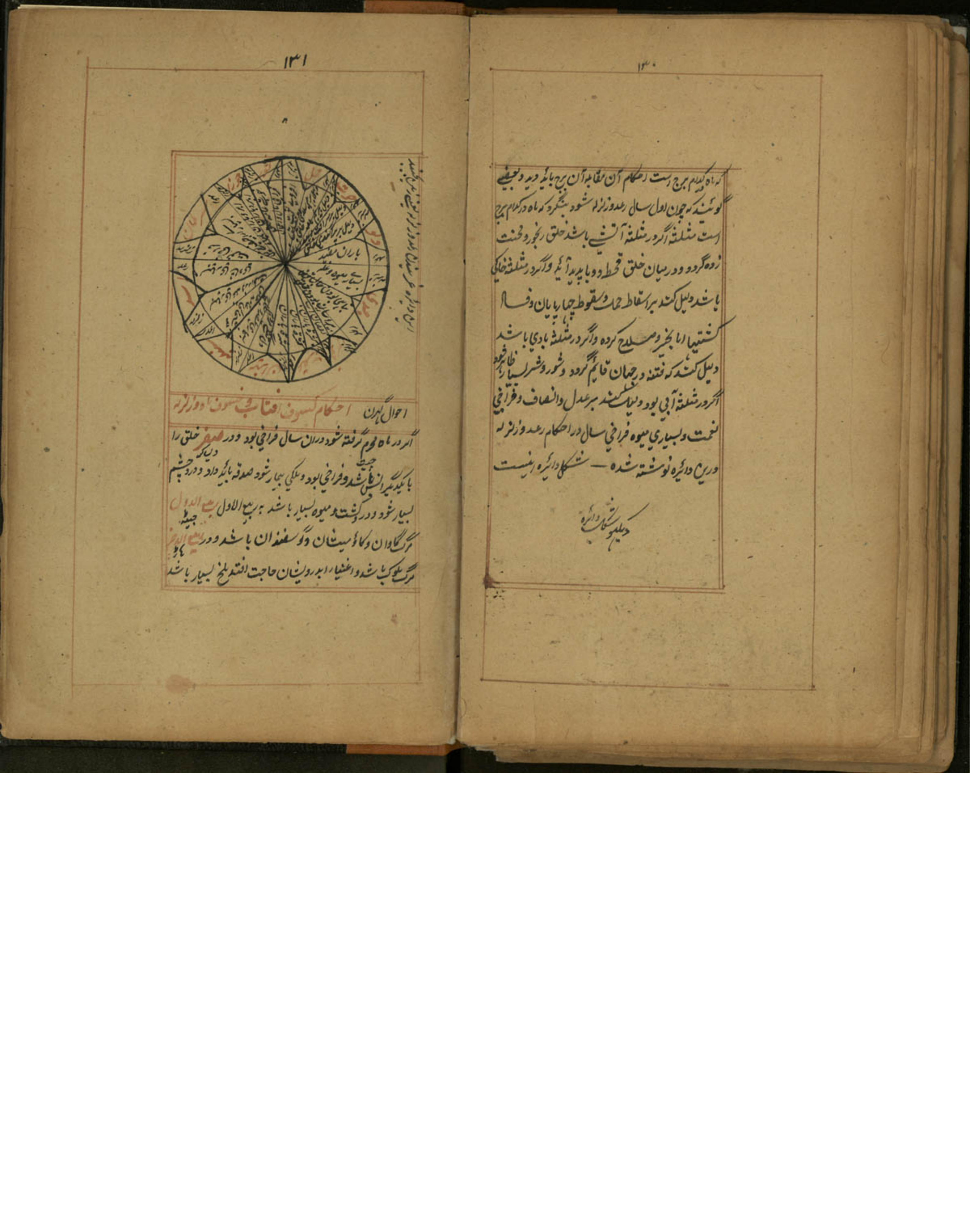
آفتاب در برج جوزا **جوزا** علامت بادهای بسیار باد اهل کتاب
را فائده بود و چون آفتاب در برج سرطان باشد **سرطان** سیل
و باران بسیار شود و چون آفتاب در اسد بود **اسد** دلیل کنند
بر نیکوئی حالِ متفرقات و اهل کتابها منفعت بود و چون آفتاب
در میزان باشد **میزان** دلیل کنند بر نیکوئی حالِ ریابان و بیماری
آدمیان چو در عقرب باشد دلیل کنند بر نیکوی حالِ علماء و فضلاء
و آنچه و سادات چون آفتاب در جدی باشد **جدی** دلیل کنند
بر پیدا شدن عجائب و آبادانی شهرها چون آفتاب در دلو باشد
دلو دلیل کنند بر پیدا شدن طلسمات و سحر و جادو که خلق در آن
متحیر بود چون آفتاب در حوت باشد **حوت** دلیل کنند بر غرق
هرچه در آب بود دار گردد و الغیب عند الله تمت تمام شد **قاعده رعد**
در معرفت احکام رعد از تقویم ماه دائره اینست که حکمای یونان
نهاده و وضع کرده اند و بتجربه و امتحان آزموده اند چو رعد در هوا

غرسند در تقویم نظر کنند که ماه در کدام برج است و احکام آن درین
دائره ملاحظه نمائند دائره اینست —

فائده اینست در معرفت احکام زلزله

بدانکه در نسخهٔ دیگر احکام جداگانه نوشته اند و رعد و زلزله نیز
اثری تمام دارند احکام آن بدین طریق است که چون رعد بسخت
غرسند نگاه باید کرد که آفتاب در کدام برج است احکام آن
از دائره که نوشته شده است معلوم کنند اگر زلزله به جنبد معلوم کنند

که ماه کدام برج است احکام آن مقابله آن برج باید دید و بعضی
گویند که چون اول سال رعد و زلزله شود بنگرد که ماه در کدام برج
است مثلثه اگر در مثلثه آتشی باشد خلق رنجور و محنت
زده گردد و در میان خلق قحط و وبا پدید آید و اگر در مثلثه خاکی
باشد دلیل کند بر اسقاط حمل و سقوط چهارپایان و فساد
کشتها اما بحر و صلاح کرده و اگر در مثلثه بادی باشد
دلیل کند که فتنه در جهان قایم گردد و شور و شر بسیار ظاهر شود
اگر در مثلثه آبی بود دلیل کند بر عدل و انصاف و فراخی
نعمت و بسیاری میوه فراخی سال در احکام رعد و زلزله
درین دایره نوشته شده — شکل دایره اینست

دلیل شکل دایره

احکام کسوف آفتاب و خسوف ماه و زلزله — احوال ایران

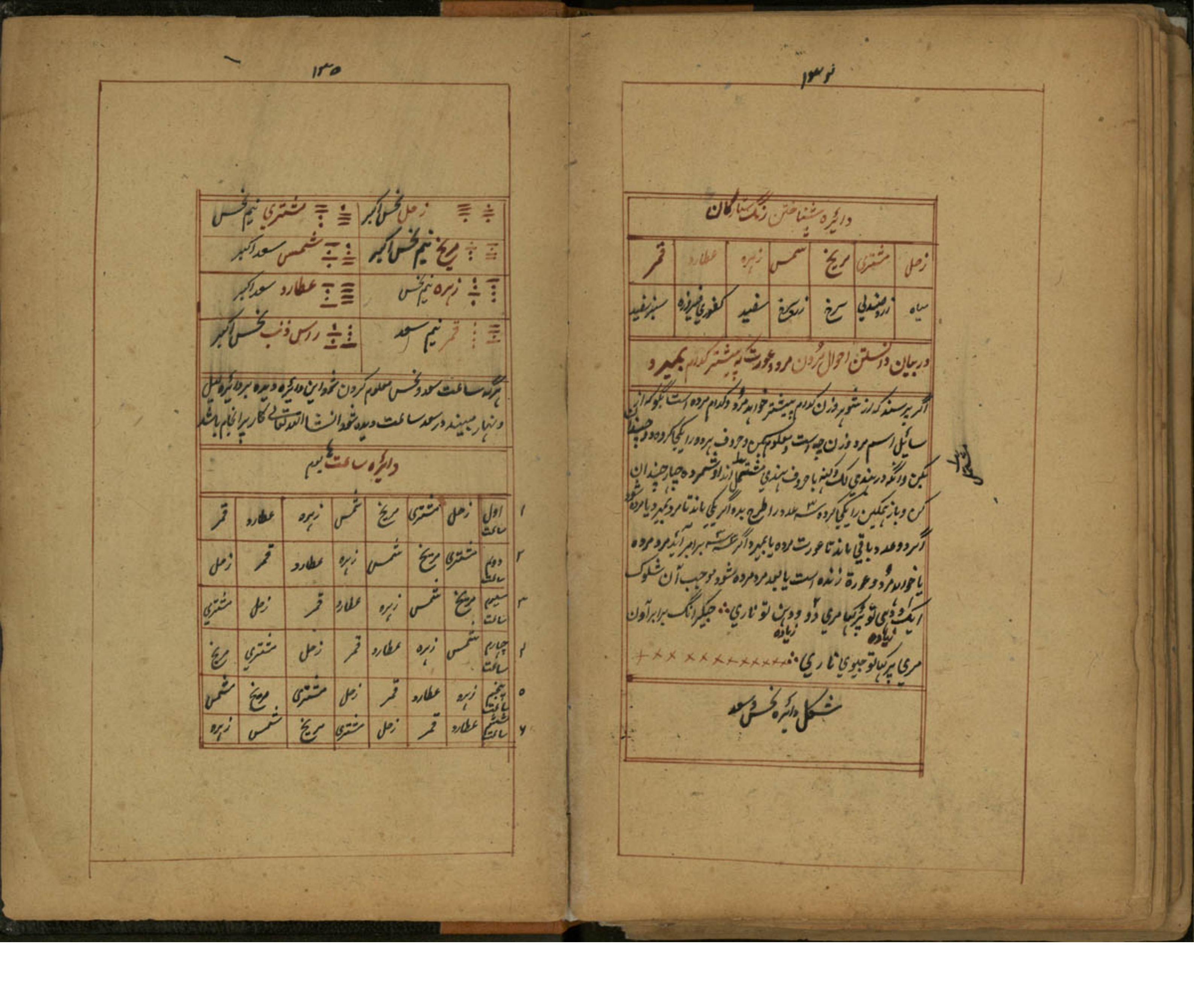
اگر در ماه محرم گرفته شود دران سال فراخی بود و در صفر خلق را
دیگر با یکدیگر جنگ باشد و فراخی بود و ملکی بیمار شود صدقه باید داد و درد چشم
بسیار شود و در کشت و میوه بسیار باشد و در ربیع الاول
مرگ گاوان و گاومیشان و گوسفندان باشد و در ربیع الآخر
مرگ ملوک باشد و اغنیا را بر درویشان حاجت افتد و ملخ بسیار باشد

و بازرگانی نیز بسیار بود و نافع باشد جمادی الاول نیک بود دولت
و سعادت نتیجه بخشد اما سادات را آفت رسد و پادشاهان مقرب
نیز آفت رسد و قحط افتد جمادی الاخر خلق را فراخی و بعضی حاصل
آید رجب هم گرسنگی و خون ریختن بود شعبان برق و باران
بسیار بود و سرما سخت باشد تنگی و گرسنگی روی دهد و در بلاد پارسی
خصومت و قحط شود رمضان غازیان را ظفر باشد و پادشاه
وقت با رونق و صلامت بود و نبات از زمین بسیار روید شوال
خیر و خوبی باشد ذوالقعده دلیل کند بر دولت و سعادت لیکن زنان را
گران و مشکل ذوالحجه ذوالحجه را همین حکم است احکام خسوف قمر
محرم مرگ ملوک شد صفر در میان مردم شر واقع شود و یکدیگر را بکشند
ربیع الاول در آن ماه زراعت ها کم بود و نایافت غله بود و کارزار
در میان مردم واقع آید ربیع الآخر باران انبوه بارد و انواع نباتات
فراخ باشد جمادی الاول خلایق را مصیبت رسد و مرگ علما بود
و لیکن در آخر نیک باشد جمادی الاخر باد بسیار بود رجب خلایق

ارزانی ناز و نعیم میان یکدیگر کارزار و محاربات واقع شود شعبان
سلاطین را یکدیگر عداوت روی دهد و بر شکار کشته شوند
رمضان حال درویشان نیک باشد حال بزرگان و علمای
نیک شود شوال بعضی جاهای فساد افتد ذوالقعده شاه وقت
را کارزار پیش آید و شهرهای بدست ایشان بسته شود
ذوالحجه خیر و خوبی باشد فقط تمام شد حال خسوف شمس و قمر

حال جنینی

در جنینی ببین که چیست طالع حال رنگ و روی صاحب طالع شمس زرد رنگ سبز گردد عطارد فیروزه رنگ زهره سفید عنصرش گوز برج مشکین ماه صاحب طالع است دلیل ضمیر هر چه منسوب خانه ناظر	کوکب صاحبش به بین در حال علین رنگ جنینی بود لامع مشتری ضد یا زحل چه سیاه رنگ مریخ سرخ رنگ سپید فکر کن زیج دلایلش در خواه کوکبی ناظرش دلیل بگیر باشد از وی ضمیر کن ظاهر
× × × × × × × × ×	× × × × × × × × × ×

دائره شناختن رنگ ستارگان

زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
سیاه	زرد صندلی	سرخ	زرد تغ	سفید	کافوری فیروزه	سبز سفید

در بیان دانستن احوال مردن مرد و عورت که پیشتر کدام بمیرد

اگر پرسند که از شوهر و زن کدام پیشتر خواهد مرد و کدام مرده است بگو که از
سائل اسم مرد و زن چه است معلوم بکن و حروف هر دو را یکجا کرده و چند
بکن و اگر در هندی الف و غیره با حروف هندی مشتمل بعدد آنرا شمرده چهار چند آن
کن و باز همچنین را یکجا کرده سه عدد را طرح بده اگر یکی ماند تا مرد بمیرد یا مرده شود
اگر دو عدد باقی ماند تا عورت مرده یا بمیرد اگر سه برابر آید مرد مرده
یا خواهد مرد و عورت زنده است یا بمیرد مرد مرده شود موجب آن شلوک
ایک شیش ہی تو پرکہا مری دو وو ہش تو ناری :: جیکر انگ برابر آون
زیاده زیاده
مری پرکہا تو جیوی ناری :: ++++++++++++

شکل دائره نحس و سعد

زحل نحس اکبر	مشتری نیم نحس
مریخ نیم نحس اکبر	شمس سعد اکبر
زهره نیم نحس	عطارد سعد اکبر
قمر نیم سعد	راس ذنب نحس اکبر

هرگاه ساعت سعد و نحس معلوم کردن شود این دائره دیده بر دائره لیل ونهار ببینند در سعد ساعت دیده شود انشاء الله تعالی کار برانجام باشد

دائره ساعت یوم

۱	اول ساعت	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
۲	دوم ساعت	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل
۳	سیوم ساعت	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری
۴	چهارم ساعت	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ
۵	پنجم ساعت	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس
۶	ششم ساعت	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره

۷	هفتم ساعت	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	x
۸	هشتم ساعت	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	x
۹	نهم ساعت	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	x
۱۰	دهم ساعت	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	x
۱۱	یازدهم ساعت	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	x
۱۲	دوازدهم ساعت	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	x

دایرهٔ شناختن ساعت شب و ایام بموجب ستارگان

۱	اول ساعت	لیل زحل مریخ	لیل مشتری شمس	لیل مریخ زهره	لیل شمس عطارد	لیل زهره قمر	لیل عطارد زحل	لیل قمر مشتری
۲	دوم ساعت	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ
۳	سیوم ساعت	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس
۴	چهارم ساعت	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره
۵	پنجم ساعت	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد
۶	ششم ساعت	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر
۷	هفتم ساعت	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل
۸	هشتم ساعت	مریخ	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری
۹	نهم ساعت	شمس	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ
۱۰	دهم ساعت	زهره	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس
۱۱	یازدهم ساعت	عطارد	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره
۱۲	دوازدهم ساعت	قمر	زحل	مشتری	مریخ	شمس	زهره	عطارد

تمت تمام شد کتاب زبدة الرمل و فوائد کثیره دیگره بعون الله تعالی بدست خط
فقیر حقیر پر تقصیر عاصی محمد رحمت علی خلف حکیم احمد شاه عفی عنه متوطن
موضع تاگ جدید پرگنه امرتسر حال وارد در شهر امرتسر بازار کاٹهیاں بگلی لون چند
صراف بوقت نماز عصر یوم چهارشنبه بتاریخ ۲۰ ذوالحجه سنه ۱۳۱۲ هجری
مطابق ۱۷ جیٹھ سمت ۱۹۵۲ مطابق ۱۰ جون سنه ۱۸۹۵ع تحریر یافت

سائل را گوید که چند روبه در دل خیال کند - باز گوید بر سه طرح کند - اگر باقی ماند
پرسد - دیگر جای بنویسد - باز گوید بر پنج طرح کند - اگر باقی ماند پرسد و یک جای
دیگر بنویسد و باز گوید بر هفت طرح کند - چون باقی ماند دیگر جای بنویسد
اول باقی را با ۷۰ ضرب کند دوم باقی را با ۲۱ ضرب کند وسوم باقی را با ۱۵ ضرب کند
هر سه باقیات را جمع کند - و همه مجموع را یک جای نهاده ۱۰۵ عدد از تفریق کند
مجموع هر چه باقی ماند بگوید

این حال و ماضی و مستقبل دست اشکال رمل

بدانکه احوال حال در خانه اول است که طالع گویند - و ماضی آن بود که مایل طالع برگذشته باشد و مستقبل آن
باشد که مایل طالع باشد چنانچه خانه اول حال است خانه دوازدهم ماضی است خانه دوم مستقبل - قطع بنیاد
کرده احوال باید گفت - اگر در خانه دوازدهم شکل نحس باشد باید گفت احوال ماضی بد بود و اگر طالع سعد بود باید گفت
احوال حال خوب خواهد شد - اگر طالع نحس است باید گفت ماضی بد بود و حال هم بد است اگر در دوم شکل نحس است
دلیل بود که مستقبل نیز بد خواهد بود - اگر شکل دوازدهم نحس است در خانه اول قوتی ندارد باید گفت که احوال ماضی او
بد بوده است از حالت حال و اگر شکل مذکور در خانه طالع قوتی نصیب نباشد و ضعیف باشد نظر در خانه دوم
که تعلق مستقبل است اگر قوتی در شکل طالع دارد حکم کنند حال مستقبل بالائی نیک بود و اگر قوتی ندارد گویند
که آینده هم نیک باشد - وقت دیگر مسئله چنان خواهد که حال گذشته و حال و آینده جدا نند حکم حال از اوتاد
کنند - یعنی اوتاد ۱ و ۴ و ۷ و ۱۰ و حکم مستقبل از مایل اوتاد که ۲ و ۵ و ۸ و ۱۱ و حکم ماضی از زائل اوتاد کنند
۳ و ۶ و ۹ و ۱۲ است -

